

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΜΑΪΟΣ 1992

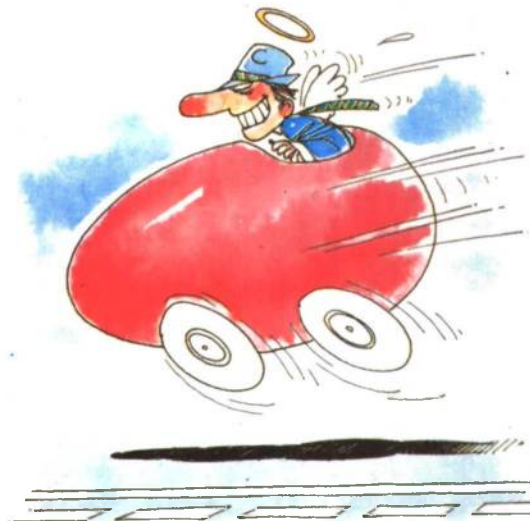

Έτσι ή...

...έτσι ;

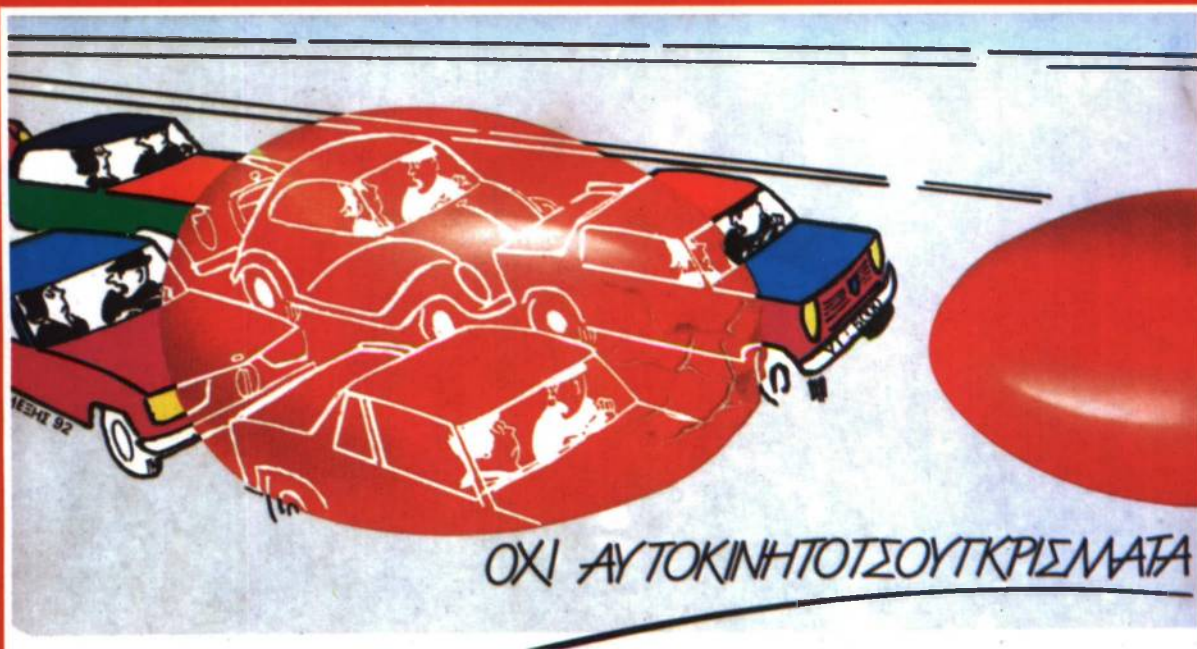

ΟΡΝΕΡΑΚΗΣ 92

ΟΡΝΕΡΑΚΗΣ 92

Η Τροχαία, με την ευκαιρία της Πασχαλινής εξόδου, μοίρασε στους οδηγούς πρωτότυπα ενημερωτικά φυλλάδια.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΜΑΪΟΣ 1992

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Οι αντιδράσεις των αστυνομικών στον κίνδυνο	276
Απεργίες και ανταπεργίες	290
Το αναγκαίο μέτρο της άμυνας των αστυνομικών	294
Αναδιάρθρωση αστυνομικών υπηρεσιών	315

ΝΟΜΙΚΑ

Γυναίκα και Εγκλημα	281
Ο έλεγχος της αξιοπιστίας των μαρτύρων	287

ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ

29 Μαΐου: ιστορική μνήμη της Αλώσεως	298
Η Πρωτομαγιά στο Πήλιο	302
Η Μάχη της Κρήτης	318
Μανόλης Ανδρόνικος	323

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Επισημάνσεις	306
Γεγονότα και Συμβάντα	326
Βιβλιοκριτική	329
Υπηρεσιακά Νέα	331
Για τις Ελεύθερες Ωρες	337

Οι αντιδράσεις των αστυνομικών στον κίνδυνο

Επιμέλεια: Ελισσαίος Αρτόπουλος

Η πράξη έχει αποδείξει ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί σκοτώνονται σε επεμβάσεις, που -εκ πρώτης όψεως- εμφανίζονται σαν περιστατικά καθημερινής “ρουτίνας”. Η Αμεση Δράση, που έχει θρηνηήσει τα περισσότερα θύματα, έχει ξεκινήσει -από αρκετό καιρό- εντατικά σεμινάρια θεωρητικής και πρακτικής εκπαίδευσης των αστυνομικών, για την αντιμετώπιση επικίνδυνων καταστάσεων στο δρόμο.

Κάθε φορά που κάποιος συνάδελφος “πέφτει” κτυπημένος από τα δολοφονικά πυρά αδίστακτων κακοποιών, μία σειρά ερωτημάτων ζητούν επιτακτικά απάντηση.

Δεν είναι λίγες οι φορές που ακούμε απαντήσεις του τύπου: “Εφταιγε η κακιά ώρα” ή “ήταν άτυχος”. Βεβαίως και η τύχη είναι μία από τις παραμέτρους σε μία συμπλοκή με κακοποιούς, αλλά κυρίαρχη συμμετοχή στο να “βγει ζωντανός” ο αστυνομικός από μία μάχη, είναι να έχει σωστή θεωρητική και κυρίως πρακτική κατάρτιση.

Να έχει δηλαδή αφομοιώσει όλους τους σύγχρονους τρόπους δράσης και να θυμάται ότι η πρόληψη και η σωστή εκτίμηση και αξιολόγηση κάθε περιστατικού, του προσφέρουν την μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια. Το πιο θανάσιμο σφάλμα είναι να χαρακτηρίζεται προκαταβολικά μία κλή-

ση σαν ήσσονος σημασίας. Η πράξη μας έχει διδάξει ότι οι περισσότεροι αστυνομικοί σκοτώνονται σε περιστατικά που τα θεώρησαν από πριν “καθημερινής ρουτίνας”.

Η παραπάνω διαπίστωση, σε συνδυασμό με τις αυξανόμενες τυφλές πράξεις ένοπλης βίας, που διαταράσσουν την κοινωνική μας ζωή, μας οδήγησαν σε μία διεξοδική προσέγγιση του καυτού προβλήματος της αυτοπροστασίας των αστυνομικών κατά την αντιμετώπιση των νέων μορφών εγκληματικότητας, μέσα από τη νέα σειρά σεμιναρίων που γίνονται αυτόν τον καιρό στους άνδρες της Αμεσης Δράσης, με σκοπό τη μετεκπαίδευσή τους στην αντιμετώπιση των καθημερινών κινδύνων. Οπως δήλωσε στο περιοδικό μας ο Διευθυντής της Αμεσης Δράσης Ταξίαρχος Απόστολος Δάβαλος:

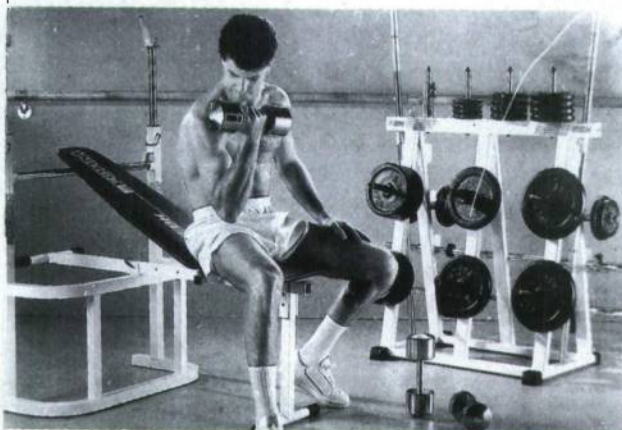
“Η Αμεση Δράση είναι η εμπροσθοφυλακή της Ελληνικής Αστυνομίας ή -όπως θα λέγαμε- η “αιχμή του δόρατος”, γιατί οι άνδρες της επιλαμβάνονται και επεμβαίνουν πρώτοι και παντού. Ανά πάσα στιγμή απειλείται η ζωή και η σωματική τους ακεραιότητα, καθόσον δεν μπορούν κατά τη διάρκεια των ελέγχων και των επεμβάσεων να γνωρίζουν από πριν ποιον και τί θα αντιμετωπίσουν, με συνέπεια να έρχονται καθημερινά πολλές φορές σε επαφή με τον κίνδυνο, χωρίς να το γνωρίζουν.

Πρόκειται σαφώς για μιά επικίνδυνη υπηρεσία. Αυτός είναι και ο λόγος που έχουμε θρηνήσει τα περισσότερα θύματα. Ετσι, και επειδή η ανθρώπινη ζωή έχει πάντοτε τη μεγαλύτερη αξία, έχουμε λάβει μέχρι σήμερα μιά σειρά μέτρων αυτοπροστασίας των αστυνομικών, όπως: εφοδιασμός με αλεξίσφαιρα γιλέκα, επάνδρωση των περιπολικών και με τρίτο άτομο, σε τρόπο ώστε το πλήρωμά τους να είναι και πιά αξιόμαχο και πιά αποτελεσματικό. Το σπουδαιότερο όμως μέτρο που λάβαμε ήταν η διενέργεια μιάς σειράς μετεκπαιδευτικών σεμιναρίων, από τα οποία θα περάσουν όλοι οι άνδρες της Αμεσης Δράσης.

Στόχος μας δεν είναι να δημιουργήσουμε “πιστολέρος” αλλά υπεύθυνους δημόσιους λειτουργούς, άρτιους επαγγελματίες και συνειδητούς χρήστες των μέσων που παρέχει η Πολιτεία, για τη διαφύλαξη της δημόσιας τάξης και της κοινωνικής γαλήνης”.

SPORT'S CLUB

Λ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' & ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 144, ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ: 41.29.531

NEO ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ!!!

1 + 1 = 1

Μόνο **29.900**

ΠΥΞΙΣΜΕΝΟ

ΠΟΔΗΛΑΤΟ - ΚΟΠΗΛΑΣΙΑ
ΜΑΖΙ ΣΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΕΝΟΣ:

- Ρυθμιζόμενη αντίσταση ποδηλάτου
- Δυνατότητα για κόκαους
- Ρυθμιζόμενη αντίσταση κοπηλάσιου
- Κάδρου ρυθμιζόμενου αντιστάτη

ΣΤΕΛΕΝΑΙ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΣ Μ' ΕΝΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ

Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Η μετεκπαίδευση των αστυνομικών πραγματοποιείται στις εγκαταστάσεις των Σχολών Αστυνομίας Αμαρουσίου. Το περιοδικό μας επισκέφθηκε τη Σχολή παρακολούθησε απο κοντά τα σεμινάρια επιβίωσης όπως ονομάζονται και είχε μια ενδιαφέρουσα συνομιλία με τους εκπαιδευτές: Τον Αστυνόμο Β' Ευάγγελο Δημητρουλάκο, τους Υπαστυνόμους Α' Κων/τίνο Βαλλιάνο και Παναγιώτη Σφυρή και τον Ανθυπαστυνόμο Αθανάσιο Περγίδη.

Όπως μας εξήγησαν, στάλθηκαν στις ΗΠΑ δέκα αξιωματικοί επί ένα μήνα και εκπαιδεύτηκαν στους σύγχρονους τρόπους δράσης. Οι αξιωματικοί αυτοί διδάσκουν σήμερα στα σεμινάρια αυτά και η εκπαίδευση έχει σαν σκοπό την ελαχιστοποίηση των θυμάτων - αστυνομικών, που χάνονται πολλές φορές τελείως άδοξα λόγω κακής εκτίμησης ή λάνθασμένων χειρισμών.

Βασικός στόχος των σεμιναρίων αυτών είναι: α) να καταστήσει τους αστυνομικούς ικανούς να αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά επικίνδυνες καταστάσεις που ανακύπτουν κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους και β) η **ΕΠΙΒΙΩΣΗ** τους, δηλαδή η επιστροφή τους ΠΑΝΤΟΤΕ μετά την εκτέλεση της υπηρεσίας, στην οικογένειά τους.

Το επάγγελμα του αστυνομικού είναι βεβαίως εξ ορισμού επικίνδυνο, αλλά ο αστυνομικός κινδυνεύει περισσότερο από τα λάθη του και λιγότερο από τους συγκεκριμένους κινδύνους, τους οποίους, όχι σπάνια, υποτιμά.

Η βασική πρωτοτυπία των σεμιναρίων αυτών έγκειται στο γεγονός ότι οι αστυνομικοί εξασκούνται στις μεθόδους αυτοπροστασίας και στη χρήση των όπλων υπό πίεση, δηλαδή σαν να αντιμετωπίζουν πραγματικές καταστάσεις και αντιπαραθέσεις με κακοποιούς. Επίσης, αξίζει να επισημάνουμε: α) τον τρόπο διδασκαλίας (ταυτόχρονη παρουσία κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας 2 και 3 εκπαιδευτών), β) την παράλληλη πρακτική άσκηση στα διδασκόμενα θέματα, γ) τη χρησιμοποίηση εποπτικών μέσων, όπως τηλεόραση, βίντεο, σλάϊτς, δ) την ανάλυση πραγματικών περιστατικών και επισήμανση των διαπραχθέντων λαθών, ε) το σχεδιασμό και τη λειτουργία των σεμιναρίων με βάση τα διεθνή δεδομένα.

Οι εκπαιδευτές, δηλαδή, προσπαθούν να συνδυάσουν τη γνώση με την πράξη μέσα από τη λογική εκπαιδευτική αρχή, που είναι το τρίπτυχο: "Ακούω - βλέπω - ενεργώ".

Η διάρκεια κάθε σεμιναρίου είναι εβδομαδιαία και κάθε φορά συμμετέχουν γύρω στα 40 άτομα. Τελευταία λειτουργεί και δεύτερο τμήμα των 40 ατόμων την ίδια εβδομάδα ώστε μέχρι τον Ιούνιο να έχουν περάσει από τα σεμινάρια αυτά όλοι οι άνδρες της Αμεσης Δράσης.

Η μετεκπαίδευση είναι ταχύρρυθμη και εντατική και τα διδασκόμενα μαθήματα είναι: 1) η αυτοπροστασία, 2) η ανάλυση και η κριτική αστυνομικών ενεργειών επί πραγματικών περιστατικών, 3) εκρηκτικές ύλες και μηχανισμοί και 4)

χρήση περιστρόφου, υποπολυβόλου και σκοποβολή.

Όσον αφορά το κεφάλαιο της αυτοπροστασίας, που είναι και το πιο πολυσύνθετο, περιλαμβάνει τις παρακάτω ενότητες: α) Διαδικασία περιπολίας, β) εγκλήματα σε εξέλιξη, γ) πλησιάζοντας τον κίνδυνο, δ) πρότυπα συμπλοκών, ε) έλεγχος οχημάτων, στ) τρομοκρατικές ενέργειες και σοβαρά εγκλήματα, ζ) έρευνα κτιρίων και η) περιγραφή ατόμων.

Όπως μας εξήγησαν οι εκπαιδευτές, έχει εκτιμηθεί ότι το 70% - 80% των αστυνομικών που έχουν σκοτωθεί στον κόσμο, έχασαν τη ζωή τους κάνοντας: 1) Πράγματα ρουτίνας (διατάραξη, παράπονα, άτομο στο δρόμο, σύγκρουση, επιδειξιές, Ε-19), 2) Κατά τη διάρκεια μιάς σύλληψης, 3) Διακόπτοντας εγκλήματα σε εξέλιξη, 4) Σταματώντας ή κυνηγώντας ύποπτα οχήματα ή άτομα.

Δεδομένου ότι ο καθένας περιμένει από τον

αστυνομικό ότι θα θέσει σε κίνδυνο την ασφάλειά του ή και την ίδια του τη ζωή, αν χρειαστεί, για να προστατεύσει τη ζωή και την ασφάλεια των πολιτών, είναι κρίμα να χάσει τη ζωή του από απροσεξία ή έλλειψη επαγγελματισμού.

Για να έχουν επιτυχία οι αστυνομικοί σε όλες τους τις ενέργειες απαιτούνται πέντε στοιχεία: α) Φυσική κατάσταση, β) Ετοιμότητα, γ) Τεχνική - Τακτική, δ) Επικοινωνία και ε) Συνεργασία. Επίσης, η επιβλητική παρουσία είναι ένα στοιχείο που μπορεί να περιγράψει την ισορροπημένη, επαγγελματική εμφάνιση του αστυνομικού, που προβάλλει την εικόνα της ετοιμότητας, της ικανότητας και της Αρχής σε όλους που τον παρατηρούν. Η εμφάνιση του αστυνομικού μπορεί να του αποφέρει σεβασμό, πίο πολύ από όσο μπορούν οι όποιες διαταγές ή οδηγίες που θα δώσει σε κάποιον. Η στολή πρέπει να δίνει το εξής μήνυμα: *"Είμαι εκπαιδευμένος, είμαι ικανός για οτιδήποτε"*.

Αν δείχνεις ότι μπορούν να σε βγάλουν εκτός μάχης, να σε παραπλανήσουν ή να σε αιφνιάσουν, τότε πιθανόν να μπορούν.

Όσον αφορά τους κανόνες ασφαλείας που πρέπει να ακολουθούν τα πληρώματα των περιπολικών, οι εκπαιδευτές τόνισαν ότι υπάρχει μία περίεργη ψυχολογία που καταλαμβάνει τους αστυνομικούς όταν μπαίνουν σε ένα περιπολικό. Η τοποθέτηση σε αυτό μπορεί να θεωρηθεί σημείο δύναμης ή επιτυχίας σχετικά με τους άλλους συναδέλφους των τμημάτων. Αυτή είναι η πλέον επικίνδυνη αντίληψη για έναν αστυνομικό, αφού μια περιπολία με αυτοκίνητο απαιτεί: α) επιβλητική παρουσία, β) πλήρη γνώση του δρόμου, των ανθρώπων και του περιβάλλοντος συνεχώς, γ) σωπή μεταξύ των αστυνομικών, επιβλεψη και παρατήρηση της περιοχής, δ) πλήρη συμφωνία στους ρόλους και τις αρμοδιότητες των αστυνομικών στο όχημα, ε) ικανότητα χρήσης του οχήματος και των όπλων, στ) πειθαρχία στον ασύρματο, ζ) επαγγελματισμό σε όλες τις ώρες.

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

εξέλιξη στην ΟΠΤΙΚΗ

• ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ
ΚΑΙ ΕΓΧΡΩΜΟΙ

• ΓΥΑΛΙΑ ΟΡΑΣΕΩΣ

• ΓΥΑΛΙΑ ΗΛΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΣΤΟΥΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ
ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ORASIS
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 169
ΤΗΛ.: 9511156-9594818

Σκοποβολή

Η εκπαίδευση των αστυνομικών στην αμυντική σκοποβολή πρέπει να συνδυάζει θεωρία και πρακτική εφαρμογή. Η θεωρητική εκπαίδευση συνίσταται στην κατανόηση του σκοπού των ασκήσεων. Δηλαδή, τι σκοπό εξυπηρετεί η κάθε στάση βολής και σε ποιές περιπτώσεις ένοπλης συμπλοκής ενδείκνυται η κάθε μία. Όπως τονίστηκε χαρακτηριστικά, οι αστυνομικοί πρέπει να έχουν πάντοτε κατά νου το απόφθεγμα του Jeff Cooper: *"Η ταχύτητα χωρίς ακρίβεια είναι άχρηστη, αλλά το ίδιο είναι και η ακρίβεια χωρίς ταχύτητα και τα δύο μαζί ίσως δεν επαρκούν χωρίς ισχύ"*.

Γι' αυτό οι εκπαιδευτές, εκτός από τη σκόπευση και το σωστό κράτημα του όπλου, διδάσκουν τους κανόνες ασφάλειας των όπλων, οι οποίοι πρέπει να εφαρμόζονται παράλληλα με τη χρήση.

Ο αντικειμενικός σκοπός της εκπαίδευσης για να έχουμε αποτελέσματα είναι οι **κατευθυνόμενες ή ενστικτώδεις βολές**. Δηλαδή βολές που η επιτυχία τους στηρίζεται περισσότερο στο ένστικτο, παρά στις σκοπευτικές ικανότητες του αστυνομικού. Η τεχνική των βολών αυτών προσφέρει μεγάλη ταχύτητα αντίδρασης και είναι η μόνη λύση σε καταστάσεις, όπου ο χρόνος καθίσταται ζωτικής σημασίας.

Και αυτό διότι κάτω από την πίεση της αυξανόμενης βίας, οι αστυνομικοί άρχισαν να αντιλαμβάνονται ότι άλλο πράγμα είναι η σκοπευτική ικανότητα και άλλο η αντιμετώπιση των πραγματικών περιστατικών, όπου έχουν να ανταπεξέλθουν με περιπτώσεις, όπου ο στόχος μπορεί να πυροβολήσει πρώτος, ή μπορεί προς στιγμή να γλιστρήσουν ή το όπλο τους να πάθει κάποια εμπλοκή. Ενδέχεται, επίσης, να αντιμετωπίσουν πολλούς υπόπτους ταυτόχρονα, οπότε τότε θα εκδηλωθούν αυτόματα όλα όσα αφομοίωσαν κατά την εκπαίδευσή τους. Και όσο περισσότερο ρεαλιστική και απαλλαγμένη από σφάλματα ήταν η εκπαίδευση, τόσο οι πιθανότητες επιβίωσης θα αυξάνονται.

Δεν μπορούν, βέβαια, οι εκπαιδευτές να αγνοήσουν τη σπουδαιότητα των βασικών αρχών της σκοποβολής, που οπωσδήποτε παίζουν σημαντικό ρόλο στις ένοπλες αντιπαραθέσεις. Προσ-

παθούν, όμως, να εναρμονίσουν την άσκηση στη σκόπευση με τη γενικότερη ψυχολογική προετοιμασία των αστυνομικών.

Η πρακτική εφαρμογή γίνεται στο σκοπευτήριο με σκοπούμενες βολές, αλλά το κύριο βάρος όπως είπαμε επικεντρώνεται στις κατευθυνόμενες βολές, που είναι και ο αντικειμενικός μας σκοπός.

Αν θέλαμε να προσδιορίσουμε τις συνιστώσες μιάς αποτελεσματικής βολής, θα λέγαμε ότι το 75% αφορά την ψυχοδιαφοροποιητική προετοιμασία, το 15% τη σκοπευτική δεξιότητα, το 5% την τύχη και το υπόλοιπο 5% τη φυσική κατάσταση.

Όσον αφορά την υλικοτεχνική υποστήριξη των αστυνομικών, οι εκπαιδευτές πιστεύουν ότι εκτός από τα αλεξίσφαιρα γιλέκα θα πρέπει να προμηθευτούν με πιο εύχρηστες φόρμες

και παπούτσια εκστρατείας καθώς και φωσφορίζοντες επενδύτες. Επίσης, να εφοδιαστεί η υπηρεσία με περιπολικά ταχύτερα και πιο ευέλικτα και κυρίως εξοπλισμένα με όλες τις σύγχρονες απαιτήσεις, όπως διαχωριστικό δίκτυο από τα πίσω καθίσματα, ειδικές θέσεις για τα όπλα, κλπ. Τέλος, θεωρούν απαραίτητο ένα εφεδρικό κέντρο επικοινωνίας, που να μπορεί να τεθεί σε λειτουργία σε περίπτωση βλάβης του κυρίου δικτύου.

Συμπεράσματα

Είναι γεγονός, ότι η εγκληματικότητα δυστυχώς αυξάνεται και μάλιστα με γοργούς ρυθμούς, κάτι το οποίο είναι εξαιρετικά ανησυχητικό. Παρατηρούμε ότι τα τελευταία χρόνια και στη χώρα μας, που ακόμα δεν ανήκει σ' αυτές του υψηλού κινδύνου, δρουν σκληροί κακοποιοί οι οποίοι δε διστάζουν να πυροβολούν εν ψυχρώ εναντίον αστυνομικών, με αποτέλεσμα κάθε τόσο να θρηνούμε αδικοχαμένους συναδέλφους μας.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε το αίμα αυτό να είναι το τελευταίο, ύστερα μάλιστα από την έντονη κινητοποίηση και τη σκληρή εκπαίδευση, που υφίστανται οι αστυνομικοί στην αντιμετώπιση πραγματικών καταστάσεων στο δρόμο.

Η εκπαίδευση αυτή είναι σήμερα απαραίτητη, ώστε και η αποστολή των αστυνομικών να γίνει λιγότερο ακίνδυνη και περισσότερο αποδοτική και ο βαθμός ασφάλειας των πολιτών να βελτιωθεί.

ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

του Υπαστυνόμου Α' Γεωργίου Βαλμήτη

*Αν οι άνδρες εγκληματούσαν
όσο οι γυναίκες,
οι φυλακές θα ήσαν άδειες
και οι ποινικοί δικαστές
άργοι.*

WOTTON

Σήμερα αλλάζουν οι κοινωνικές, οικονομικές, και πολιτικές δομές και τα συστήματα της εποχής μας αντικαθίστανται από άλλα που δεν έχουν απόλυτα αφομοιωθεί και εσωτερικευθεί, με αποτέλεσμα να παρατηρείται κρίση στους κοινωνικούς θεσμούς, τις διαπροσωπικές σχέσεις, την ηθική.

Ο σημερινός άνθρωπος είναι έρμαιο των συναισθηματικών του προσκολήσεων, της ιδιοτέλειας, του ατομικού οικονομικού συμφέροντος και της ανωριμότητάς του.

Όλα αυτά μαζί με την μεγάλη διάδοση των ναρκωτικών αποτελούν αιτίες της μεγάλης αύξησης της εγκληματικότητας στις μέρες μας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΩΣ ΘΥΤΗΣ

Η γυναικεία εγκληματικότητα όμως εξακολουθεί να είναι χαμηλότερη σε ποσοστά από εκείνη των ανδρών, όπως εξ άλλου συνέβαινε σ' όλες τις εποχές. Τι συμβαίνει όμως και οι γυναίκες δεν εγκληματούν ή γιατί εγκληματούν τόσο λιγότερο από τους άνδρες. Στη μοναδική γυναικεία φυλακή του Κορυδαλλού στην χώρα μας 200 κρατούμενες γυναίκες αντιστοιχούν σε 4.000 άνδρες. Το 1990, σε 278.696 άνδρες που διέπραξαν εγκληματικές πράξεις αντιστοιχούν 31.873 γυναίκες, ενώ το 1991 σε 251.186 άνδρες 30.874 γυναίκες.

Σε αντίθεση με τον άνδρα εγκληματία που χρησιμοποιεί πιστόλι, μαχαίρι, ή καραμπίνα, η γυναίκα λόγω της μυϊκής της αδυναμίας, μεταχειρίζεται άλλους τρόπους για να πετύχει σίγουρα τον σκοπό της, όπως δηλητηρίαση, επίθεση στον ύπνο κ.λ.π. Αλλοτε πάλι, για να εκδικηθεί τον δυνάστη σύζυγό της αντιδρά παθητικά, μεταμορφώνεται σε Μήδεια και σκοτώνει τα παιδιά της. Οι ανθρωποκτονίες όμως παρουσιάζουν μια κάποια μείωση σήμερα, γιατί φαίνεται ότι οι γυναίκες

έχουν και άλλες διόδους διαφυγής από το δυνάστη σύζυγο, πατέρα, αδελφό, εραστή.

Η διάδοση των ναρκωτικών όμως οδήγησε και τη γυναίκα σε εγκλήματα άλλων κατηγοριών, όπως κλοπές ή συμμετοχή σε ληστείες. Ετσι, η γυναίκα φαίνεται να συμμετέχει σε τέτοια εγκλήματα στα οποία εγκέφαλος είναι ο άνδρας. Η γυναίκα συνεργός μπορεί να είναι στο αυτοκίνητο για κάλυψη, να είναι "τσιλιαδόρος" ή να χρησιμοποιείται προκειμένου να δώσει τις κατάλληλες πληροφορίες.

Ως αιτίες της χαμηλής γυναικείας εγκληματικότητας σε σχέση με την ανδρική μπορούμε να θεωρήσουμε τις παρακάτω:

1.- Τα δύο φύλλα αντιδρούν διαφορετικά σε συναισθηματικές διαταραχές.

Η γυναίκα όταν δε βρει διέξοδο στην άσχημη συναισθηματική της κατάσταση καταφεύγει συχνότερα στην νεύρωση γιατί κλείνεται στον εαυτό της, ενώ ο άνδρας στρέφεται στο έγκλημα, επιτίθεται δηλαδή εναντίον εκείνου που του προκάλεσε τη δυσάρεστη κατάσταση. Οι στάσεις αυτές είναι εναρμονισμένες με τους κοινωνικούς ρόλους των δύο φύλων.

2.- Πολλές φορές στο παρελθόν η γυναίκα ως παραβάτης των νόμων υπέστη αυστηρότερες κοινωνικές κυρώσεις, γιατί υπάρχουν στις κοινωνίες μας διπλά κριτήρια ηθικής για τη γυναίκα και τον άνδρα, ιδίως στις συμπεριφορές που έχουν σχέση με τη γενετήσια σφαίρα. Πιο αυστηρές είναι οι κοινωνικές κυρώσεις, που συγκρατούν το άτομο περισσότερο από τις ποινικές.

3.- Περισσότερες ευκαιρίες συγκρούσεων για συμφέροντα υπάρχουν στους άνδρες παρά στις γυναίκες, γιατί αυτοί είναι περισσότερο μπλεγμένοι σε επαγγελματικές δραστηριότητες. Σήμερα βέβαια που η θέση της γυναίκας άλλαξε και

συμμετέχει περισσότερο σε όλα τα επίπεδα των κοινωνικών και οικονομικών δραστηριοτήτων, η γυναικεία εγκληματικότητα αυξήθηκε σ' αυτόν τον τομέα.

4.- Το φεμινιστικό κίνημα και η απελευθέρωση της γυναίκας δεν έχει αποδειχθεί από έρευνες ότι συνέβαλαν στην αύξηση της γυναικείας εγκληματικότητας. Μόνο αν σκεφτούμε ότι πολλές φορές η γυναίκα στην προσπάθειά της να βρει τον εαυτό της και να διεκδικήσει τα δικαιώματά της αντέγραψε τη συμπεριφορά του άνδρα και άρχισε να εκδηλώνει περισσότερο επιθετική συμπεριφορά, μπορούμε να δεχθούμε ότι υπάρχει σχέση ανάμεσα στην αύξηση της γυναικείας εγκληματικότητας και του κινήματος για την απελευθέρωση της γυναίκας. Μάλλον όμως και τα δύο, γυναικεία εγκληματικότητα και γυναικεία απελευθέρωση, είναι απόρροια του συνδυασμού των κοινωνικών, οικονομικών, πολιτικών και πολιτιστικών συνθηκών της κοινωνίας και όχι το ένα αίτια του άλλου.

Ετσι πλέον σήμερα, ύστερα από βαθιά έρευνα του θέματος, έχουν καταρριφθεί πλέον δύο μύθοι που επικρατούσαν για πολλά χρόνια γύρω από το θέμα. Ο πρώτος υποστηρίζει πως, όπως η Εύα υπήρξε η πηγή της αμαρτίας, έτσι και γυναίκα σ' όλες τις εποχές είναι ο ηθικός αυτουργός που ξέρει να κρύβεται και ο άνδρας λόγω ιπποτισμού δεν την αποκαλύπτει.

Ο δεύτερος υποστηρίζει ότι γυναίκα από την ίδια της τη φύση είναι φτιαγμένη να μην εγκληματεί. Είναι εφοδιασμένη με το μητρικό ένστικτο, είναι γεννημένη να αγαπά και να προστατεύει. Επειτα η σωματική της αδυναμία, η δειλία, η έλλειψη φαντασίας ίσως, την κάνουν να εκδηλώνει λιγότερη εγκληματική δραστηριότητα. Αυτός ο δεύτερος μύθος φαίνεται να έχει μία λογική βάση γιατί η γυναίκα ως "μητέρα" του κόσμου και της ζωής έχει πάρα πολλούς ενδοιασμούς, κυρίως μπροστά στο φόνο. Όμως θα πρέπει να δεχθούμε πρωταρχικά ότι η μεγάλη αυτή διαφορά ανάμεσα στη γυναικεία και ανδρική εγκληματικότητα οφείλεται κυρίως στους διαφορετικούς ρόλους του άνδρα και της γυναίκας μέσα στην κοινωνία, αφού η γυναίκα υποτάσσεται και ο άνδρας είναι εξουσιαστής.

Φαίνεται ότι η συμμετοχή της γυναίκας είναι μεγάλη σε παραβάσεις του Κ.Ο.Κ. και αγορανομικών διατάξεων. Επίσης αρκετά ενδιαφέρουσα είναι η "κτητική" εγκληματικότητα, πολύ μικρότερη πάντως σε ποσοστά από την ανδρική. Όμως την πρώτη θέση της γυναικείας εγκληματικότητας κατέχουν εγκλήματα κατά της προσωπικότητας ή εγκλήματα βίας και τα εγκλήματα της γενετήσιας ελευθερίας. Τα τελευταία χρόνια

παρατηρείται αύξηση της γυναικείας εγκληματικότητας στον αλκοολισμό και τα ναρκωτικά.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΩΣ ΘΥΜΑ

1.- Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΥΜΑ

ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ

Ο μύθος ότι η οικογενειακή ζωή εξασφαλίζει ευτυχία, ασφάλεια, προστασία, στήριξη των μελών της, ξεπεράστηκε και οι ενδοοικογενειακές συγκρούσεις, συμπεριλαμβανομένων και αυτών που καταλήγουν σε διαπροσωπική βία, δεν είναι σημείο των καιρών μας, αλλά υπήρχαν πάντα. Η σωματική κακοποίηση της συζύγου από τον άνδρα θεωρείται σήμερα - μαζί με το βιασμό - η πλέον ακραία και βάνανυση έκφραση της ανδρικής κυριαρχίας και της γυναικείας υποτέλειας. Ο γάμος ως θεσμός αποτελούσε και αποτελεί πεδίο μαχών και συγκρούσεων πολλές φορές ανάμεσα στα μέλη του, με κυριότερη μορφή βίας που εκδηλώνεται σ' αυτόν τη συζυγική κακοποίηση. Οι άνδρες χρησιμοποιούν βία πολύ συχνότερα από τις γυναίκες και η συζυγική κακοποίηση αποτελεί μέσο "ελέγχου" της γυναικείας υπόστασης, όπως εξ άλλου όλες οι μορφές βίας.

Βασικά αίτια της κακοποίησης είναι το αίσθημα ιδιοκτησίας, η ζήλια της συζύγου και οι πα-

MAOLITE®

Ο ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ Η.Π.Α.
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ:
ΟΜΙΛΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΜΙ-ΘΗΤΑ
ΕΙΡΗΝΗΣ 31Β, ΝΕΟ ΦΑΛΗΡΟ, 185.47
ΤΗΛ: 4810.710, 4818.798, 4818.071, FAX: 4811.321

ΟΙ Νο 1 ΦΑΚΟΙ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μοντέλο S6D. Φωτεινότητα: 20.500 κεριά. Μήκος: 43 cm. Διάμετρος: 4 cm. Χρησιμοποιείται και σαν γκλόμπ για αυτοόμοια. Τιμή: 13.200

Μοντέλο S3D. Φωτεινότητα: 14.000 κεριά. Μήκος: 31 cm. Διάμετρος: 4 cm. Χρησιμοποιείται επίσης σαν γκλόμπ για αυτοόμοια. Τιμή: 11.500

Μοντέλο S6C. Φωτεινότητα: 19.000 κεριά. Μήκος: 42 cm. Διάμετρος: 3 cm. Χρησιμοποιείται επίσης σαν γκλόμπ για αυτοόμοια. Τιμή: 12.500

Μοντέλο S5C. Φωτεινότητα: 17.000 κεριά. Μήκος: 37 cm. Διάμετρος: 3 cm. Χρησιμοποιείται επίσης σαν γκλόμπ για αυτοόμοια. Τιμή: 11.900

Μοντέλο S4C. Φωτεινότητα: 14.000 κεριά. Μήκος: 32 cm. Διάμετρος: 3 cm. Χρησιμοποιείται επίσης σαν γκλόμπ για αυτοόμοια. Τιμή: 11.200

Μοντέλο S2C. Φωτεινότητα: 8.100 κεριά. Μήκος: 29 cm. Διάμετρος: 3 cm. Τιμή: 10.200

ΤΕΧΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Αδιάβροχοι-Ανοξειδωτοι.
Από αλουμίνιο αεροπλάνου.
Δέσμη φωτός.
Αντιεκρηκτικοί.
Αυτοκαθαριζόμενη επαφή.

Ισόβια εγγύηση
καλής λειτουργίας

ΤΑΧΥΔΡΟΜΗΣΤΕ ΤΟ ΚΟΥΠΟΝΙ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΕΛΙΑ ΣΑΣ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΜΙ-ΘΗΤΑ, ΕΙΡΗΝΗΣ 31Β, ΝΕΟ ΦΑΛΗΡΟ, 185.47

Παρακαλώ αποστείλατέ μου ταχυδρομικά
με αντικαταβολή τα εξής μοντέλα, με έκπτωση 15%:

S3D τεμ..... S6D τεμ..... S6C τεμ.....
S5C τεμ..... S4C τεμ..... S2C τεμ.....

ΟΝΟΜΑ.....
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ.....
ΠΟΛΗ..... Τ.Κ..... ΤΗΛ.....

ραδοσιακές αντιλήψεις σχετικά με το ρόλο, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις της γυναίκας. Η κοινωνική απομόνωση, η μακρόχρονη ανεργία η έλλειψη αυτοπεποίθησης και αυτοεκτίμησης, η αδυναμία έκφρασης και οι αντιξοοες καταστάσεις είναι παράγοντες που εντείνουν την ανδρική επιθετικότητα και συντελούν στην κακοποίηση. Επίσης η έλλειψη αυτοσυγκράτησης και αυτοελέγχου που αποδίδονται στον αλκοολισμό, σε ψυχοπαθολογικά άτομα, το στρες, η απογοήτευση, οι ανικανοποίητοι στόχοι. Πιστεύεται ότι η βία ενάντια στις γυναίκες συναντάται σε μεγαλύτερη συχνότητα και ένταση, όπως και η εγκληματικότητα γενικά, στα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα. Εδώ όμως πρέπει να ληφθεί υπ' όψη ότι τα άτομα των άλλων κοινωνικών τάξεων έχουν μεγαλύτερη ικανότητα να διαφυλάττουν την ιδιωτική τους ζωή και να μη δέχονται την επέμβαση των κοινωνικών υπηρεσιών.

Οι λύσεις για την αντιμετώπιση της κακοποίησης βρίσκονται βραχυπρόθεσμα στην ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και καθοδήγηση όλων των σχετικών φορέων για την παροχή άμεσης βοήθειας στα θύματα, αλλά μακροπρόθεσμα η λύση μπορεί να βρεθεί μέσα από την αδιάκοπη προσπάθεια αναθεώρησης των θεσμών και αξιών, ακόμα και των κοινωνικών δομών που καθορίζουν τις σχέσεις των δύο φύλων.

Η σωματική βία ηρωποιείται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Σύμφωνα με έρευνες, το 1/5 του Αμερικάνικου πληθυσμού - συμπεριλαμβανομένων και των γυναικών - επιδοκιμάζει τον άνδρα που χαστουκίζει τη γυναίκα του. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η Κίττυ Τζεβονέζε που σε ένα κεντρικό δρόμο της Νέας Υόρκης δάρθηκε μέχρι θανάτου κι ενώ 38 άνθρωποι την έβλεπαν κανένας δεν έτρεξε να την βοηθήσει, γιατί πίστευαν ότι ο δολοφόνος ήταν ο άνδρας της. Πολλές μελέτες έχουν δείξει ότι ο άνδρας που καταφεύγει στη βία είναι εκείνος που νοιώθει πως δεν ανταποκρίνεται στο κοινωνικό ιδανικό του ανδρισμού, γιατί η βία έχει την τάση να ενισχύει την ιδέα του ανδρισμού.

2- ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

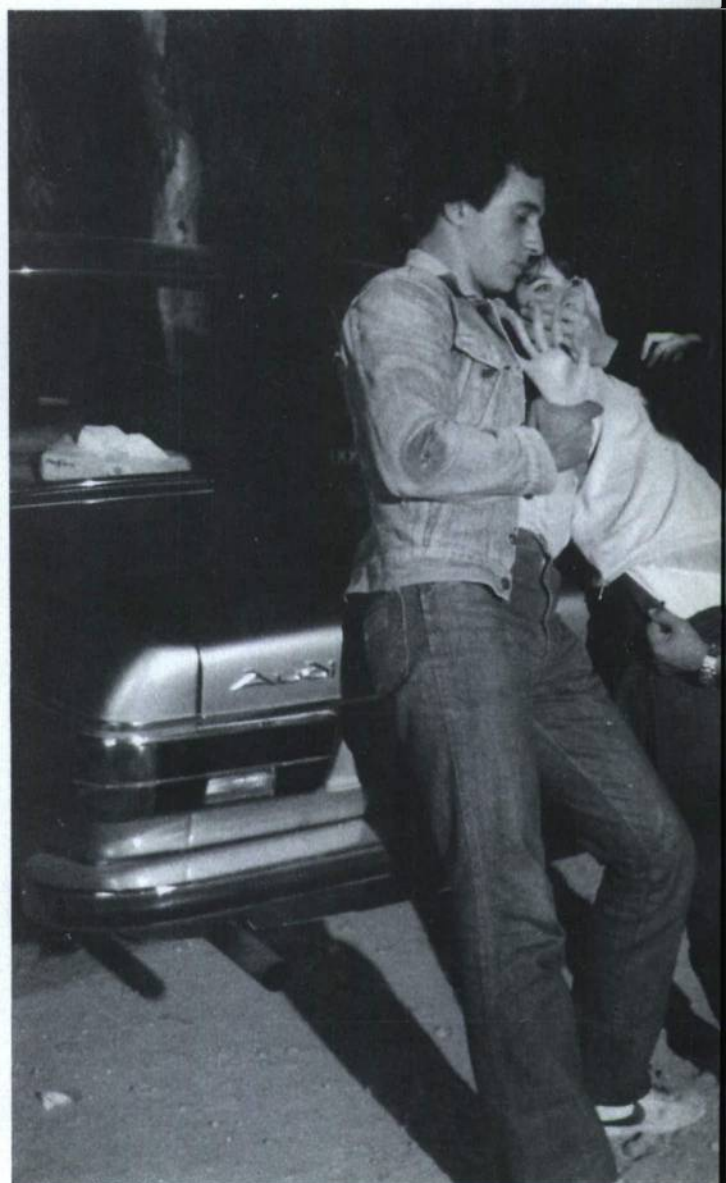
Στο χώρο της εργασίας διευκολύνεται η άσκηση σεξουαλικής επιθετικότητας εναντίον της γυναίκας.

Από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ορίστηκε σαν σεξουαλική επιθετικότητα κάθε είδος συμπεριφοράς που ασκείται από τον άνδρα συνάδελφο, προϊστάμενο ή πελάτη, η οποία οδηγεί στη σεξουαλική μείωση της γυναίκας, είναι ανεπιθύμητη και ταπεινώνει ή απειλεί το πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται, θέτοντας παράλληλα σε κίν-

δυνο το δικαίωμά του στην εργασία.

Ο εργοδότης ως προϊστάμενος μπορεί να απαιτήσει από την γυναίκα υφισταμένη του να ικανοποιήσει τις τυχόν ορέξεις του με ανταμοιβή συνήθως την εξέλιξή της στον εργασιακό χώρο. Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αναγκαστική παραίτηση της εργαζομένης γυναίκας ή σε ανέλιξη της σε βάρος άλλων. Σ' ένα δεύτερο επίπεδο, ο άνδρας συνάδελφος προσπαθεί να προσεγγίσει την γυναίκα εργαζόμενη κάνοντας ανεπιθύμητες ερωτικές προτάσεις, γεγονός που στο χώρο της εργασίας μπορεί να δημιουργήσει αναταραχή ή αποδιοργάνωση για την οποία είναι πολύ πιθανόν να θεωρηθεί υπεύθυνη η ίδια η εργαζόμενη.

Τέλος οι πελάτες δημιουργούν άλλα προβλήματα στις εργαζόμενες γυναίκες, οι οποίες πρέπει να είναι ευχάριστες σ' αυτούς, ενώ κινδυνεύουν να κατηγορηθούν για ανεπάρκεια και να χάσουν την εργασία τους, εάν δεν ενδώσουν στις όποιες

απαιτήσεις του, και κατηγορηθούν στον προϋ-
στάμενο για ανεπάρκεια.

Η γυναίκα δεν μπορεί εύκολα να αντιδράσει
στη σεξουαλική επιθετικότητα που εκδηλώνεται
στο χώρο της εργασίας της, γιατί πολλές φορές
κινδυνεύει να μείνει άνεργη.

3.- ΒΙΑΣΜΟΣ

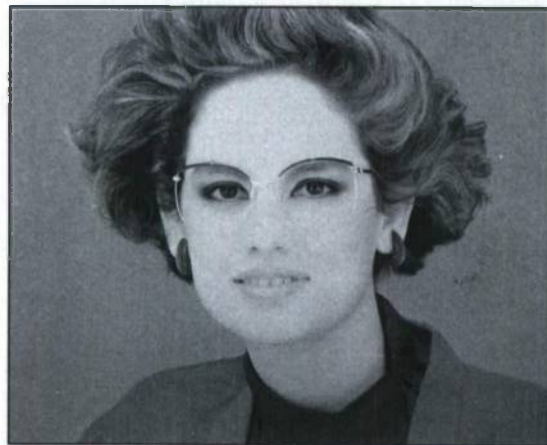
Μια από τις σημαντικότερες μορφές βίας κατά
των γυναικών αποτελεί ο σεξουαλικός βιασμός.

Η εμπειρία είναι δραματική και οι ειδικοί ανα-
φέρονται σ' ένα "σύνδρομο" βιασμού που μπορεί
να οδηγήσει τη γυναίκα σε ψυχική αποδιοργά-
νωση. Πολλά θύματα οδηγήθηκαν στην τρέλα
ή την αυτοκτονία.

Υπολογίζεται ότι μόνο το 15% έως 20% των
βιασμών γίνονται γνωστοί στην Αστυνομία και
από αυτούς ένα πολύ μικρό ποσοστό εκδικάζεται.
Και αυτό γιατί είναι το μόνο έγκλημα στο οποίο
το θύμα θεωρείται πιά στιγματισμένο και ατι-

KENTRO ΟΠΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΟΠΤΙΚΑ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

ΕΚΠΤΩΣΗ 15%
ΣΤΟΥΣ ΑΣΤΥΝΟΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ
ΛΕΩΦ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 249 - Ν. ΙΩΝΙΑ
ΤΗΛ. 2759 000

MARILINE ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΕΙΔΩΝ ΓΑΜΟΥ

ΝΥΦΙΚΑ
ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
ΛΑΜΠΑΔΕΣ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ-ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ
ΕΡΜΟΥ 37, 1ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ: 031-273.595, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

μασμένο από το δράστη. Η γυναίκα υποβάλλεται σε μια εξευτελιστική ταλαιπωρία από τη στιγμή που θα καταγγείλει το γεγονός, λόγω των προβλητικών ερωτήσεων που της υποβάλλονται.

Πρόκειται για ένα δεύτερο βιασμό όπως εύστοχα ονομάστηκε όλη αυτή η διαδικασία.

Γύρω από τον βιασμό αναπτύχθηκαν διάφορες θεωρίες για να τον εξηγήσουν:

α) Υπάρχει η άποψη που υποστηρίζει ότι ο βιαστής είναι ψυχικά διαταραγμένο άτομο, θεωρείται νευρωτικός ή σχιζοφρενής και πάσχει από ένα απωθημένο σύμπλεγμα ευνουχισμού ή σεξουαλικής ανεπάρκειας. Ο μέσος βιαστής όμως δεν ανταποκρίνεται στην εικόνα του ψυχοπαθή περιθωριακού εγκληματία, γιατί ένας αρκετά σημαντικός αριθμός βιαστών είναι φυσιολογικοί πολίτες. Εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι οι περισσότεροι βιασμοί δεν γίνονται το βράδυ από άγνωστα στο θύμα πρόσωπα, αλλά κατά τη διάρκεια της ημέρας από γνωστά άτομα.

β) Υπάρχουν επίσης κοινωνιολογικές προσεγγίσεις που αναζητούν τα αίτια του βιασμού στο κοινωνικό περιβάλλον του δράστη. Εδώ ενοχοποιούνται κυρίως οι συνθήκες του περιβάλλοντος στις οποίες μεγάλωσε ή ζει. Ετσι, θεωρείται ότι οι βιαστές ανήκουν στα πιά χαμηλά κοινωνικο-οικονομικά στρώματα και στόχος των βιαστών δεν είναι το SEX, αλλά η απόκτηση μέσα από τη σεξουαλική επίθεση του κύρους και του γοήτρου που τους λείπουν. Την άποψη αυτή θεμελιώνει ο μεγάλος αριθμός των καταδικασμένων βιαστών που ανήκει στις χαμηλότερες κοινωνικές τάξεις. Όμως οι άνδρες των άλλων στρωμάτων δεν διαπράττουν λιγότερους βιασμούς, αλλά προστατεύονται περισσότερο από τις δικαστικές διώξεις και δεν γίνονται γνωστές οι πράξεις τους.

γ) Υπάρχουν και άλλες δύο απόψεις που λειτουργούν ως νομιμοποιητικοί μηχανισμοί του βιασμού. Ο ένας αφορά στην μαζοχιστική απόλαυση του βιασμού από την γυναίκα και ο άλλος στην ισχυρή βιολογική παρόρμηση του άνδρα για SEX.

Πρώτος ο FREUD το 1924 υποστηρίζει ότι οι γυναίκες από την φύση τους είναι μαζοχίστριες και αναζητούν την απόλαυση του πόνου, ότι ο μαζοχισμός είναι έκφραση της ψυχοσεξουαλικής γεννητήσιας γυναικείας ωριμότητας. Ο βιασμός θεωρείται ως ενδόμυχα επιθυμητός από τη γυναίκα, η συμπεριφορά της οποίας μερικές φορές προσδιορίζεται από μία επιθυμία αυτοκαταστροφής. Η επιθετικότητα στη γυναίκα πιά συχνά από ότι στον άνδρα παίρνει μια εσωτερικευμένη μορφή και στρέφεται εναντίον του ίδιου της του εαυτού. Ο μαζοχισμός λοιπόν μέχρι ένα σημείο φαίνεται να προσδιορίζει τη γυναικεία φύση.

Από την άλλη πλευρά υπάρχει μια πλατειά

διαδεδομένη άποψη σύμφωνα με την οποία ο άνδρας χαρακτηρίζεται από ισχυρότατες βιολογικά σεξουαλικές επιθυμίες που έχουν ανάγκη άμεσης ικανοποίησης. Ετσι ο βιαστής προβάλλει σαν ένα είδος υπερασενικού με ασυγκράτητες ορμές και αξίζει να αναφέρουμε εδώ τη μεγάλη εκτίμηση, το κύρος και την δύναμη που συχνά απολαμβάνει ο βιαστής στην ιεραρχικά δομημένη μικροκοινωνία της φυλακής.

Όμως η επιστημονική έρευνα καταρρίπτει τον μύθο του ασυγκράτητου άνδρα βιαστή. Το 70% των βιασμών έχει επιμελώς προσχεδιασθεί, όπως και το 90% των ομαδικών βιασμών. Το γεγονός αυτό πλήττει καίρια το μύθο της ανδρικής βιολογικής παρόρμησης.

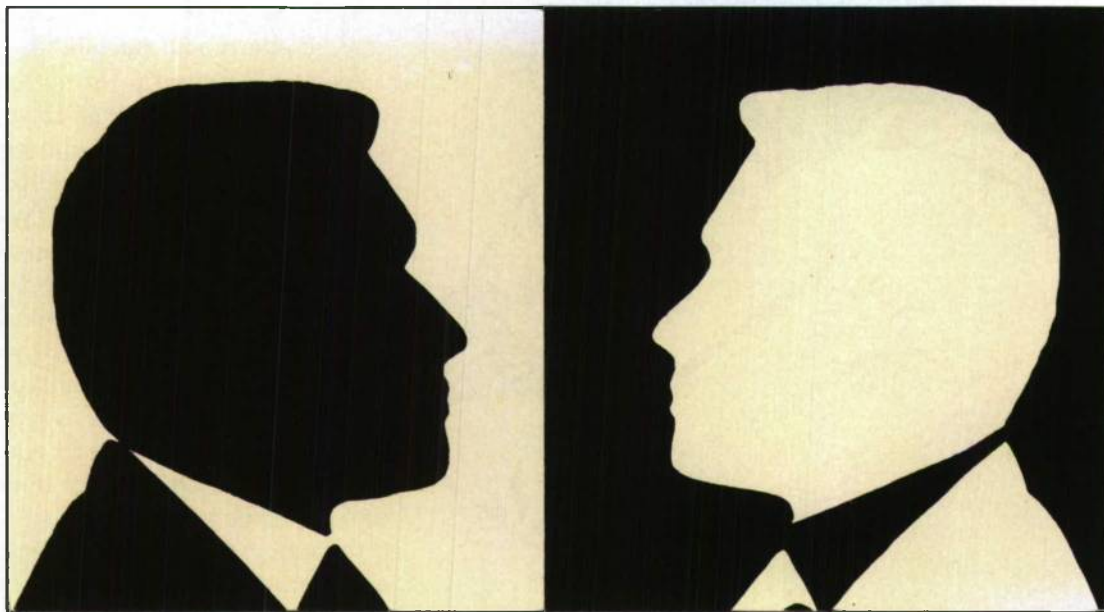
Η ανάλυση της συμπεριφοράς του βιαστή υποδηλώνει ότι ο στόχος του δεν είναι η σεξουαλική απόλαυση αλλά η υποταγή, ο εξευτελισμός, η ταπείνωση της γυναίκας. Αυτό φαίνεται ανάγλυφα στη συνήθεια των στρατευμάτων κατοχής να βιάζουν τις γυναίκες της κατεχόμενης χώρας. Ο βιαστής μέσα από το βιασμό αισθάνεται ισχυρός, πράγμα που αδυνατεί να πετύχει με άλλα μέσα, και με τον τρόπο αυτό ορισμένα ψυχολογικά ανίσχυρα και μειονεκτικά άτομα προσπαθούν να αποκτήσουν την αίσθηση - ή μάλλον την ψευδαίσθηση - ενός απόλυτου ελέγχου πάνω σε κάποιον άλλο.

Ο βιασμός μπορεί να γίνει κατανοητός αν δούμε στις συλλογικές αναπαραστάσεις να κυριαρχεί η εικόνα ενός επιθετικά ορμητικού άνδρα, που δικαιώνει τις προδιαγραφές του φύλλου του, καθώς και η εικόνα μιας παθητικής άβουλης γυναίκας, που αντίστοιχα δικαιώνει τις προδιαγραφές του δικού της φύλου. Πρόκειται για μια ιδεολογία βίας, μία ιδεολογία που πάνω της στηρίζονται οι κοινωνικοί ρόλοι των δύο φύλων.

Όμως το πρόβλημα των ανθρωπίνων σχέσεων δεν επιλύεται με όρους δύναμης και υπεροχής, αλλά με όρους συντροφικότητας και αμοιβαιότητας, όπου τα άτομα δεν θα χρειάζεται να απαλύνουν την αγωνία και την ανασφάλειά τους μέσα από την επιθετικότητα και τη βία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1.- Ερευνα Α. ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ, Η. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, Α. ΜΗΝΙΑΤΗ, Π. ΛΑΜΨΑ: "Η βία κατά των γυναικών", περιοδικό "Ο αγώνας της γυναίκας", τεύχος 5, 1980.
- 2.- Περιοδικό "Ο αγώνας της γυναίκας", τεύχος 33, Ιανουάριος 1987, Αφιέρωμα: "Γυναίκα και έγκλημα".
- 3.- N. GROTH "MEN WHORAPE" 1981.
- 4.- ATKINS, HOGGET, B (1984) "WOMEN AND THE LAW" (OXFORD BASIL BLACKWELL).

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΗΣ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Από το βιβλίο του Εισαγγελέα Εφετών Λάμπρου Δ. Καράμπελα
“Η υπεράσπιση στην ποινική δίκη” - Αθήνα 1992

Οι μάρτυρες, είναι διαπιστωμένο ότι, σε μερικές περιπτώσεις, αν και θέλουν, δεν μπορούν να καταθέσουν την αλήθεια ή όλη την αλήθεια ή αλλιώς να τη μεταφέρουν με ακρίβεια στον ανακριτή ή δικαστή. Αυτό μπορεί να οφείλεται στη μειωμένη λειτουργία των αισθητηρίων οργάνων τους (οράσεως και ακοής κυρίως) στην ατελή ανάπτυξη ή εξασθένηση των πνευματικών τους λειτουργιών (μνήμης, κρίσης, αντίληψης, προσοχής, ικανότητας εκτιμήσεως αποστάσεων κλπ), εκτός άλλων και λόγω χρήσεως αλκοόλ, ναρκωτικών ουσιών, ασθενειών, ηλικίας κλπ. Ακόμη “οπτικές πλάνες”, ο φόβος, ο τρόμος, και η έλλειψη ικανότητας παρατηρητικότητας μπορεί να έχει τα ίδια αποτελέσματα.

Αντίθετα, σε άλλες περιπτώσεις, προσπαθούν να αποφύγουν να καταθέσουν την αλήθεια, αν και την γνωρίζουν, για πάρα πολλούς λόγους, όπως για να μην έχουν κάποιες “κυρώσεις” από αυτόν σε βάρος του οποίου θα καταθέσουν ή από τους ανθρώπους του ή για να πετύχουν κάθε είδους οφελήματα (χρηματισμό κλπ.) ή για να μην ταλαιπωρούνται και απουσιάζουν από την εργασία τους.¹

Κάποιοι δεν θέλουν να είναι αυτοί οι αίτιοι

για να οδηγηθούν στη φυλακή άλλοι άνθρωποι, έστω και αν εγκλημάτησαν. Ακόμη κάποια άτομα, νόμιμα μπορούν να παραλείψουν να καταθέσουν την αλήθεια, αν και η καταθεσή τους θα ήταν διαφωτιστική για την ανεύρεση της αλήθειας, γιατί μπορεί να προκύψουν ποινικές ευθύνες για τους ίδιους (άρθρο 223 & 4 του Κ.Π.Δ.).

Ετσι οι άνθρωποι που, συνήθως, γνωρίζουν πολλά για σοβαρές, ιδίως, διαχειριστικές υποθέσεις, αν και είναι, ίσως, οι μόνοι, εκτός των δραστών, που γνωρίζουν πολλά, για τέτοιου είδους υποθέσεις, νόμιμα και αζημίως γι’ αυτούς, αλλά επιζήμια βέβαια για την απονομή της δικαιοσύνης, δεν καταθέτουν.

Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 31 & 2 του Κ.Π.Δ., η κατάθεση του υπόπτου, από την οποία πολλά μπορεί να προκύπτουν, που ελήφθη στην προκαταρκτική εξέταση, παραμένει στο αρχείο της Εισαγγελίας, αφού, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, δεν μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας.

Αξίζει να σημειωθεί και ότι η αξία των μαρτυρικών καταθέσεων είναι μειωμένη, όταν αναφέρεται σε γεγονότα του παρελθόντος, αλλά και σε εκτιμήσεις χρονικής διάρκειας, αποστάσεων,

αναστήματος, ηλικίας κ.λ.π., αφού στις περιπτώσεις αυτές, τεράστιο ρόλο για την ακρίβεια παίζει η ηλικία, το επάγγελμα, η μόρφωση, και πολλοί άλλοι παράγοντες που έχουν σχέση με τον εξεταζόμενο όπως, σχετικά με την εκτίμηση της ηλικίας (συνήθως, δίνουν περιγραφή που απέχει της πραγματικότητας), στην περιγραφή του αναστήματος (υπερβάλουν, συνήθως κατά 12 εκατοστά), στην εκτίμηση του χρόνου, (συνήθως, τα ασημαντής χρονικής διάρκειας (κάτω των 10 λεπτών) χρονικά διαστήματα τα μεγαλοποιούν, ενώ τα μεγαλύτερα τα υποεκτιμούν), πάντως όμως, ο χρόνος αναμονής κάποιου γεγονότος υπερεκτιμάται. Ενώ στην εκτίμηση των ταχυτήτων, συνήθως, τις μικρές τις υποεκτιμούν ενώ το αντίθετο συμβαίνει με τις μεγαλύτερες ταχύτητες.²

Για τους παραπάνω λόγους, η μαρτυρική κατάθεση, η οποία είναι ένα από τα ενδεικτικά αναφερόμενα στο άρθρο 178 του Κ.Π.Δ. αποδεικτικά μέσα, αν και πολλά μπορεί να προσφέρει στην αναζήτηση της αλήθειας, αφού πολλά εγκλήματα μόνο με μαρτυρίες μπορεί να αποδειχθούν, συνήθως, πρέπει με ιδιαίτερη προσοχή να εκτιμάται και να συγκρίνεται με τα άλλα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία, αλλά, κυρίως, πρέπει να εξετάζεται η αξιοπιστία και τα κίνητρα αυτού που καταθέτει και, ιδίως, η ικανότητά του να αντιληφθεί και να μεταφέρει τα γεγονότα, όπως αυτά συνέβησαν, στο δικαστήριο, όπως η ικανότητα για εκτίμηση αποστάσεων, ταχύτητας, χρονικής διάρκειας κ.λ.π.

Η κατάθεση του τοξικομανούς

α) Όταν βρίσκεται υπό την επήρεια των ναρκωτικών ουσιών

Αν ένα άτομο εξεταστεί σε χρόνο που τελεί υπό την επήρεια των ναρκωτικών και, πολύ περισσότερο, όταν βρίσκεται σε κατάσταση μέθης απ' αυτά, επειδή μπορεί να του έχουν προκαλέσει ψευδαισθήσεις ή παραισθήσεις, (από τη χρήση κοκαΐνης, L.S.D. κ.λ.π.) ή θόλωση της διάνοιας (από τη χρήση χασίς) ή σύγχυση (από τη χρήση βαρβιτουρικών, χασίς) ή άμβλυνση της μνήμης και των άλλων ψυχικών λειτουργιών (της προσοχής, βούλησης, κρίσης, συναισθήματος, συνειρμού), από τη χρήση κοκαΐνης, L.S.D., βαρβιτουρικών, όπιοι μορφίνης κ.λ.π. μπορεί να καταθέσει αναλήθειες, οι οποίες μπορεί να έχουν τραγικές συνέπειες για άλλους κατηγορούμενους. Γι' αυτό

πρέπει με προσοχή, να εξετάζονται όσα λέει και ειδικότερα οι περιγραφές και οι αναγνωρίσεις, που γίνονται απ' αυτόν, γιατί μπορεί να οδηγήσουν σε δικαστικές πλάνες. Όταν το άτομο βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση, δεν πρέπει να εξετάζεται.

Στην περίπτωση που ο εξεταζόμενος ήδη είναι ετοιμοθάνατος, από τη χρήση ναρκωτικών ή από άλλη αιτία, μπορεί να πει κανείς ότι η σκέψη πως η πίστη του, (ή όχι) για μία ζωή μετά το θάνατο δεν μπορεί να έχει μάλλον επιρροή στην αξιοπιστία του, λόγω της θόλωσής του από τα ναρκωτικά.

β) Όταν παρουσιάζει "Στερητικά Φαινόμενα".

Όσα αναφέρθηκαν αμέσως παραπάνω μπορεί να συμβούν και όταν ο τοξικομανής βρίσκεται στο στάδιο της "αποστερήσεως". Όπως και στο στάδιο της τοξικής μέθης, ο τοξικομανής δεν βρίσκεται σε φυσιολογική ψυχική κατάσταση, αλλά μπορεί να έχει απώλεια της συνειδήσεως, θόλωση της διάνοιας και γενικά διαταραχή όλων των πνευματικών του λειτουργιών (προσοχής αντίληψης, μνήμης, συναισθήματος, κρίσης βούλησης, συνειρμού, προσανατολισμού).³

Για τους παραπάνω λόγους δεν πρέπει να εξετάζεται ο τοξικομανής και όταν βρίσκεται στην κατάσταση αυτή.

Η κατάθεση του κρατουμένου.

Αυτός που εξετάζει (ως μάρτυρα ή κατηγορούμενο) κρατούμενο, δεν πρέπει να λησμονεί και ότι το άτομο αυτό, πολλές φορές όπως κάθε

κρατούμενος, αναγκάζεται να υπακούει στον "κώδικα τιμής των κρατουμένων" της φυλακής στην οποία κρατείται. Σύμφωνα μ' αυτόν υποχρεούται να μην προδίδει ό,τι γίνεται στις φυλακές από τους κρατουμένους, γιατί, αλλιώς, θα έχει σοβαρές κυρώσεις από τους άλλους κρατουμένους. Σημειώνεται ότι ο κανονισμός αυτός είναι άγραφο δημιούργημα των κρατουμένων και τηρείται παραδοσιακά. Επομένως, πρέπει να του φερθεί ανάλογα αυτός που τον εξετάζει.

Ακόμη, αυτός που εξετάζει κρατούμενο πρέπει να έχει υπόψη του και ότι, το άτομο αυτό, όπως και κάθε άλλος, σκόπιμα μπορεί να ψευδολογήσει γιατί:

- 1) φοβάται την εκδίκηση αυτών που θα θιγούν απ' όσα καταθέσει,
- 2) γιατί θέλει να προστατέψει άτομα με τα οποία συνδέεται συγγενικά, φιλικά ή
- 3) γιατί θέλει να εξασφαλίσει τη "δόση" του στο μέλλον, αν είναι τοξικομανής.

Η εξέταση αυτού που συλλαμβάνεται σε δράστης αξιόποινης πράξης.

Το άτομο που συλλαμβάνεται ως δράστης οποιασδήποτε αξιόποινης πράξεως δεν μπορεί, σε καμιά περίπτωση, να εξεταστεί ως μάρτυρας, ούτε ανωμοτί, αφού είναι ήδη κατηγορούμενος.⁴ Η ίδια απαγόρευση ισχύει και εάν απλώς, σε οποιοδήποτε στάδιο της ανακρίσεως, του αποδίδεται η αξιόποινη πράξη, γιατί και στην περίπτωση αυτή, είναι κατηγορούμενος.⁵ Πρέπει επομένως να εξεταστεί όπως ορίζεται στο άρθρο 273 του Κ.Π.Δ., και να τηρηθούν όσα ορίζονται στα άρθρα 100-103 του Κ.Π.Δ. Από το άρθρο 221 του Κ.Π.Δ. δεν δίδεται η δυνατότητα εξετάσεως του συλληφθέντος ως υπόπτου ανωμοτί.⁶

Αναγνώριση του δράστη από του μάρτυρες. Εκταση της αξιοπιστίας των αναγνωρίσεων.

Πολλές φορές οι δράστες εγκλημάτων φροντίζουν να μεταβάλλουν την εμφανισή τους για να μην αναγνωρίζονται.

Ειδικότερα, έχει διαπιστωθεί ότι οι εγκληματίες, για να μην εξακριβωθεί η ταυτότητά τους, προβαίνουν, είτε σε αλλαγή της νομικής τους ταυτότητας, είτε σε αλλαγή της φυσικής τους ταυτότητας.

Η αλλαγή της φυσικής τους ταυτότητας μπορεί να είναι προσωρινή και αυτό επιτυγχάνεται με την μεταμφίεση ή μόνιμη, που επιτυγχάνεται με την πλαστική εγχείριση. Η μεταμφίεση καθιστά δυσχερέστερη την εξακρίβωση της ταυτότητας, όταν γίνει λίγο πριν από το χρόνο της τελέσεως της πράξεως και αυτό γιατί η αναζήτηση του δράστη θα στηρίζεται σε λαθεμένες πληροφορίες,

ενώ η μεταμφίεση που γίνεται μετά την τέλεση της πράξεως δεν έχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, γιατί ο δράστης δεν μπορεί να κυκλοφορεί συνεχώς μεταμφιεσμένος και η ανάκαλυσή του είναι πιά εύκολη. Τη μεταμφίεση που γίνεται κατά την τέλεση της πράξεως προτιμούν οι έμπειροι εγκληματίες, ενώ τη δεύτερη πρωτόπειροι.

Η αναγνώριση του δράστη

από φωτογραφίες: πώς πρέπει να γίνεται

Ο μάρτυρας, όταν πρόκειται να αναγνωρίσει πρόσωπα ή πράγματα, πρέπει να προσκαλείται να τα περιγράψει με τη μεγαλύτερη δυνατή ακρίβεια. Αυτό ορίζεται και στο άρθρο 225 & 2 του Κ.Π.Δ. Όταν πρόκειται να γίνει αναγνώριση κάποιου από φωτογραφία, ενδείκνυται να επιδειχθούν συγχρόνως πολλές φωτογραφίες μεταξύ των οποίων και αυτή του υπόπτου και αυτό γιατί είναι ενδεχόμενο να υποβληθεί στον ερωτώμενο η άποψη ότι ο εμφανιζόμενος στην μοναδική φωτογραφία που του επιδεικνύεται είναι ο αναζητούμενος.⁷

Η φωτογραφία δεν προσφέρει μεγάλη βοήθεια γιατί και μόνο με την πάροδο του χρόνου αλλοιώνονται τα χαρακτηριστικά του ατόμου. Ακόμη, η μεταμφίεση, πριν, κατά ή μετά την πράξη αλλά και η μόνιμη αλλαγή των χαρακτηριστικών, με πλαστική εγχείριση, καθιστά ακόμη μικρότερη τη σημασία της φωτογραφίας. Η αλλαγή των χαρακτηριστικών, με μεταμφίεση ή μόνιμα, φυσικά, καθιστά και την περιγραφή που δίδουν αυτόπτες μάρτυρες πολύ επισφαλές στοιχείο για τη διαπίστωση της ταυτότητας του άγνωστου δράστη.

Σημειώσεις:

1) Για την απροθυμία των μαρτύρων να καταθέσουν βλ. περισ. γι' αυτά Gross, Στ. Αλεξιάδη σελ. 7: *Η απροθυμία για μαρτυρία, μερικές φορές, είναι δικαιολογημένη, αφού τα άτομα που έχουν την "ατυχία" να γνωρίζουν κάτι για κάποια υπόθεση, οι πολλές αναβολές των δικών, τα ζημιώνουν οικονομικά, γιατί αναγκάζονται να απέχουν από τις εργασίες τους όχι μόνο μια μέρα.*

2) Βλ. περισ. γι' αυτά Gross, Στ. Αλεξιάδη "Ανακριτική", σελ. 233 κ.επ.

3) Βλ. Αγιουτάντη, Αλεξιάδη, Αργυροπούλου, Φιλίππιδη: *Για την εξέταση του μάρτυρα και του κατηγορουμένου.*

4) Κατά το άρθρο 72 του Κ.Π.Δ.

5) Κατά το άρθρο 72 του Κ.Π.Δ.

6) Βλ. και Αργ. Καρρά στα Ποινικά Χρονικά ΛΓ/427.

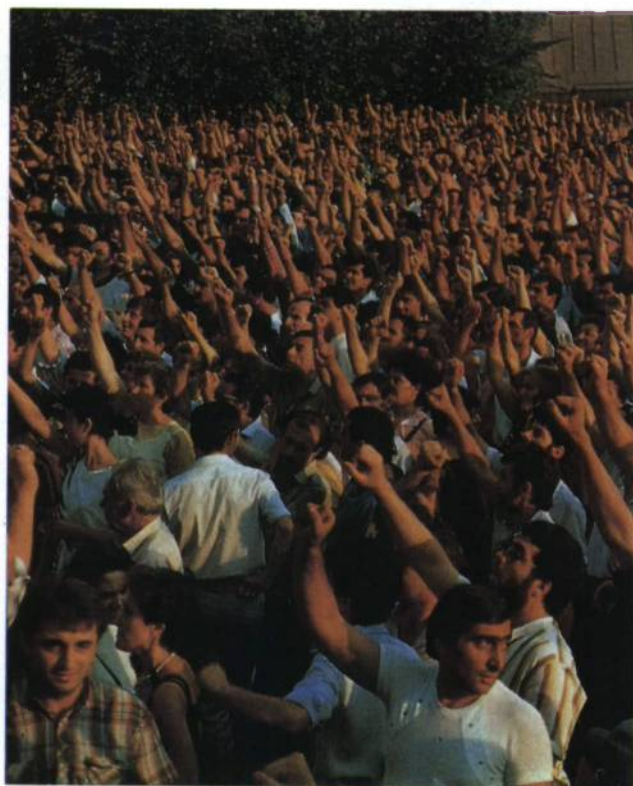
7) Βλ. περισ. γι' αυτά Gross, Αλεξιάδη.

Απεργίες και ανταπεργίες

Ο ρόλος της Αστυνομίας
στις συγκεντρώσεις

Ελεύθερη μετάφραση της Μαρίας Πίσχου
του άρθρου "Strikes and Lock outs
The Police role at the picket line"
by Cpl. John Spice, από το περιοδικό
GAZETTE (Vol. 52, no. 2, 1990).

Οι όροι "απεργία",
"ανταπεργία"
(lock-out) και "απεργοσπάστης"
συνδέονται άμεσα
με τις εργατικές κινητοποιήσεις.
Οι ίδιες οι λέξεις εμπεριέχουν μια
δυναμική και μια "πρόκληση"
που η χρήση τους έχει,
πολλές φορές, συνδεθεί με επεισόδια
και ποινικά κολάσιμες πράξεις.
Αδικήματα όπως άσκηση βίας,
εμπρησμός,
φθορές ξένης ιδιοκτησίας
και εξυβρίσεις διαπράττονται, συχνά,
στη διάρκεια
μιας εργατικής κινητοποίησης
για λόγους πολύ διαφορετικούς,
από αυτούς που φαίνονται
με μια πρώτη ματιά.
Είναι σημαντικό η Αστυνομία
να διακρίνει έγκαιρα
και να προλαμβάνει
την εκτροπή των γεγονότων,
ώστε να γίνεται πιο εύκολη
η τήρηση της ηρεμίας
στο χώρο μιας συγκέντρωσης.

Η εργατική κινητοποίηση

Η δομή των εργατικών σχέσεων έχει μεταβληθεί
καθοριστικά με την πάροδο των χρόνων και έχει
πια κατοχυρωθεί νομικά και συνειδησιακά ότι
είναι "δικαίωμα των εργαζομένων να απεργούν".
Η "ανταπεργία" είναι μια άλλη μορφή διακοπής
της εργασίας που συχνά συνοδεύεται από θυμό,
διαψεύσεις και αντεγκλήσεις. Οι εργατικές κι-
νητοποιήσεις, αν και δεν συνδέονται πάντα με
αδικοπραξίες, συνοδεύτηκαν σε αρκετές περιπτώ-
σεις με πράξεις βίας, εκφοβισμού, φθορών και
προκλήσεων.

Ο εκφοβισμός περιλαμβάνει τη χρήση βίας ή
απειλών βίας προς πρόσωπα ή πράγματα. Αν
και είναι το λιγότερο ορατό αδίκημα σε μια
συγκέντρωση διαμαρτυρίας είναι παράλληλα και
το πιο διαδεδομένο, που συνδέεται άμεσα με την
απεργία. Συνήθως επιβάλλεται στους μη απεργούς
υπαλλήλους και στο προσωπικό της εργοδοσίας
που "σπάει" τη γραμμή της απεργίας. Η ροή
της οδικής κυκλοφορίας παρεμποδίζεται, διαδί-
δονται απειλές και τρομοκρατούνται οι εταιρείες
που συνεργάζονται με την επιχείρηση, που απερ-
γεί. Συχνά τα θύματα αποφεύγουν να αναφέρουν
τέτοια περιστατικά στην Αστυνομία γιατί φο-
βούνται αντίποινα.

Περιστατικά φθορών εκ προμελέτης είναι επίσης
διαδεδομένα κατά την διάρκεια εργατικών κι-
νητοποιήσεων. Συχνά, περιουσιακά στοιχεία που
ανήκουν στην εργοδοσία ή στους εργαζόμενους,
που δεν απεργούν, απομονώνονται για να φθαρούν

ή να καταστραφούν εάν οι διαπραγματεύσεις δεν θα έχουν την επιθυμητή εξέλιξη. Η παράταση της απεργίας συνήθως επιδρά στην συχνότερη εμφάνιση αυτών των αδικημάτων.

Ο απεργός

Είναι γεγονός ότι η εργατική βία έχει παραμείνει αναλλοίωτη μέσα στην μακριά ιστορία των εργατικών κινητοποιήσεων. Η χρήση της βίας, ειδικά όταν αφορά την φθορά ξένης περιουσίας, συχνά δικαιολογείται από τους διαδηλωτές σαν αναγκαία και μέσα στα πλαίσια του δικαιώματός τους. Αν και η χρήση της βίας στη διαδήλωση δεν μπορεί να παραβλεφθεί, η Αστυνομία γνωρίζει ότι δεν αντιμετωπίζει περιπτώσεις του κοινού ποινικού δικαίου. Οι διαδηλωτές, στο μεγαλύτερο μέρος τους, είναι πολίτες που βρέθηκαν χωρίς δουλειά. Το μέγεθος της διαμαρτυρίας τους αυξάνεται, αφού πρέπει να διατηρήσουν την ψυχραιμία τους βλέποντας τους μη απεργούς υπαλλήλους να σπάνε τη διαδήλωση και να πηγαίνουν για δουλειά. Ενώ δεν είναι εγκληματίες μπορεί να βρεθούν να διαπράττουν μια εγκληματική πράξη. Η βίαιη συμπεριφορά, αναμενόμενη ή όχι, θα πρέπει να έχει δίκαιη και λογική αντιμετώπιση.

Ο ρόλος της Αστυνομίας

Ο ρόλος της Αστυνομίας κατά την διάρκεια των εργατικών κινητοποιήσεων διαφοροποιείται

ανάλογα με τις περιπτώσεις. Ο ρόλος της εστιάζεται συνήθως στον χώρο της συγκέντρωσης. Ο τόνος της διαδήλωσης θα καθορίσει αν η παρουσία της Αστυνομίας θα αυξήσει ή θα μειώσει την πιθανότητα για βίαιη συμπεριφορά. Οι αστυνομικοί μπορούν πολύ συχνά να ελέγξουν την δημιουργία αυτού του κλίματος.

Για να αστυνομευθούν αποτελεσματικά οι συγκεντρώσεις είναι απαραίτητο οι αστυνομικοί και ειδικά ο επικεφαλής αξιωματικός να είναι αξιόπιστοι. Εάν φαίνεται να απειλείται μια εργατική αναταραχή, ο καλός σχεδιασμός είναι το στοιχείο κλειδί για την αποτελεσματική αστυνόμευση. Ο προσεκτικός σχεδιασμός θα αναλύσει, κατ' αρχήν, στοιχεία όπως είναι το μέγεθος της βιομηχανίας που πλήττεται, το μέγεθος του σωματίου των απεργών, τα ονόματα και η μέθοδος επικοινωνίας του σωματίου και των εκπροσώπων της διοίκησης κ.λ.π. Στη συνέχεια θα πρέπει να εκτιμηθούν οι ανάγκες της Αστυνομίας σε ανθρώπινο δυναμικό, σε ειδικό εξοπλισμό καθώς και ιδιαίτερα προβλήματα (υπερωρίες, εκπαιδευμένο προσωπικό, προσδοκώμενος χρόνος και διάρκεια της απεργίας, κ.λ.π.).

Ο στόχος της Αστυνομίας θα πρέπει να είναι ξεκάθαρος. Στην περίπτωση μιας εργατικής κινητοποίησης αυτό σημαίνει ελαχιστοποίηση των αδικημάτων, που σχετίζονται με τους εργαζόμενους, μέσα στη διαδήλωση. Πρέπει να εκτιμηθεί

Πρόγραμμα δράσης της Αστυνομίας σε μια απεργία

Στην περίπτωση απεργίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν τα παρακάτω μέτρα:

Εκπαίδευση: Είναι απαραίτητη για τους διοικητές της Αστυνομίας και το προσωπικό. Θα πρέπει να περιλαμβάνει διαλέξεις από κοινωνιολόγους και ψυχολόγους ώστε να μπορέσει η Αστυνομία να καταλάβει καλύτερα την ψυχική κατάσταση των απεργών ή των ανταπεργών και να μεθοδεύσει την αντιμετώπισή τους.

Σχεδιασμός: Ένα αποτελεσματικό σχέδιο πρέπει να περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- αναγνώριση των ομάδων που συμμετέχουν
 - προσδιορισμός της αιτίας της απεργίας
 - επικοινωνία με την ηγεσία και των δύο πλευρών
 - εξακρίβωση του αριθμού των εργαζομένων που μετέχουν και πιθανοί χώροι απεργιακών κινητοποιήσεων
 - εκτίμηση της αντίδρασης της κοινής γνώμης και
 - εκτίμηση της αντίδρασης άλλων εργατικών σωματείων καθώς και της πιθανότητας για κινήσεις συμπαράστασης προς τους απεργούς.
- Οι μέθοδοι αστυνομικού χειρισμού, που απαιτούνται στις εργατικές κινητοποιήσεις, θα πρέπει τυπικά να περιλαμβάνουν:
- τον αριθμό της απαιτούμενης αστυνομικής δύναμης
 - την αναγκαιότητα λήψης ειδικών μέτρων περιφρούρησης της απεργίας (π.χ. παρουσία αστυνομικών σκυλιών)
 - επαφή με την διοίκηση και το προσωπικό του σωματείου
 - χρήση βιντεοταινίας για να μειωθούν οι πιθανότητες επιθετικής συμπεριφοράς στη διαδήλωση
 - συνεργασία των αστυνομικών δυνάμεων και επίγνωση των ορίων της εξουσίας τους και τέλος
 - χρήση εναλλακτικού κώδικα επικοινωνίας εάν ο συνήθης αποκοπεί.

το κλίμα της απεργίας, να ληφθούν υπόψιν πιθανά προβλήματα που μπορεί να προκύψουν και εναλλακτικές λύσεις. Ο τόνος των απεργών μπορεί να προσδιορισθεί ανεπίσημα μέσα από απλή συζήτηση, πριν ξεκινήσει η απεργία, και να φανεί εκ των προτέρων αν υπάρχει η τάση να προκληθούν επεισόδια. Η Αστυνομία θα πρέπει να

έχει πάντα υπόψιν της κι αυτή την πιθανότητα.

Η στάση της κοινής γνώμης μπορεί επίσης να επηρεάσει την πορεία που θα πάρει μια απεργία. Η Αστυνομία θα πρέπει να εκτιμήσει αν υπάρχει μικρή ή μεγάλη κοινωνική υποστήριξη. Πρέπει επίσης να καθορισθεί αν η εργοδοσία σκοπεύει να συνεχίσει τη λειτουργία της κατά την διάρκεια της απεργίας. Θα πρέπει να εξετασθούν ερωτήματα όπως, κατά πόσο η επιχείρηση θα θελήσει να χρησιμοποιήσει απεργοσπάστες ή όχι, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένα εχθρικό περιβάλλον. Παράλληλα, θα πρέπει να ιδωθούν οι δραστηριότητες του σωματείου. Θα προσπαθήσει το σωματείο να χρησιμοποιήσει δημοφιλείς απεργούς στην “πρώτη γραμμή”; Οι ερωτήσεις αυτές μπορούν να τεθούν σε μια σύσκεψη και εφ’ όσον δοθούν οι ορθές απαντήσεις, θα μπορέσει ο επικεφαλής αξιωματικός να πάρει τα κατάλληλα μέτρα. Ο επικεφαλής θα πρέπει να αποφασίσει εάν απαιτείται μεγάλη αστυνομική παρουσία ή εάν, αντίθετα, ένας μικρός αριθμός αστυνομικών θα είχε πιο θετική επίδραση.

Αλλά στοιχεία, που πρέπει να εξετασθούν είναι η διάταξη των αστυνομικών δυνάμεων στο χώρο και πιθανά η παρουσία εκπαιδευμένων σκύλων.

Μια συνάντηση με την επιτροπή διαπραγματεύσεων του σωματείου και μια παρεμφερής συζήτηση με τη διοίκηση της επιχείρησης θέτει την Αστυνομία στην θέση του παρατηρητή των δύο πλευρών. Σε μερικές περιπτώσεις, οι συζητήσεις με την Αστυνομία έχουν, όντως, οδηγήσει σε προσέγγιση τα δύο αντίθετα μέρη. Παρ' όλα αυτά, βέβαια, μια ουδέτερη στάση από την πλευρά της Αστυνομίας πρέπει να τηρηθεί σε όλη την διάρκεια της απεργίας.

Η αστυνόμευση των συγκεντρώσεων θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από διακριτικότητα και να επιλεγεί ένας ενιαίος σχεδιασμός που θα αποτελέσει και τον κατευθυντήριο άξονα για την διεξαγωγή της. Ορισμένοι αστυνομικοί είναι απρόθυμοι να εμπλακούν στην επιβολή κυρώσεων, γιατί θεωρούν ότι η δημιουργία επεισοδίων στις απεργίες ενέχει αστική και όχι ποινική ευθύνη. Συνήθως δεν προβαίνουν σε ενέργεια έως ότου δοθεί δικαστική εντολή ή απειληθεί τραυματισμός ή φθορά ξένης περιουσίας. Άλλοι αστυνομικοί θεωρούν ότι πρέπει να αντιμετωπίζουν τις εργατικές κινητοποιήσεις με παρεμβατικό τρόπο και επιλέγουν να συγκρουσθούν με τους απεργούς εκ των προτέρων.

Ανεξάρτητα από προσωπικές απόψεις, είναι επιτακτικό να εφαρμοσθεί ο νόμος δίκαια και ισό-

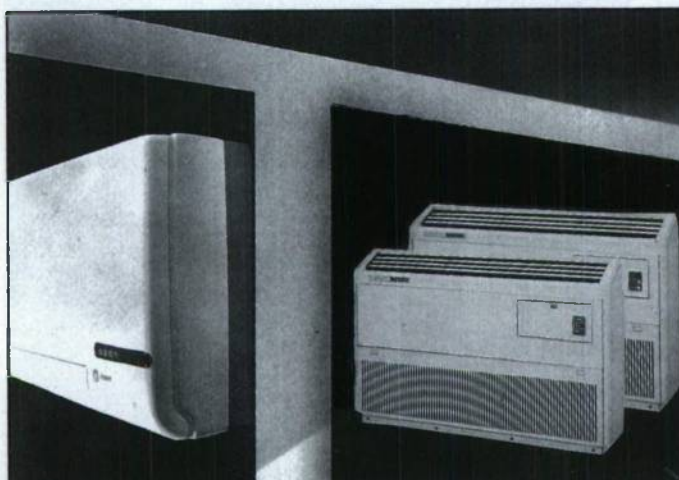
τιμα, όταν αντιμετωπίζεται οποιαδήποτε από τις δύο πλευρές μιας εργατικής κινητοποίησης.

Η διακριτική άσκηση της εξουσίας από την Αστυνομία σε συνδυασμό με την εφαρμογή ενός ορθού σχεδιασμού θα έχουν τα πιο ικανοποιητικά αποτελέσματα.

Συμπεράσματα

Η τήρηση του νόμου, η διασφάλιση της τάξης και η εφαρμογή ενός ορθού σχεδιασμού πρέπει να χαρακτηρίζονται από αμεροληψία και δίκαιη κρίση. Η Αστυνομία πρέπει να παραμείνει ευαίσθητη στον τόνο της διαδήλωσης και να διασφαλίσει τα δικαιώματα τόσο των διαδηλωτών όσο και της εργοδοσίας. Θα πρέπει, επίσης, να έχει υπόψιν της ότι η παρουσία της στη διαδήλωση συχνά ερμηνεύεται σαν στήριξη και προστασία της εργοδοσίας. Γι' αυτό θα πρέπει η εφαρμογή των νόμων να είναι ισότιμη.

Πρέπει να τονίσουμε, ότι οι σύγχρονες κοινωνικές αντιλήψεις και πιέσεις σε συνδυασμό με τις αλλαγές και ερμηνείες του εργατικού δικαίου οδηγούν σε ανάλογες προσαρμογές της εφαρμογής του νόμου. Ο ρόλος της Αστυνομίας θα συνεχίσει να απαιτεί ευαισθησία, τακτ και διπλωματία. Αυτός ο ρόλος θα πρέπει να συνεχίσει να αναπροσαρμόζεται από καιρό σε καιρό.

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ-ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**

**ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΨΥΞΗ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΥ**

ΧΑΡΙΑ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 75
106 81, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 3609.484, 3609.485
FAX.: 01/3621.079

**Προσφορά δροσιάς
στο... καυτό σας πρόβλημα!**

**ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ**

Η μεγαλύτερη δυνατότητα επιλογής κλιματιστικών μηχανημάτων διαφορούμενου τύπου από 9.000 έως 36.000 btu (ψύξη - θέρμανση) και κεντρικών μονάδων των καλύτερων εργοστασίων: **SANYO, DAIKIN, SHARP, GENERAL, BRYANT, FUJI ELECTRIC, TRAIN, FUJITSU GENERAL**

ΤΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΜΕΤΡΟ ΑΜΥΝΑΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Στις 11-4-91 και περί ώρα 19.00', στο 6ο χιλιόμετρο της Ε.Ο. Σερρών - Θεσσαλονίκης, ο ψυχασθενής Π.Χ., κάτοικος Κοίμησης Σερρών, κατεδιώκετο από περιπολικό της Τροχαίας Σερρών, για κλοπή δύο αυτοκινήτων και για άλλες αξιόποινες πράξεις, που είχε διαπράξει προηγουμένως. Ο Αστυφύλακας Χ.Σ. της Τροχαίας Σερρών, με την υπηρεσιακή δίκυκλη μοτοσυκλέτα του, κινήθηκε για συνδρομή του περιπολικού με αντίθετη κατεύθυνση προς την πορεία του καταδιωκόμενου. Ο Π.Χ., βλέποντας το δίκυκλιστή τροχονόμο να έρχεται από απέναντι, κινήθηκε προς το μέρος του με το κλεμένο αυτοκίνητο που οδηγούσε, και αφού εισήλθε στο αντίθετο ρεύμα, συγκρούστηκε με την υπηρεσιακή μοτοσυκλέτα.

Στη συνέχεια, αφού κατέβηκε από το αυτοκίνητό του, κρατώντας μία σιδηρόβεργα κινήθηκε εναντίον του ήδη πεσμένου στην ασφαλτο τραυματισμένου αστυφύλακα. Ο τροχονόμος αδυνατώντας, λόγω του τραυματισμού του να απομακρυνθεί, πυροβόλησε δύο φορές στον αέρα προς εκφοβισμό. Βλέποντάς τον όμως να συνεχίζει να κινείται απειλητικά προς το μέρος του, τον πυροβόλησε άλλες δύο φορές στα πόδια. Και πάλι, όμως, ο ανωτέρω κακοποιός συνέχισε να κινείται εναντίον του. Όταν πια τον πλησίασε σε απόσταση ενός μέτρου, μή έχοντας τί άλλο να κάνει, τον πυροβόλησε στην κοιλιακή χώρα. Μετά από αυτόν τον πυροβολισμό, ο Π.Χ. έπεσε στο έδαφος και μεταφέρθηκε σοβαρά τραυματισμένος στο Νοσοκομείο Σερρών.

Για τα ανωτέρω ασκήθηκε ποινική δίωξη τόσο εναντίον του Π.Χ. για τα αδικήματα που τέλεσε, όσο και εναντίον του Αστυφύλακα Χ.Σ. για *επικίνδυνη σωματική βλάβη με υπέρβαση των ορίων αμύνης* (άρθρα 22, 23, 309 σε συνδυασμό με 308 Π.Κ.) και *οπλοχρησία* (άρθρο 1 παρ. α' και 9 Ν. 495/1976). Μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης, η Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών Σερρών κ. Χρυσούλα Γιαταγάνα υπέβαλε πρόταση για έκδοση *Απαλλακτικού Βουλεύματος*, για διαφορετικούς λόγους για κάθε κατηγορούμενο. Πράγματι, με το υπ' αριθμόν 167/1991 Βούλευμα, απαλλάχτηκε ο Αστυφύλακας Χ.Σ. από τις κατηγορίες, ενώ ο Π.Χ. κλείστηκε σε Ψυχιατρικό Κατάστημα.

Επειδή η Εισαγγελική Πρόταση, η οποία έγινε καθ' ολοκληρία δεκτή στο Απαλλακτικό Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Σερρών, είναι ενδιαφέρουσα και εμπεριστατωμένη πλήρως και ίσως δύναται να χρησιμοποιηθεί σε παρόμοιες

περιπτώσεις, δημοσιεύουμε αποσπάσματά της καθώς και σχετικά σχόλια του συνηγόρου υπερασπίσεως του Αστυφύλακα Χ.Σ. και Νομικού Συμβούλου της Τ.Δ. ΙΡΑ Σερρών, Δικηγόρου κ. Κωνσταντίνου Α. Τσιπλάκη, ειδικευμένου στο Τμήμα Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

ΒΟΥΛΕΥΜΑ 167/91

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

"...Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 Π.Κ. δεν είναι άδικη η πράξη που τελείται σε περίπτωση άμυνας. Άμυνα είναι η αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου, στην οποία προβαίνει το άτομο για να υπερασπισθεί τον εαυτό του ή άλλον από άδικη και παρούσα επίθεση, που στρέφεται εναντίον τους. Το αναγκαίο μέτρο της άμυνας κρίνεται από το βαθμό της επικινδυνότητας της επίθεσης, από τον τρόπο και την ένταση της επίθεσης και από τις λοιπές περιστάσεις.

Η άμυνα είναι το παραχωρημένο στα φυσικά πρόσωπα δικαίωμα της κρατικής εξουσίας για την απόκρουση της προσβολής εννόμων αγαθών και την αποτροπή της διαταράξεως της ειρηνεύσεώς τους μέσα στον κοινωνικό χώρο. Η άμυνα αποτελεί δικαίωμα του ατόμου και μάλιστα δικαίωμα αυτοτελές, ίδιο και δημόσιο.

Εκείνο το οποίο κύρια ερευνάται είναι το αναγκαίο μέτρο της, πέρα από το οποίο υπάρχει υπέρβασή της. Ενδεικτικά κριτήρια είναι ο βαθμός του επικινδύνου της επιθέσεως, το είδος της απειλούμενης βλάβης, ο τρόπος της επιθέσεως, η έντασή της και άλλες περιστάσεις. Πρέπει να τονισθεί πως στην περίπτωση της άμυνας δε γίνεται αντιστάθμιση των εννόμων αγαθών, που συγκρούονται και προσβάλλονται τόσο από την άδικη επίθεση όσο και από την άμυνα. Δε γίνεται αξιολόγηση των εννόμων αγαθών, όπως συμβαίνει στην κατάσταση ανάγκης, ώστε να απαιτείται αναλογία ανάμεσα στο έννομο αγαθό που κινδυνεύει με την επίθεση και στο έννομο αγαθό που προσβάλλεται με την άμυνα. Ετσι, στην άμυνα μπορεί να προσβληθεί έννομο αγαθό του επιτιθέμενου υπέρτερο από το αγαθό που κινδυνεύει με την επίθεση, αρκεί να μην υπάρχει απαράδεκτη δυσαναλογία (Π.Κ. 22, παρ. 3). Εκείνο το οποίο μετρά στην υπέρβαση (Π.Κ. 23), δεν είναι η τελική βλάβη ή διακινδύνευση των αγαθών του επιτιθέμενου, αλλά ο τρόπος της άμυνας, η έντασή της, ή με άλλα λόγια η παραδοχή του ορθού μέτρου ενός αναγνωρισμένου μέσου (προσβολή) για ένα αναγνωρισμένο σκοπό (υπεράσπιση). Στην υπέρβαση της άμυνας κρίνεται η ενέργεια του αμυνόμενου και όχι το τυχόν αποτέλεσμα της. Το ζήτημα αν συντρέχει περίπτωση υπερβάσεως των ορίων της άμυνας είναι πραγματικό και ποιο είναι το αναγκαίο μέτρο της άμυνας κρίνεται αντικειμενικά, όχι μόνο από τα στοιχεία που ενδεικτικά αναφέρει η διάταξη του Π.Κ. 22 παρ. 3, αλλά και από τις λοιπές περιστάσεις...

Με αυτά τα νομικά δεδομένα και σύμφωνα με τα πραγματικά περιστατικά, ο Αστυφύλακας

Χ.Σ. αντιτάσσοντας άμυνα κατά της άδικης επίθεσης του Π.Χ., αναμφισβήτητα δεν υπερέβη το αναγκαίο μέτρο της άμυνας, αφού αρχικά μεταχειρίστηκε απλά μέτρα εκφοβισμού (πυροβολισμοί στον αέρα), στη συνέχεια ηπιώτερα μέτρα προσβολής (απλή σωματική βλάβη με τραυματισμό στα πόδια) και τέλος πυροβολισμό στην κοιλιακή χώρα, ο οποίος επέφερε μεν την επικίνδυνη σωματική βλάβη του Π.Χ., αλλά υπήρξε αποτελεσματικός, αφού με αυτόν αποκρούστηκε η άδικη επίθεση που δεχόταν. Ο Χ.Σ. μάλιστα δεν θα υπερέβαινε στη συγκεκριμένη περίπτωση τα όρια αμύνης, ακόμη κι αν πυροβολούσε τον Π.Χ. στο κεφάλι ή στην καρδιά και τον εφόνευε, δεδομένου ότι είχε εξαντλήσει όλα τα ηπιώτερα μέσα και δεν απέδωσαν, του έμενε δε μόνο μία σφαίρα και αν αστοχούσε ή τον πυροβολούσε σε άλλο μη ζωτικό σημείο, δεν θα του απέμενε κανένα μέσο άμυνας και ήταν εξαιρετικά πιθανή η θανάτωσή του ή ο βαρύς τραυματισμός του από την άδικη επίθεση του Π.Χ.

Επίσης, δεν επηρεάζει καθόλου την άμυνα, την οποία αντέταξε ο Χ.Σ., το γεγονός ότι ο Π.Χ. είναι ακαταλόγιστος, διότι το γεγονός του καταλογισμού της επιθέσεως είναι απολύτως αδιάφορο, όπως επίσης και ο αξιόποινος χαρακτήρας της επιθέσεως, η οποία δικαιολογεί την άμυνα. Αίρεται, λοιπόν, στη συγκεκριμένη περίπτωση ο άδικος χαρακτήρας των πράξεων του Αστυφύλακα Χ.Σ., και μη υπάρχοντος έτσι του απαραίτητου αυτού στοιχείου του εγκλήματος, πρέπει να μη γίνει κατηγορία σε βάρος του, σύμφωνα με τα άρθρα 309, παρ. 1α και 310, παρ. 1 Κ.Π.Δ."

ΣΧΟΛΙΟ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ ΣΕΡΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΙΠΛΑΚΗ

Το παραπάνω Βούλευμα, που δέχθηκε αυτούσια την Εισαγγελική Πρόταση, είναι εναρμονισμένο με τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 Σ. και 139 Κ.Π.Δ., διότι περιέχει με σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά καθώς επίσης και τις σχετικές σκέψεις, επικουρούμενες από επιστημονικές απόψεις, που δικαιολογούν την κατάληξή του.

Για την πληρότητα της τελειωτικής κρίσης - απόφασης του σχετικού βουλεύματος οπωσδήποτε συνετέλεσε και η εξυπαρχής επισήμανση -στην εισαγγελική πρόταση- της φύσεως της άμυνας και της δικαιολογητικής της βάσεως. Από εκεί και πέρα η επιχειρηθείσα ανάλυση των όρων του άρθρου 22 Π.Κ. είναι ευστοχώτατη, αφού -πέραν των άλλων- και την επιστημονική συναγόμενη από τη διάταξη αυτή ερμηνεία ακολουθεί, αλλά και σε νομολογικά δεδομένα στηρίζεται.

Θα πρέπει επ' ευκαιρία μάλιστα να σημειωθεί, ότι αδιαμφισβήτητη η επίθεση του Π.Χ. ήταν άδικη, κατ' άρθρο 22, παρ. 2 Π.Κ., αποτελώντας τουλάχιστον αρχικό εγκληματικό άδικο, αφού πραγμάτωνε την αντικειμενική υπόσταση συγκεκριμένου εγκλήματος. Περαιτέρω, για την οριοθέτηση του προαναφερόμενου άδικου χαρακτήρα της επίθεσης, πρέπει αυτή η αρχικά άδικη πράξη της επίθεσης να είναι και αρχικά αξιόποινη (αφού μια πράξη αρχικά εγκληματικά άδικη, μπορεί να μην είναι και αρχικά αξιόποινη, π.χ. φθορά ξένης ιδιοκτησίας από αμέλεια) για να χαρακτηρίζεται και ως τελικά άδικη. Υπ' όψη ότι μια πράξη που δεν καταλογίζεται σε ενοχή του δράστη της λόγω συγγνώμης του, εξακολουθεί να είναι τελικά άδικη και συνεπώς χωρεί άμυνα εναντίον της. Ετσι, επιτρέπεται άμυνα σε επίθεση ακαταλόγιστου προσώπου, παράφρονα, ανήλικου ή προσώπου που βρίσκεται σε συγγνωστή νομική πλάνη, αφού η επίθεση αυτή είναι τελικά άδικη πράξη.

Τα ανωτέρω διευκρινίζονται καθόσον έρχονται σε πλήρη αρμονία και με την εισαγγελική παραδοχή ότι το γεγονός του καταλογισμού της επίθεσης είναι απολύτως αδιάφορο, όπως επίσης και ο αξιόποινος χαρακτήρας της επίθεσης, για να είναι αυτή άδικη. Κατά τη διάρκεια μάλιστα της γενομένης για την υπόθεση κυρίας ανάκρισης, διετάχθη ψυχιατρική κατά νόμον πραγματογνωμοσύνη του επιτεθέντος και διεπιστώθη ότι αυτός έπασχε από ψυχωσικές αντιδράσεις παρανοϊκού τύπου και τελικά εκρίθη ακαταλόγιστος.

Βέβαια, το κρίσιμο ερμηνευτικά σημείο για τον εναρμολιστή του δικαίου στη συγκεκριμένη περίπτωση, εντοπίζεται -κατά την ασκηθείσα ποινική δίωξη κατά του αστυφύλακα (επικίνδυνη σωματική βλάβη με υπέρβαση των ορίων της αμύνης)- στο κατά πόσον υπήρξε από την αμυντική συμπεριφορά του αστυφύλακα τέτοια υπέρβαση. Κατ' αρχήν, οι διαδοχικές ενέργειες του αστυφύλακα, όπως και το Βούλευμα δέχεται, έγιναν για την υπεράσπιση εννόμων αγαθών του που διακινδυνεύοντο από τη συγκεκριμένη επίθεση. Επομένως, η υπερασπιστική πράξη αποτέλεσε στη συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά και γενικά αποτελεί, απαραίτητο στοιχείο της άμυνας.

Από εκεί και πέρα ενδιαφέρει το αναγκαίο μέτρο αυτής της πράξης. Και εδώ θα πρέπει να διευκρινισθεί πως το αναγκαίο της υπεράσπισης (όχι του μέτρου της) είναι από το ίδιο το άρθρο 22 Π.Κ. δεδομένο, όταν υπάρχει -και όπως προαναφέρθηκε συγκεκριμένα- παρούσα άδικη επίθεση και η προσβολή του δράστη γίνεται για την υπεράσπισή της από αυτή. Ετσι, μόνο το μέτρο της προσβολής (η έντασή της) θα κριθεί παραπέρα, ως προς το πόσο υπήρξε αυτό ανα-

γκαίο. Και κατά την εισαγγελική πρόταση ορθά επισημαίνεται ότι εκείνο που μετρά στην υπέρβαση (άρθρο 22, παρ. 3 Π.Κ.) δεν είναι η τελική βλάβη των αγαθών του επιτιθέμενου, αλλά ο τρόπος της άμυνας, η έντασή της, αφού πρόκειται για παραδοχή του ορθού μέτρου ενός αναγνωρισμένου μέσου (=προσβολή) για ένα αναγνωρισμένο σκοπό (=υπεράσπιση). Στην υπέρβαση της άμυνας, λοιπόν, κρίνεται η ενέργεια του αμυνόμενου και όχι το τυχόν αποτέλεσμα της, λαμβανομένων υπ' όψη των ενδεικτικών κριτηρίων του άρθρου 22, παρ. 3 Π.Κ. Συγκεκριμένα, τα γενόμενα από το βούλευμα δεκτά πραγματικά περιστατικά, εδραίωνουν πλήρως και ορθώς την άποψη της μη υπέρβασης των ορίων άμυνας από μέρους του αστυφύλακα με τις συγκεκριμένες ενέργειές του.

Ομως, για τη διευκόλυνση της κατανόησης της λειτουργίας των κριτηρίων αυτών για την παραδοχή ή μη υπέρβασης στην άμυνα, σε συνδυασμό και με τη συγκεκριμένη στο βούλευμα εισαγγελική νύξη ότι: *ο Αστυφύλακας -υπό τις εκτεθείσες περιστάσεις- δεν θα υπερέβαινε τα όρια της αμύνης ακόμη κι αν πυροβολούσε τον επιτιθέμενο στο κεφάλι ή την καρδιά και τον εφόνευε*, ιδιαίτερη σημασία έχει η εξής παρατήρηση: τα κριτήρια του άρθρου 22, παρ. 3 Π.Κ. βασικά δεν διαφέρουν από τα αναγραφόμενα στο άρθρο 79, παρ. 3 Π.Κ. *περί επιμέτρησης της ποινής*. Είναι όμως εύλογη η ομοιότητα αυτή, αφού η άμυνα αποτελεί παραπλήρωμα της ποινής στην προστασία των εννόμων αγαθών. Οπως, λοιπόν, η ιδεολογία του νομοθέτη αξιώνει μία αναλογία ανάμεσα στο έγκλημα και την ποινή, έτσι αξιώνει και από τον πολίτη (στον οποίο παραχωρήθηκε το δικαίωμα της άμυνας) να τηρήσει ένα ανάλογο μέτρο ανάμεσα στην επίθεση κατά των εννόμων αγαθών και στην απόκρουσή της με αμυντική πράξη. Επ' αυτού, χαρακτηριστικό είναι το άρθρο 2, παρ. 2 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (εσωτερικό μας δίκαιο με την κύρωσή της με το Ν. 2359/53): *ο θάνατος δεν θεωρείται ως επιβαλλόμενος κατά παράβαση του νόμου, στις περιπτώσεις που θα επερχόταν ύστερα από χρήση βίας απόλυτα αναγκαίας για την υπεράσπιση οιοδήποτε προσώπου κατά παράνομης βίας*.

Ετσι, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το ίδιο το θετικό δίκαιο θεσπίζει αυθεντικό κριτήριο για τις περιπτώσεις που η αμυντική πράξη επιφέρει το θάνατο προσώπου, αφού υπέρβαση των ορίων άμυνας υπάρχει μόνο στην περίπτωση, που η ενέργεια του αμυνόμενου, δεν γίνεται για την υπεράσπιση οιοδήποτε προσώπου κατά παράνομης βίας αλλά για την υπεράσπιση άλλων εννόμων αγαθών.

Επιμέλεια: Ανθυπαστυνόμος Κων. Καραγιάννης

**Δοκιμασμένο
Κάτω Από Απίστευτα
Αντίξοες Συνθήκες**

για να είναι σωστό
για τα δικά σας όπλα

Mil. Spec. L-63460
NATO Code No. S-758

**BREAK
FREE[®]CLP[™]**

• ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ • ΛΙΠΑΙΝΕΙ
• ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ

BREAK-FREE CLP

η λύση που ψάχνατε!

☐ **ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ**

Απομακρύνει 98% των καταλοίπων της βολής...άνθρακα...άλατα από καψύλια, μολυβδώσεις κλπ...με ουδέτερο pH (δείκτη οξύτητας) δεν είναι ούτε οξύ ούτε καυστικό, δεν έχει δυσμενή ενέργεια σε κανένα μέταλλο, δεν επηρεάζει το ξύλο και τις βαφές των όπλων.

☐ **ΛΙΠΑΙΝΕΙ**

Επικαλύπτει το μέταλλο με μια επιφάνεια τόσο ολισθηρή που διώχνει τα ξένα σώματα. Τόσο αποτελεσματική είναι η λίπανση που ελαφραίνει το τράβηγμα της σκανδάλης και γενικά μαλακώνει το μηχανισμό του όπλου.

☐ **ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ**

Σταματά την οξείδωση και προστατεύει το μέταλλο από την υγρασία. Σε δοκιμές στο εργαστήριο άντεξε πάνω από 900 ώρες στο θάλαμο υγρασίας και πάνω από 100 ώρες σε συνεχή ψεκασμό με αλμυρό νερό περιεκτικότητας 5% σε αλάτι, χωρίς ίχνος σκουριάς.

Που αλλού μπορείτε να χρησιμοποιήσετε

- ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ ΨΑΡΕΜΑΤΟΣ ■ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
- ΣΤΟ ΣΚΑΦΟΣ ■ ΣΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
- ΣΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ-ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΑ
- ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

VANERIC A.E

**ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:**

Βασιλέως Γεωργίου 3, 152 32, Χαλάνδρι
Τηλ. 01/ 6854.111 - 15, FAX: 01/ 6854.110

29 ΜΑΪΟΥ: ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ

του Κωνσταντίνου Καραγιάννη

29 Μαΐου 1453 - 29 Μαΐου 1992.

Πεντακόσια τριάντα εννιά χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος από την αποφράδα εκείνη ημέρα, που η ημισέληνος αντικατέστησε στις επάλξεις της Κωνσταντινουπόλεως τα λάβαρα των Βυζαντινών αυτοκρατόρων.

Η Αλωση της Βασιλεύουσας από το Μωάμεθ Β', τον Πορθητή, είναι γεγονός που βαρύνει στην ιστορία του Έθνους και επηρέασε ακόμα και την Ευρωπαϊκή Ιστορία.

Η Αλωση σήμανε τη λήξη μιας εποχής και την αρχή μιας άλλης. Και η αποφράδα ημερομηνία αποτελεί ένα σημείο στροφής στην Ιστορία.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΜΙΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

Το Βυζάντιο με την υπερχλιετή ακτινοβολία του παύει να υφίσταται. Ακολουθήσε τον άτεγκτο νόμο της ακμής και της παρακμής. Χιλίων χρόνων ιστορία ένδοξη, δημιουργική πολιτισμού, τέχνης, γραμμάτων, φωτός, έδωε με την τραγική θυσία του Κωνσταντίνου του Παλαιολόγου.

Η Αλωση της Βασιλεύουσας, όμως, δε συνέβη απροσδόκητα. Μία σειρά αιτίων έφερε το θλιβερό αυτό αποτέλεσμα. Μετά την Αλωση της Κωνσταντινουπόλεως από τους Φράγκους Σταυροφόρους (1204), η Βυζαντινή Αυτοκρατορία δεν επανήλθε ποτέ στην πρώτη της αίγλη και δεν κατόρθωσε να ανασυνταχθεί. Πολλά μικρά κρατίδια αναπτύχθηκαν, εξασθενώντας την πρώτη της δύναμη.

Και μετά την ανάκτηση της Πρωτεύουσας και την αποκατάσταση της Βασιλείας από το Μιχαήλ Η' τον Παλαιολόγο, τον Αυτοκράτορα της Νίκαιας, δεν αναβίωσε η παλιά δύναμη και μεγαλοπρέπεια. Εσωτερικά κατέτρωγαν τα σπλάχνα της εμφύλιες διαμάχες, κοινωνικές αντιθέσεις, οικονομική κατασπαράξη και εκμηδένιση της στρατιωτικής και ναυτικής της δύναμης. Εξωτερικά, οι επιδρομές Βουλγάρων και Σέρβων. Εξ άλλου, οι Οσμανίδες Τούρκοι στην Ανατολή και οι Λατίνοι από την Ευρώπη δυτικά, περιόρισαν σχεδόν μόνο στη Βασιλεύουσα το Βυζαντινό Κράτος.

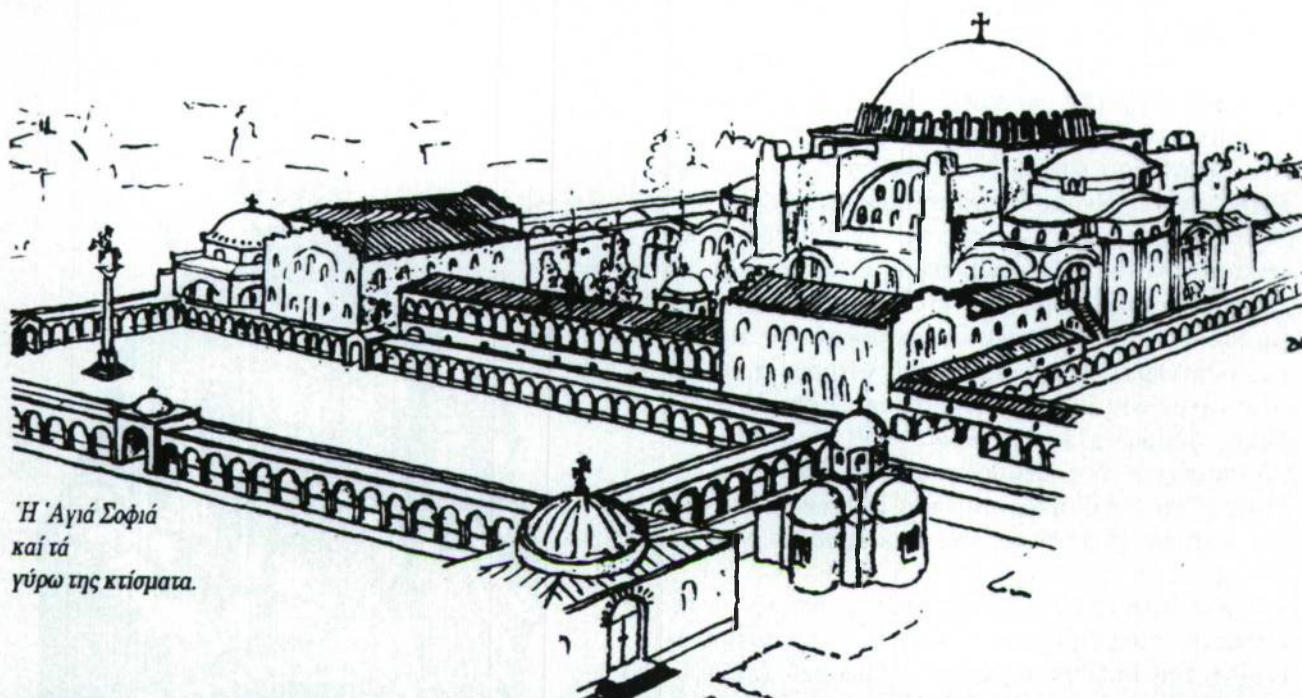
Και όταν, πια, οι ανθρώπινες δυνάμεις που το συγκοτούσαν, απέκαμαν να αγρυπνούν και αναγκάστηκαν να πιστεύσουν στη βοήθεια της λοιπής Χριστιανοσύνης, ήρθε η στιγμή της βαβυλώνιας αιχμαλωσίας της Ρωμιοσύνης: η Φραγκοκρατία και η Τουρκοκρατία συμψηφίστηκαν σε βία, μεθόδους και αλλοτριώσεις.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΤΑΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΑΛΩΣΗΣ

Κάθε χρόνο, η επάνοδος της θλιβερής επετείου φέρνει στη μνήμη μας την οδυνηρότερη καταστροφή, που έπληξε τον Ελληνισμό στη μακράιωνα ιστορία του. *Ολβιος όστις ιστορίας έσχε μάθησιν.* Και ιστορία είναι η γνώση των δοκιμασμένων δυνάμεων ενός λαού. Είναι η εκδήλωση των ιδιαίτερων ιδιοτήτων του μπροστά στα εμπόδια και τις δοκιμασίες, καθώς και οι κατακτήσεις του, οι επιτυχίες του σε όλους τους στίβους, στη διαδρομή των αιώνων. Λαός χωρίς ιστορική μνήμη βαδίζει στην παρακμή. Γιατί η Μνήμη είναι η μάνα, η αιτία της Ιστορίας.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η ιστορική στάθμιση του ειδικού βάρους της αποφράδας ημέρας στο ζυγό της Ευρωπαϊκής -επομένως και της Παγκόσμιας- Ιστορίας. Το ενδιαφέρον έγκειται στο δεδομένο ότι -με κοσμοϊστορικά κριτήρια- η κατάρρευση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας αποτελεί την τελευταία, την υπέρτατη θυσία του Ελληνισμού (στη χριστιανική -βυζαντινή έκφρασή του) στο βωμό της Ευρώπης. Θυσία που σφραγίζει το τέρμα μιας χιλιετούς περιόδου πολιτιστικής δημιουργίας και πολεμικών αγώνων της Ελληνικής Μεσαιωνικής Αυτοκρατορίας, από την οποία προέκυψε η Ευρώπη.

Για χίλια χρόνια μετά την πτώση της Ρώμης και την άλωσή της από τους βαρβάρους, η Κωνσταντινούπολη κράτησε σε απόσταση πρώτα τους Σαρακηνούς και ύστερα τους Τούρκους, και αν σήμερα στο λόφο του Λάντγκέιτ στο Λονδίνο ακούγονται οι καμπάνες του Αγίου Παύλου και όχι η φωνή του Μουεζίνη, αυτό οφείλεται στην πολεμική ανδρεία και τις ικανότητες των Βυζαντινών Αυτοκρατόρων και των στρατευμάτων τους, που υπερασπίστηκαν τις πύλες της Ευρώπης

Ἡ Ἀγία Σοφία
καί τὰ
γύρω της κτίσματα.

όσο καιρό χρειάστηκαν για να εκπολιτίσουν τους άξεστους προγόνους των σημερινών Δυτικο-Ευρωπαίων, που είχαν καταλάβει το λατινόφωνο τμήμα της Δυτικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, αρκετά δηλαδή για να δώσουν στη σύγχρονη Ευρώπη τη χαρακτηριστική της μορφή (απόσπασμα από την ομιλία του Λόρδου Καγκελλάριου της Μεγάλης Βρεταννίας Hailsman, που δόθηκε στην Αθήνα το 1986, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης εκατό χρόνων από την ίδρυση της Βρεταννικής Αρχαιολογικής Σχολής Αθηνών).

Το Βυζάντιο ατενίζεται σήμερα ως μία υπερ-χιλιετής Ιστορία μεγαλείων, δόξας και προσφορών στην ανθρωπότητα. Γιατί κηδεμόνευσε και ανάγαγε στο φως της προόδου και του πολιτισμού λαούς, φυλές και γλώσσες. Γιατί ήταν η πνευματική Τράπεζα που έθρεψε με "τον άρτον της ζωής" τους αδικημένους και τους μειονεκτούντες. Γιατί εκεί διαμορφώθηκαν πολιτειακοί και κοινωνικοί θεσμοί, που έφθασαν μέχρι την εποχή μας. Γιατί από τους καρπούς των πνευματικών μόχθων των Βυζαντινών χορτάστηκαν πλήθη λαών. Γιατί χώρες και έθνη πλουτίστηκαν με νόμους, αρχές, κανόνες τάξεως για να εξανθρωπισθούν, να κατακτήσουν την αυτοσυνειδησία τους και τελικά την ελευθερία τους.

Δεν έχει σημασία αν οι λαοί που ευεργετήθηκαν από την πολλαπλή προσφορά του Βυζαντίου, μίσησαν την αίγλη του και θέλησαν να οικειοποιηθούν τα υλικά του επιτεύγματα με φονικές επιδρομές και Αλώσεις. Το Βυζάντιο πίστευε ότι ήταν κομιστής του μηνύματος της αλήθειας και της αρετής, γι' αυτό και υπερασπιζόταν με μεγαλύτερο σθένος τα ιδανικά του και τα πιστεύω του, παρά τα υλικά του αγαθά από τους κατά καιρούς επιδρομείς.

Στην κοινωνία του Βυζαντίου ιδεώδες ήταν η ψυχική ωραιότητα, γι' αυτό προτίμησε να κατάρτιζε, να ελευθερώνει και να χειραφετεί ψυχές, παρά να εκμαυλίζει σάρκες. Αν δεν εξελίχθηκε στην ιδανική πολιτεία από κτίσεως κόσμου, είναι όχι γιατί το φως του ήταν λίγο, ούτε γιατί το σύστημά του ήταν κακό. Αλλά γιατί η αντίσταση του σκότους, που φωλιάζει μέσα στις ανθρώπινες καρδιές, αποδείχτηκε υπέρτερη.

Ο ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Μετά το θάνατο του αυτοκράτορα Ιωάννη Η' του Παλαιολόγου, αναγορεύτηκε αυτοκράτορας ο αδελφός του Κωνσταντίνος ΙΑ' ο Παλαιολόγος. Ο γενναίος και συνετός αυτός ηγεμόνας, ο μεγαλομάρτυρας του Έθνους, με το σεμνό του βίο και το μαρτυρικό του θάνατο έγινε ιερό σύμβολο του Ελληνισμού, που τον ενέπνεε στα κατοπινά δύσκολα χρόνια της σκλαβιάς για την ανάσταση του Γένους. Κι αν με την Αλωση της Κωνσταντινουπόλεως χάσαμε τα πάντα, με τον ηρωικό του θάνατο *κερδίσαμε την τιμή μας*. Γι' αυτό θα παραμείνει πάντοτε ζωντανός στην καρδιά του Ελληνικού Έθνους, που του έφτιαξε το ποιητικότερο μνημόσυνο, που θα μπορούσε μυαλό να σκεφτεί: *το θρύλο του Μαρμαρωμένου Βασιλιά*.

Όταν ο Κωνσταντίνος ανέβηκε στο θρόνο της Βασιλεύουσας, βρέθηκε σε πολύ δύσκολες περιστάσεις. Η Δύση από τη μια μεριά, που κατείχε τώρα πολλές επαρχίες του Βυζαντινού κράτους, το αδυνάτιζε οικονομικά και το οδηγούσε αναπόφευκτα στον όλεθρο. Οι Τούρκοι, πάλι, που επεκτεινόταν συνεχώς δυτικά, κατείχαν σχεδόν όλες τις Επαρχίες της Ανατολής και είχανβάλει στόχο την κατάληψη της Κωνσταντινουπόλεως, για να πατήσουν το πόδι τους στην Ευρώπη.

Ο Κωνσταντίνος γνώριζε καλά την κατάσταση. Για να αποτραπεί η τραγική έκβαση των πραγμάτων χρειαζόταν υπεράνθρωπη δύναμη. Κι όμως, η ηρωική εκείνη μορφή *περιεβλήθη το ακάνθινον του Βυζαντίου στέμμα και ανέλαβε το υπο της τύχης επιβληθέν αυτό μαρτύριον*. Παρ' ότι διέβλεπε τη μοιραία Αλωση και την τραγική προσωπική του τύχη, δεν φοβήθηκε. Εχοντας κλείσει μέσα του το Ελληνοχριστιανικό μεγαλείο, προτίμησε να ακολουθήσει το πεπρωμένο του και να ολοκληρώσει την περήφανη ιστορία του Βυζαντίου με τον ένδοξο θάνατό του. Πίστευε, χωρίς άλλο, σύμφωνα με τη θυσία του Θεανθρώπου, ότι συνέχεια της Σταυρώσεως θα ήταν η Ανάσταση. Οπου η ύλη χάνεται και μένουν το πνεύμα και η ψυχή. Μια Ανάσταση που ήρθε το Μάρτιο του 1821.

Ο Κωνσταντίνος ο Παλαιολόγος υπήρξε ο τελευταίος ασυμβίβαστος ηγεμόνας της αυτοκρατορίας του Βυζαντίου. Όταν ο Μωάμεθ του πρότεινε να παραδώσει την Πόλη και να του χαρίσει τη ζωή, εκείνος απάντησε: *το δε την Πόλιν σοι δούναι, ούτ' εμόν εστί, ούτ' άλλου των κατοικούντων εν αυτή. Κοινή γαρ γνώμη, πάντες αυτοπροαιρέτως αποθανούμεν και ου φεισόμεθα της ζωής ημών*. Το αποτέλεσμα αυτής της αυτοθυσίας δεν μπορούσε να ήταν άλλο. Η ηρωική φρουρά δεν ήταν δυνατό να αντιπαλαίσει με το πλήθος των βαρβάρων, που τελικά εισέβαλαν στη Βασιλίδα Πόλη. Η αυτοκρατορία, που για την επιβίωσή της στους μακραίωνες αγώνες εναντίον των βαρβάρων στηρίχθηκε στην αυτοσυνειδησία των υπηκόων της, ήταν φυσικό να πέσει όταν η ενότητα διασπάσθηκε και η συνειδησή τους ατόνησε. Τα ξημερώματα της 29ης Μαΐου, ο ηλικίας 49 χρόνων ηγέτης του Έθνους έπεφτε. Η Κερκόπορτα είχε ανοίξει και τα στίφη των βαρβάρων μεθυσμένα από το όνειρο της αρπαγής, έμπαιναν για να μην αφήσουν τίποτα όρθιο από ένα χιλιόχρονο χριστιανικό και ελληνικό πολιτισμό.

ΕΛΛΩ Η ΠΟΛΙΣ...

Πέρασαν πεντακόσια τριάντα εννιά χρόνια από τότε. Εκατόν εβδομήντα ένα από την παλιγγενεσία μας. Εκατό από την ολέθρια κατάληξη της πολιτικής της Μεγάλης Ιδέας. Το Έθνος μας ζει ελεύθερο με τις περιπέτειές του, τους σκληρούς αγώνες για την επιβίωσή του και τις αγωνίες του για το μέλλον. Και είναι απορίας άξιο πώς μπορεί να διαθέτει κανείς το θράσος και την ευήθεια, όσων -εκείθεν του Αιγαίου- εγείρουν αξιώσεις που προσπαθούν να θεμελιώσουν, ανατρέχοντας στην εποχή της αλήστου μνήμης οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Κωνσταντίνος
ο Παλαιολόγος.

Οχι, εμείς δεν πενθούμε την κατάλυση καμιάς αυτοκρατορίας μας. Το Βυζάντιο, που έκλεισε οριστικά και αμετάκλητα, όσο μεγάλος κι αν ήταν ο κύκλος της ζωής του, άφησε πίσω του μια ανεκτίμητη πνευματική κληρονομιά. Που ανήκει στον κόσμο ολόκληρο, αλλά προπαντός στον κόσμο εκείνο που αναπνέει, δημιουργεί και πάει μπροστά, γαλουχημένος με τις αξίες του Δυτικού Πολιτισμού.

Και ο κόσμος αυτός -ο σημερινός δυτικός κόσμος- οφείλει να διαφυλάξει και να προστατεύσει αυτή την κληρονομιά, που φυσικός της θεματοφύλακας είναι ο Ελληνισμός.

Αλλά, όπως τότε, πριν από πεντέμισι αιώνες, έτσι και τώρα η Δύση, υποκριτική και μικρόψυχη απέναντί μας υπηρετεί -για χάρη δικών της εφήμερων συμφερόντων- τα μακρόπνοα επεκτατικά τουρκικά σχέδια. Με τη Βασιλεύουσα κυκλωμένη από τα ασκήρια του Μουράτ Β', οι παπικοί έβαζαν το μαχαίρι στο λαιμό του Ιωάννη Η' Παλαιολόγου και των Πατριαρχών της Ανατολής στη Σύνοδο της Φεράρας - Φλωρεντίας.

Με μοιραία συνέπεια τη διάσπαση στο εσωτερικό μέτωπο των Βυζαντινών, άπειρα χρησιμότερη από την Κερκόπορτα στο Μωάμεθ τον Πορθητή.

Είναι αλήθεια ότι η χριστιανοσύνη κλονίστηκε βαθεία από την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως. Μη έχοντας τη σοφή μας αναδρομική παρατήρηση, οι δυτικές δυνάμεις δεν είδαν πόσο αναπόφευκτη είχε γίνει η τουρκική κατάκτηση. Και αυτή είναι μία επεικέστατη ιστορική άποψη για τη στάση τους. Ωστόσο, η τραγωδία δεν άλλαξε σε τίποτα την πολιτική τους, ή μάλλον την έλλειψη πολιτικής εκ μέρους τους απέναντι στο **Ανατολικό Ζήτημα**. Θα είναι κάθε φορά πολύ αργά για τον Ελληνισμό, όταν η Δύση θα διαπιστώνει ότι είναι και η ίδια εκτεθειμένη στον κίνδυνο από την Ανατολή.

Το άστρο της Βενετίας αρχίζει να γέρνει επικίνδυνα για να βασιλέψει για πάντα, απο τη στιγμή που πέφτει στα χέρια των Οθωμανών ένα ελληνικό νησί, που και σήμερα -όχι και τόσο τυχαία- οι Τούρκοι αμφισβητούν τη θέση του ως προμαχώνα του δυτικού κόσμου: η Λήμνος. Θα χρειαστεί ο Χαϊρεντίν Μπαρμπαρόσσα να απειλήσει με αφανισμό τα κράτη των μιλιταριστών εμποροτραπεζιτών της Ιταλίας -που τροφοδοτούσαν και δάνειζαν τα μεγάλα ευρωπαϊκά βασίλεια- για να οργανωθεί η πολυεθνική εκστρατεία και

να συντριβεί ο τουρκικός στόλος στην ιστορική Ναυμαχία της Ναυπάκτου.

Τις τελευταίες δεκαετίες, ο ισλαμικός κίνδυνος είναι ο εφιάλτης των Κυβερνήσεων όλων των Μεγάλων Δυνάμεων της Δύσης. Ωστόσο φαίνεται να αγνοείται το γεγονός ότι αιχμή του δόρατος του ισλαμικού κινήματος στην Ευρώπη δεν είναι άλλος από την Αγκυρα, που μετά την κατάρρευση των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης διεκδικεί την κηδεμονία των μουσουλμανικών μειονοτήτων τόσο στις παλιές σοβιετικές δημοκρατίες -όπου μάλιστα συγκαταλέγεται στους παράγοντες αποσταθεροποίησής τους- όσο και στη Βαλκανική, όπου συστηματικά επιδιώκει την αναρρίπηση παλαιών παθών.

Ο αναιδής και ανιστόρητος ταραξίας του Αιγαίου ενθαρρύνεται, άλλωστε, να βυσσοδομεί, για να υψωθεί ένα πολιτικό, κοινωνικό και αυτόχρημα ρατσιστικό *τείχος του αίσχους*, στο ακριτικό νησί της Ευρώπης στην Ανατολική Μεσόγειο, την Κύπρο. Και *χωρίς περίσκεψη, χωρίς αιδώ*, η διεθνής κοινότητα ευνοεί το σατανικό σχέδιό του για ένα νέο *Βερολίνο του Ψυχρού Πολέμου*.

Σχέδιο που αν δεν ματαιωθεί, ο Ελληνισμός και η Ευρώπη θα χάσουν και την Κύπρο, πεντακόσια τριάντα εννιά χρόνια μετά τη *δεύτερη Ρώμη*..

Le man

η μόδα στο αυτοκίνητο

Δημιουργίες για το σαλόνι του αυτοκινήτου σας
σε ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων.

Καλύμματα από ευρωπαϊκά υφάσματα με 3 χρόνια εγγύηση.

ΚΟΥΚΟΥΛΕΣ ΑΚΑΥΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΒΡΟΧΕΣ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΟΚΑΛΥΜΜΑΤΑ

ΨΑΘΕΣ - ΤΑΠΕΤΑ

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Είμαστε κατασκευαστές και γι' αυτό μπορούμε και πουλάμε φθηνά

ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

1ο) ΚΑΤ. ΘΗΒΩΝ 356 & Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ - ΑΓΑΛΕΩ, Τηλ. 5620.480

2ο) ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 67 - ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ, Τηλ. 5616.488

Η Πρωτομαγιά στο παλιό Πήλιο

Του Κώστα Λιάπη

Πολυσήμαντη και στο Πήλιο η φυσιολατρική γιορτή της Πρωτομαγιάς ήταν στα παλιότερα χρόνια απ' τα γεγονότα εκείνα που με πολλή λαχτάρα καρτερούσαν. Ο ερχομός του Μάη συμβόλιζε και στο βουνό των Κενταύρων τη νίκη του καλοκαιριού κατά του χειμώνα, το θρίαμβο της ζωής ενάντια στο θάνατο. Γι' αυτό και εδώ τα έθιμα της Πρωτομαγιάς ήταν κυρίως μαγικά κι αντιβασκανικά, προφυλαχτικά και αναβλαστικά κι είχαν πανάρχαια προέλευση.

Με την ομοιπαθητική μαγεία θέλησαν κι οι παλιοί πηλιορείτες όχι μόνον ν' αναπαραστήσουν την αναγέννηση φύσης και ζωής αλλά και να προφυλαχθούν απ' τις μυστικές εκείνες και καταλυτικά βλαπτικές δυνάμεις που επιβουλεύονταν την ευτυχία τους. Μεταφυσικός ο συμβολισμός των πρωτομαγιάτικων εθμικών δρώμενων έκρυβε αλλά κι αποκάλυπτε και στο παλιό Πήλιο τον προαιώνιο φόβο του λαϊκού ανθρώπου κι έδινε το αληθινό μέτρο και τη βαθύτερη διάσταση της λαχτάρας του για υγεία και καλοπραγιά.

Το σκόρδο για τον παλιό λαϊκό άνθρωπο του Πηλίου αποτελούσε ένα απ' τα κύρια και πιο αποτελεσματικά όπλα στον αγώνα του ενάντια στις μυστικές και ζημιογόνες δυνάμεις του κακού.

Το είδαμε στη διάρκεια του “δωδεκαήμερου” να διώχνει τους καλλικάντζαρους, το βλέπουμε και την Πρωτομαγιά να προστατεύει τους Πηλιορείτες απ' το “κούμπωμα” που μπορούσε να τους φέρει το γκάρισμα του γαϊδάρου ή το λάλημα του κούκου.

Παμπηλιορείτικη η εμβέλεια του προφυλαχτικού αυτού εθίμου. “Βάζανι από βραδίσ μια σκλήθρα σκόρδου κάτ' απ' του μαξιλάρ' κι νι τρώγανι ανήμρα τ' Μπρουτουμαϊά προυί-προυί για να μη τ'ς γκώσ' του γουμάρ”, θα μας πει ο μάρμπα-Κώστας ο Φόβος, απ' τον Αϊ-Γιώργη του Δυτικού Πηλίου.

Αλλά και στο Ανατολικό Πήλιο το ίδιο γινόταν. “Την αυγή της Πρωτομαγιάς, και πριν βγει ο ήλιος, οι μανάδες έδιναν στα παιδιά τους μια σκλήθρα σκόρδου για να μην τα “κουμπώσει” ο γαϊδαρος. Επικρατούσε δηλαδή η πρόληψη ότι εάν τυχόν και άκουγαν το γκάρισμα κανενός γαϊδάρου και δεν είχαν φάει σκόρδο, θα εσκόνταφταν οπωσδήποτε και θα κινδύνευαν να χτυπήσουν άσχημα”, γράφει και στο βιβλίο του “Πηλιορείτικη Λαογραφία” ο Κώστας Καρυδάκης, περιγράφοντας κυρίως έθιμα από το χωριό του, το Ξορίχι.

“Την Πρωτομαγιά”, λέει κι η μακαρίτισσα πιά γριά-Ζαχαρίνα απ’ το Μούρτσι του Ανατολικού Πηλίου, “πριν γκαρίξ’ η γάιδαρους, πρέπ’ να φάμι σκόρδου γιατί αν δεν προλάβουμι δε θα μπουρέσουμι να φκιάξουμι δ’λειά. Θα μας κουμπώσ’ η γάιδαρους. Κι θά ’χουμι κι αρρώστιες ούλου τουν υπόλοιπου χρόνου”.

Κάτι όμως παρόμοιο, όπως διαβάζουμε και στα “Λαογραφικά Πηλίου” του Δημήτρη Λαμπαδάρη, ίσχυε παλιότερα στα χωριά της νότιας πελοποννησιακής πλευράς. Μόνο που το σκόρδο χρησίμευε σαν αντίδοτο για το “κούμπωμα” που έφερνε το λάλημα του κούκου, ενώ για το γκάρισμα του γαϊδάρου αρκούσε μια “κουμπουσιά” ψωμί.

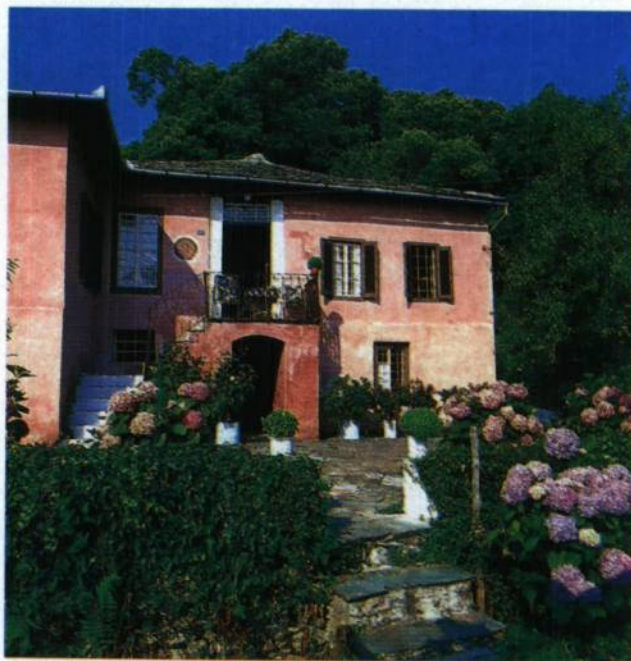
Με την ευκαιρία θυμίζουμε εδώ, πως σε μερικά χωριά του Πηλίου, το “κούμπωμα” για το οποίο γίνεται λόγος μπορούσε να οφείλεται και στο λάλημα της τρυγώνας. Στην περίπτωση αυτή έφτανε να πιει κανένας μια μπουκιά νερό το πρωί, πριν βγει ο ήλιος, για ν’ αποτρέψει ένα τέτοιο βλαπτικό ενδεχόμενο.

Η κατάποση όμως του σκόρδου την Πρωτομαγιά είχε επίσης κατά τη λαϊκή πίστη σαν αποτέλεσμα και την προφύλαξη από τα φίδια. Στο Μούρτσι λ.χ., όπως μας είπε πριν από κάμποσα χρόνια η μακαρίτισσα γριά-Ταμπάκενα, έτρωγαν πρωί-πρωί την Πρωτομαγιά το σκόρδο κι έλεγαν τρεις φορές την ευχή:

Σήμερα Πρωτομαγιά,
παν τα φίδια στα βουνά.

Το ’να μι τ’ άλλου τρώγουντι
μπρουστά μ’ δε φανερώνουντι.

Για το διώξιμο όμως των φιδιών, μια και γι’ αυτά ο λόγος, παλιότερα ίσχυε, στο Νότιο τουλάχιστον Πήλιο, κι ένα άλλο προφυλαχτικό μέσο.

Αλλ’ ας ακούσουμε τι λέει σχετικά ο Δημήτρης Λαμπαδάρης:

...Το ψωμί για τις γιορτές του Πάσχα ζυμώνεται συνήθως τη Μεγάλη Πέμπτη. Είναι ένα ειδικά μικρό ψωμάκι, φυλάσσεται για την Πρωτομαγιά. (Εννοείται πως αυτό ισχύει όταν το Πάσχα προηγείται της Πρωτομαγιάς). Πρωί-πρωί της Πρωτομαγιάς, και πριν ακόμα λαλήσει ο κούκος θα γευθεί από το ψωμί αυτό όλη η φαμελιά και θα ταϊστούν όλα τα ζώα της αγροτικής οικογένειας. Πιστεύουν δηλαδή ότι το ψωμί της Μ. Πέμπτης έχει τη δύναμη να διώχνει τα φίδια που αρχίζουν να γίνονται επικίνδυνα με τις ζέστες του Μάη. Ετσι, άτρωτοι και πλημμυρισμένοι πίστη ξεκινούν όλοι για τις αγροτικές τους δουλειές.

ΕΠΙΠΛΟ 2000

***ΣΑΛΟΝΙΑ**

ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

***ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ**

***ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΕΣ**

***ΣΥΝΘΕΤΑ**

ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ***ΜΙΚΡΟΕΠΙΠΛΑ**

ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ

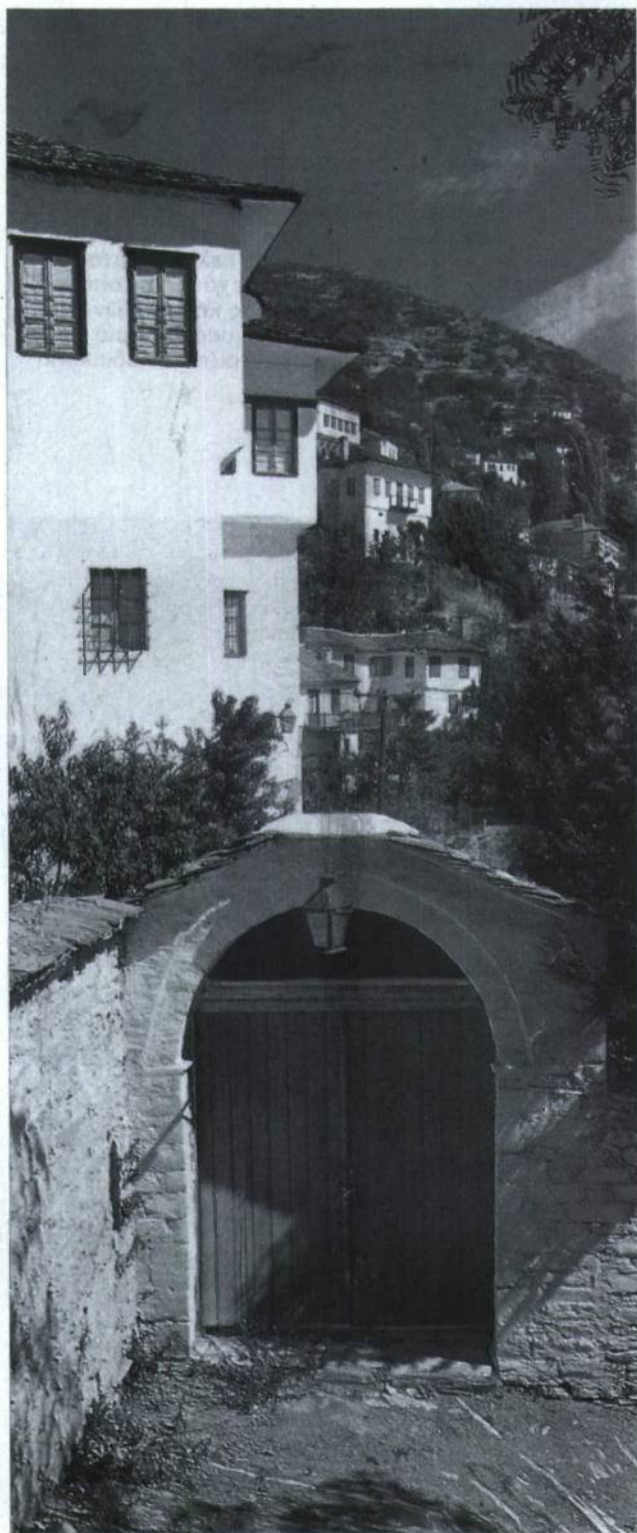
ΜΗΝ ΨΑΧΝΕΙΣ ΓΙΑ ΕΠΙΠΛΑ

Τώρα έχεις
το δικό σου κατάστημα.

Με φιλική
εξυπηρέτηση και
καταπληκτικές τιμές.

Αγοράζεις
και πληρώνεις
όποτε θέλεις

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 4 - ΠΕΥΚΗ, 8053.046
Β. ΠΑΥΛΟΥ 111 - ΣΠΑΤΑ, 6633.668

Για να ξαναγυρίσουμε όμως στο σκόρδο πρέπει να πούμε ακόμα πως παλιότερα αυτό ήταν απαραίτητο και στο άνηθο στεφάνι που κρεμούσαν οι πηλιορείτες την Πρωτομαγιά πάνω απ' την εξώπορτα του σπιτιού τους. Με την ευκαιρία θυμίζουμε εδώ πως το σκόρδο το 'βαζαν σαν αντίδοτο για το "κακό του μάτ", όπως έβαζαν και την τσουκνίδα για να διώχνει τους ψύλλους και τους κοριούς καθώς και το κλωνάρι της

κρανιάς που απόδιωχνε απ' το σπίτι τις αρρώστιες και κυρίως τις θέρμες, που ιδιαίτερα ταλάνιζαν στα παλιά τα χρόνια τον κοσμάκη του βουνού μας.

Μιλήσαμε παραπάνω για κάποια απ' τα προφυλαχτικά κι αντιβασκανικά έθιμα της πηλιορείτικης Πρωτομαγιάς και πρέπει, θαρρώ, με την ευκαιρία να δώσουμε και τούτα:

Οι παλιοί, λοιπόν, πηλιορείτες τό 'χαν κακό την πρώτη του Μάη να μαζεύουν απ' τη γη οτιδήποτε άλλο εκτός απ' τα λουλούδια που προορίζονταν για το πρωτομαγιάτικο στεφάνι. Κι αυτό γιατί πίστευαν πως αν το έκαναν αυτό κινδύνευαν να "μαζέψουν" πάνω τους πολλές πληγές. Κάτι που έγινε, κατά τη μακαρίτισσα τη Ζαχαρίνα, και με την Μποζιώ τη Μαυροειδή, τα παλιά τα χρόνια στο Μούρεσι, που μαζεύοντας πρωτομαγιάτικα χαμομήλι, γέμισε από "μαυρές" και ξόδεψε όλο το χαμομήλι για κομπρέσες και καταπλάσματα.

Την Πρωτομαγιά εξάλλου οι παλιοί πηλιορείτες πίστευαν πως "έπιαναν" πολύ τα μάγια, γι' αυτό και απόφευγαν ν' αγγίξουν ύποπτα κατασκευάσματα, επιδιώκοντας μόνο να πιάσουν ένα χλωρό κλωνάρι στην εξοχή, το γνωστό σα "μαγιόξυλο", που κατά την κοινή λαϊκή πίστη, τους έφερνε γούρι.

Τέλος, απόφευγαν τούτη τη μέρα να πήξουν τυρί -κάτι που συνέβαινε και στη γιορτή της Αναλήψεως- για να μη "στίψουν" τα "πράγματα" (έτσι λένε στο Πήλιο τα οικόσιτα γιδοπρόβατα) και για να μη μουχλιάσει το τυρί. Για τον ίδιο εξάλλου λόγο τό'χαν σε κακό και ν' "αναπιάνουν" ή να ζυμώνουν πρωτομαγιάτικα ψωμί.

Καιρός όμως, να πούμε λίγα πράγματα και γι' αυτά που αποκαλέσαμε στην αρχή της ομιλίας μας αναβλαστικά έθιμα της πηλιορείτικης Πρωτομαγιάς.

Χώρια, λοιπόν, απ' το πανελλήνια γνωστό έθιμο του στεφανιού της Πρωτομαγιάς, στο οποίο αναφερθήκαμε πιο πριν, στα πηλιορείτικα χωριά ήταν πολύ διαδεδομένο απ' τον καιρό της τουρκοκρατίας μέχρι τα τελευταία προπολεμικά χρόνια και το έθιμο των "Μάηδων", ένα έθιμο που, αν πιστέψουμε τους μελετητές της λαοψυχολογίας μας, έχει την καταγωγή του στα πανάρχαια χρόνια και σε αντίστοιχες διονυσιακές γιορτές.

Τι ήταν, λοιπόν, τούτοι οι "Μάηδες" και πώς γιορτάζονταν; Ο μακαρίτης ο Κορδάτος μας πληροφορεί πως η γιορτή τούτη δεν ήταν παρά μια δραματική παράσταση που γίνονταν από 15-20 μεγάλους νέους μασκαρεμένους που είχαν στη μέση το "Μάη", ένα νέο δηλαδή, καταστόλιστο από λουλούδια. Σε κάποια στιγμή, ένας απ' τους νέους πείραζε άσεμνα το κορίτσι που ακολου-

θούσε τη συντροφιά και τότε ο νέος, που ήταν ντυμένος σα γενίτσaros, πυροβολούσε και "σκοτώνε" το φταίχτη. Όταν ο θάνατος του νέου διαπιστωνόταν απ' την κουστωδιά του "Μάη", η παρέα έβαζε ένα λουλούδι πάνω στο "νεκρό" κι έστηνε γύρω του εύθυμο χοροκόπι. Μέσα στο ξέφρενο πανδαιμόνιο που ακολουθούσε ο σκοτωμένος ανασταινόταν και ακολουθούσε ολόγερος την πανεύθυμη συντροφιά του.

Αυτή ήταν η αρχική βασική πλοκή του μύθου των Μάηδων. Αργότερα όμως τούτος ο μύθος παράλλαξε στις λεπτομέρειες του κι απ' την όλη εκδήλωση, που ξομπλιάστηκε στο μεταξύ και με καινούργια γραφικά στοιχεία, έλειψαν τα ...αίματα και προστέθηκε το ωφελμιστικό στοιχείο.

Οι Μάηδες στα στερνά χρόνια της επιβίωσης του δρώμενου γύριζαν από σπίτι σε σπίτι, κι από ρούγα σε ρούγα, τραγουδούσαν το "Μάη μου, Μάη δροσερέ κι Απρίλη λουλουδάτε", πρόσθεταν στο τέλος και τη γνωστή εγκωμιαστική επωδό για το νοικοκύρη του σπιτιού και σόδευαν απ' όλα τα καλά που τους τρατάριζε γενναία η νοικοκυρά, κάνοντας μάλιστα ιδιαίτερες σπονδές στο Βάκχο με τα γνωστά ηλιορείτικα κρασοράκια.

Ετσι το έθιμο έχασε με τον καιρό το συμβολικό αναβλαστικό χαρακτήρα του (μια κι όπως είναι βέβαιο η δραματική παράσταση των παλιών Μάηδων συμβόλιζε την αναγέννηση φύσης και ζωής) κι έγινε μια γιορτή χαράς και κεφιού που κρατούσε μάλιστα κάποτε - κάποτε 8 ολόκληρες μέρες, στη διάρκεια των οποίων οι ξαναμμένοι Μάηδες γυρόφερναν όλα τα χωριά, κομίζοντας την ασίγαστη ευφροσύνη του κεφιού τους...

Αυτός στάθηκε σε γενικές γραμμές στα παλιότερα χρόνια ο γιορτασμός της πρώτης του Μάη στον ηλιορείτικο χώρο.

Απ' όλα αυτά που αναφέραμε και περιγράψαμε τίποτα σχεδόν δεν επιβιώνει στις μέρες μας. Η λουλουδοστόλιστη ηλιορείτικη γη προσφέρει βέβαια και σήμερα τ' άνθη της για το καθιερωμένο πρωτομαγιάτικο στεφάνι. Ό,τι όμως γίνεται στη σύγχρονη βάρβαρη Πρωτομαγιά δεν έχει τίποτα, ή σχεδόν τίποτα, το κοινό με το παλιό ιερόπρεπο και μυστηριακό χαρακτήρα της εθιμικής γιορτής των πατέρων μας.

Οι σύγχρονοι ηλιορείτες, ακολουθώντας το γενικό συρμό, ούτε τον κούκο, ούτε το γάιδαρο, ούτε την τρυγώνα, ούτε τα φίδια, ούτε τα μάγια φοβούνται, ούτε και στο γούρι του "μαγιόξυλου" πιστεύουνε. Απομυθοποιήθηκε πιά κι η ηλιορείτικη Πρωτομαγιά απ' τα παλαιά σύμβολά της.

Για να δούμε, τι άλλο ακόμα μας μένει στα χρόνια που θα 'ρθουν, για να το απομυθοποιήσουμε..

ΜΑΧΗ

*ΝΥΦΙΚΑ

*ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

*ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ

*ΛΑΜΠΑΔΕΣ

*ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ

*ΣΤΕΦΑΝΑ

*ΔΩΡΑ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΜΠΕΛΛΟΥ & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ 83 - ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
(ΤΕΡΜΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ 208)
ΤΗΛ. 9939.732, 9927.673

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ
ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΛΑΣΤΙΚΩΝ Γ. ΚΑΛΟΓΕΡΑΚΗΣ

ΝΙΓΔΗΣ 6 ΠΕΡΙΣΣΟΣ ΤΗΛ. 2753.813

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

ΠΑΣΧΑ ΣΤΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Με ξεχωριστή λαμπρότητα, πλούσιο κέφι και χορό γιορτάστηκε και φέτος το Πάσχα στις Αστυνομικές Υπηρεσίες. Οι συνάδελφοι και οι οικογένειές τους δέχθηκαν με ψυχική ευφορία το χαρμόσυνο μήνυμα της Ανάστασης και της ψυχικής ειρήνης. Με την αγάπη και τις ευχές που έδωσαν και πήραν από το ελληνικό κοινό, ένοιωσαν έντονα το νόημα της μεγάλης γιορτής.

Επίκεντρο του εορτασμού ήταν οι Σχολές της Αστυνομίας στην Αθήνα, όπου η πολιτική

και αστυνομική ηγεσία του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με επικεφαλής τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δημήτριο Καπελαρή, και τον Αρχηγό του Σώματος Αντιστράτηγο Στέφανο Μακρή, γιόρτασε το Πάσχα με τους Δοκίμους και τα μέλη των οικογενειών τους.

Μαζί τους συνεόρτασαν και πολλοί Αξιωματικοί και αστυνομικοί από τις υπηρεσίες της Γ.Α.Δ.Α., απόστρατοι συνάδελφοι, εκπαιδευτές και καθηγητές των Σχολών, πολιτικοί υπάλληλοι και πολλοί επισκέπτες.

Εθιμοτυπικά τους επισκέφθηκαν, αντάλλαξαν ευχές, και τσούγκρισαν μαζί τους το πασχαλινό αυγό, ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης Ιωάννης Βαρβιτσιώτης, βουλευτές εκπρόσωποι όλων των κομμάτων και πολλοί άλλοι επίσημοι.

ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΠΥΡΟΤΕΧΝΟΥΡΓΩΝ ΣΤΙΣ Η.Π.Α.

Υπό την αιγίδα της Διεθνούς Ομοσπονδίας Τεχνικών και Ερευνητών Βομβών (I.A.B.T.I.) και με την επιβλεψη του State Department, έγινε στο Μπάττον Ρουζ της Πολιτείας Λουϊζιάνα των Η.Π.Α. εκπαίδευση σε θέματα ανίχνευσης και εξουδετέρωσης αυτοσχέδιων και τυποποιημένων στρατιωτικών εκρηκτικών μηχανισμών και μετεκρηξιακής έρευνας, πραγματογνωμοσύνης.

Στην εκπαίδευση αυτή, που εντάσσεται στα πλαίσια του ευρύτερου προγράμματος, που έχουν χαράξει οι Η.Π.Α. για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, πήρε μέρος και Ελληνική αποστολή, που απετελείτο από δώδεκα αστυνομικούς - πυροτεχνουργούς των Τμημάτων Εξουδετέρωσης Εκρηκτικών Μηχανισμών Αθήνας και Θεσσαλονίκης, που προτάθηκαν από τον προϊστάμενό τους Αστυνόμο Α' Γε-

ώργιο Μπολίκια, ύστερα από προηγούμενη εκπαίδευση που είχαν υποστεί στη χώρα μας από τον ίδιο, με επικεφαλής τον Υπαστυνόμο Α' Δημήτριο Παπαδάκη.

Μετά το τέλος της εκπαίδευσης, βραβεύτηκε από την I.A.B.T.I. ο Αστυφύλακας Αθανάσιος Καραγιαννίδης για την εξαιρετική απόδοση και εφευρετικότητα, που επέδειξε σε θέματα εξουδετέρω-

σης βομβών. Πρέπει να σημειωθεί ότι είναι η πέμπτη μόλις φορά σε διεθνές επίπεδο, που απονέμεται τέτοια διάκριση σε πυροτεχνουργό από την Ομοσπονδία. Επίσης, βραβεύτηκε για το ήθος του και τη γενική του παράσταση κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσης -μαζί με τον Αστυφύλακα Καραγιαννίδη- ο Αστυφύλακας Γεώργιος Σαμαράς.

ΙΔΡΥΘΗΚΕ ΛΕΣΧΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εδώ και δύο χρόνια περίπου, ιδρύθηκε και λειτουργεί στη Θεσ/νίκη, Πολιτιστικός Σύλλογος με την επωνυμία Λέσχη Αστυνομικών Θεσ/νίκης.

Σκοπός της λέσχης είναι να ενεργοποιήσει τις απεριόριστες πολιτιστικές δυνατότητες του αστυνομικού δυναμικού της συμπτωτούσας και να φέρει τον πολίτη πιό κοντά στην Αστυνομία.

Στους άμεσους στόχους της λέ-

σχης είναι η απόκτηση χώρου που θα της επιτρέψει να αναπτύξει πλήρη πολιτιστική δραστηριότητα (ατομική και οικογενειακή) και που θα περιλαμβάνει: α) Αίθουσα πολλαπλής χρήσεως, ικανή να φιλοξενεί τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, β) Κυλικείο, τα έσοδα του οποίου θα καλύπτουν εξ' ολοκλήρου τα έξοδα συντήρησης του χώρου, γ) Αίθουσα ψυχαγωγίας και βιβλιοθήκη, ε) Ειδική αίθουσα με έντυ-

πο και φωτογραφικό υλικό σχετικό με την ιστορία της Ελλ. Αστυνομίας.

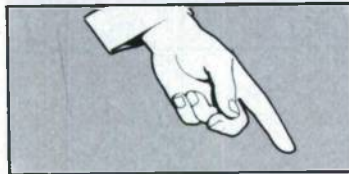
Μέχρι στιγμής η λέσχη έχει μόνο 300 μέλη επί συνόλου 3.000 Αστυνομικών που έχει η συμπτωτούσα. Ελπίζουμε σύντομα όλοι οι συνάδελφοι ανεξαρτήτως βαθμού να αγκαλιάσουν την λέσχη τους και να πραγματοποιηθούν οι στόχοι της.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Διεξήχθη πρόφατα ποδοσφαιρική συνάντηση στο Δημοτικό Στάδιο Γαστούνης μεταξύ της ομάδος, Αίαντος Γαστούνης και αντιπροσωπευτικής ομάδος της

Αστυνομικής Διευθύνσεως Αχαΐας, προς οικονομική ενίσχυση της οικογένειας του φονευθέντος σε τροχαίο ατύχημα Ανθ/μου Παναγιώτη Τσαγρή. Απο τη διάθεση

των εισητηρίων εισπράχθηκε το χρηματικό ποσό των 625.000 δραχμών το οποί και απεδόθη με πρακτικό στη χήρα του Ανθυπαστυνόμου.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Αλλάζει η επαγγελματική κατάσταση των αστυνομικών.

Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Θεόδωρος Αναγνωστόπουλος σε συνεντευξή του που έδωσε στους εκπροσώπους των μέσων μαζικής ενημέρωσης πριν τις γιορτές ανακοίνωσε ότι έχει ήδη ολοκληρωθεί από το Υπουργείο η σύνταξη του σχεδίου νόμου με το οποίο επιτρέπεται ο συνδικαλισμός στα Σώματα Ασφαλείας.

Όπως δήλωσε ο κ.Υπουργός το σχέδιο νόμου προβλέπει

1) Τη δημιουργία δύο συνδικαλιστικών ενώσεων. Μία αξιωματικών και μία κατωτέρων με έδρα την Αθήνα

2) Τη συγκρότηση τριμελών επιτροπών σε κάθε έδρα Αστυνομικής Διεύθυνσης

3) Ο πρόεδρος, ο γενικός γραμματέας και τα μέλη του Δ.Σ. θα

έχουν το αμετάθετο διαρκούς της θητείας τους και ένα χρόνο μετά την λήξη της.

Ενώ προβλέπεται και η χορήγηση ειδικών αδειών για να διευκολύνονται στα καθήκοντά τους.

Υπάρχουν επίσης στο σχέδιο νόμου ειδικότερα άρθρα που αφορούν την εγγραφή μελών, τη διενέργεια εκλογών και γενικά τη λειτουργία των ενώσεων σύμφωνα

με τις κείμενες διατάξεις.

Ο κ.Αναγνωστόπουλος τόνισε ότι στο προτεινόμενο νομοθετικό πλαίσιο απαγορεύεται η απεργία των αστυνομικών σύμφωνα με την συνταγματική επιταγή, καθώς επίσης και οι πορείες και οι διαδηλώσεις και υπογράμμισε ότι ο νόμος αυτός είναι ανάλογος με τα αντίστοιχα νομοθετήματα όλων των χωρών μελών της ΕΟΚ.

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ Γ.Α.Δ.Α.

Η Γ.Α.Δ.Α αρχίζει να λειτουργεί με νέο "αποκεντρωμένο" σχήμα. Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξεως, σε πρόσφατη συνέντευξή του, τόνισε ότι έχει ήδη σταλεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας για νομοτεχνική επεξεργασία το σχέδιο Π.Δ. που αφορά την αναδιάρθρωση της Γ.Α.Δ.Α.

Το σχέδιο του Π.Δ. προβλέπει ότι ενισχύονται και αναλαμβάνουν ουσιαστικές αρμοδιότητες, πλέον, οι τέσσερις Αστυνομικές Διευθύνσεις, που είναι: Αθηνών, Ανατολ. Αττικής (με έδρα την Αγία Παρασκευή), Δυτικής Αττικής (με έδρα το Αιγάλεω) και Πειραιά.

Στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης αυτής, οι Διευθύνσεις Τροχαίας και Αγορανομίας Αττικής καταργούνται και δημιουργούνται στη

θέση τους τέσσερα Τμήματα για κάθε υπηρεσία, που θα υπάγονται και θα εδρεύουν στις αντίστοιχες Αστυνομικές Διευθύνσεις.

Επίσης, καταργείται η Διεύθυνση Τουριστικής Αστυνομίας Αττικής -σαν επιτελείο- και θα λειτουργούν στην Αττική τα Τμήματα Τουριστικής Αστυνομίας Αθηνών, Πειραιώς, Αερολιμένα, Γλυφάδας και Αιγάλεω που θα υπάγονται και αυτά στις παραπάνω Αστυνομικές Διευθύνσεις, εκτός από το Τμήμα Αερολιμένα, που θα υπάγεται διοικητικά στην Υπηρεσία Αστυνόμευσης Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών.

Η Αμεση Δράση παραμένει ως Διεύθυνση και θα έχει το συντονισμό σε όλο το λεκανοπέδιο.

Παράλληλα, όμως, δημιουργούνται τέσσερα περιφερειακά Τμή-

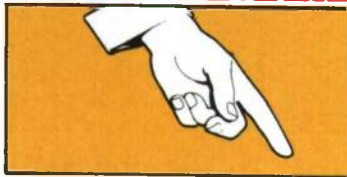
ματα, που θα υπάγονται διοικητικά στην Αμεση Δράση, αλλά θα εδρεύουν στις τέσσερις Αστυνομικές Διευθύνσεις.

Παραμένει, επίσης, η Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών της Ασφάλειας Αττικής, η οποία θα εποπτεύει και θα ελέγχει τα τέσσερα περιφερειακά Τμήματα.

Η Εγκληματολογική Υπηρεσία αναβαθμίζεται και από Υποδιεύθυνση γίνεται Διεύθυνση, με διευθυντή ταξίαρχο, που θα υπάγεται διοικητικά στο Υ.Δ.Τ.

Η Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών Θεσσαλονίκης αποδεδμεύεται από την Ασφάλεια, θα έχει έδρα στη Θεσσαλονίκη και μετανομάζεται σε Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΑ ΔΩΡΑ ΣΤΟΥΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΑΣ

Στο πλευρό των αρρώστων συναδέλφων και συνανθρώπων μας που νοσηλεύονται στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο Αθηνών βρέθηκε για μια ακόμη φορά και φέτος παραμονές του Πάσχα αντιπροσωπεία της Διεύθυνσης Υγειονομικού της Ελληνικής Αστυνομίας με επικεφαλής τον υποστράτηγο του Υγειονομικού Ιωάννη Κατσιρούμπα και προσέφεραν δώρα και ευχές στους ασθενείς.

Επίσης με την ευκαιρία των εορτών του ΠΑΣΧΑ, ο Γενικός Δ/ντής Θεσ/νίκης Υποστράτηγος Κων/νος Τουλιάς, συνοδευόμενος από τον Διευθυντή της Δ/σης Αστυνομίας Θεσ/κης Ταξίαρχο κ. Ανδρέα Στεφανόπουλο και αντιπροσωπεία Αστυνομικών, επισκέφθηκαν τους ασθενείς Αστυνομικούς στα Νοσοκομεία και κλινικές της Θεσ/κης και τους προσέφερε δώρα.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑΣ

Αποφοίτησαν πρόσφατα από τη Σχολή Ειδικής Σωματικής Εκπαίδευσης της Ελληνικής Αστυνομίας 30 αστυφύλακες - 4 στρατονόμοι και 2 λιμενοφύλακες οι οποίοι εκπαιδεύτηκαν για 20 ημέρες στις σύγχρονες μεθόδους ΤΖΟΥΝΤΟ-ΚΑΡΑΤΕ-ΑΙΚΙΝΤΟ.

Η εκπαίδευση αποσκοπεί στην αξιοποίηση των ανθρωπίνων δυνατοτήτων των αστυνομικών στην αποτελεσματική άμυνα και αντεπίθεση χωρίς όπλα και γίνεται στις σύγχρονες αθλητικές εγκαταστάσεις στο Λαγονήσι.

Ο Διοικητής της Σχολής Ασ/μος Α' Χρήστος Ασπρούδης και οι εκπαιδευτές Ανθ/μος Αλεξόπουλος Κων/νος και Στουγκιώ-

της Χρήστος καθώς και ο Αρχιφύλακας Μοτσάκος Παναγιώτης που είναι διεθνώς αναγνωρισμένος δάσκαλος πολεμικών τεχνών και καθηγητές σε υπαλλήλους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, έδωσαν τον καλύτερο

εαυτό τους, ώστε μέσα από τη συνεχή και επίμονη άσκηση να εμφυσήσουν στους εκπαιδευόμενους την αυτοπειθαρχία την ηρεμία και το αίσθημα ασφαλείας και εμπιστοσύνης στις δυνάμεις τους.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΝΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μεγάλη υπήρξε και φέτος η κινητοποίηση των υπηρεσιών Τροχαίας, την περίοδο των εορτών του Πάσχα και της Πρωτομαγιάς, για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας των οχημάτων και την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων, κατά τις ομαδικές εξόδους στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο.

Συγκεκριμένα, παραχωρήθηκαν επιπλέον λωρίδες κυκλοφορίας και έγιναν μονοδρομήσεις και άλλες παρεμβάσεις σε κρίσιμους οδικούς κόμβους, ανάλογα με τον κυκλοφοριακό φόρτο, ενώ περιπολικά και μοτοσυκλέτες κινήθηκαν ημέρα και νύκτα για τη βεβαίωση επικινδύνων παραβάσεων και την αντιμετώπιση εκτάκτων περιστατικών, αλλά και για την παροχή βοήθειας, σε συνεργασία με συναρμόδιες υπηρεσίες και φορείς (Τ.Ε.Ο., Ε.Κ.Α.Β., Ε.Λ.Π.Α. κλπ.).

Σε ακραίες περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης προέβαιναν επί τόπου στην αφαίρεση αδειών κυκλοφορίας και διπλωμάτων οδήγησης. Δεν έλειψαν, επίσης, οι έλεγχοι alkotest -σε κρίσιμα σημεία- από γυναίκες αστυνομικούς, καθώς και οι συνεχείς συστάσεις προς τους οδηγούς για τη χρήση ζωνών ασφαλείας και προστατευτικών κρανών.

Αισθητή επίσης ήταν η παρουσία της τροχαίας στους χώρους ομαδικής διακίνησης επιβατών, όπως τα λιμάνια, τα αεροδρόμια και οι σιδηροδρομικοί σταθμοί, με την πύκνωση των περιπολιών με μοτοσυκλέτες και αυτοκίνητα στις κυκλοφοριακές αρτηρίες.

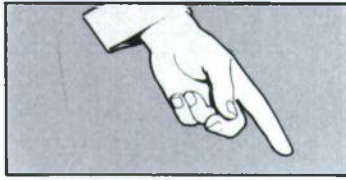

Παράλληλα όμως με την αυστηρή αστυνόμευση, οι υπηρεσίες Τροχαίας δεν έπαυσαν

ούτε στιγμή, μέσα από τα διάφορα έντυπα πληροφοριακά φυλλάδια που εξέδωσαν, να ενημερώνουν τους οδηγούς για την τήρηση των κανόνων οδικής κυκλοφορίας και για την αποφυγή των επικινδύνων παραβάσεων, που οδηγούν άμεσα ή έμμεσα στο τροχαίο ατύχημα.

Η επίτευξη συνεργασίας μεταξύ τροχονόμων και οδηγών στον αγώνα για τη μείωση των τροχαίων ατυχημάτων, δημιουργεί τη μεγαλύτερη ελπίδα για τον περιορισμό του φόρου αίματος στην ασφαλτο και αποτελεί την πιο σίγουρη ευχή για "Καλή επιστροφή" των εκδρομέων, γι' αυτό και οι υπηρεσίες τροχαίας δεν έπαυσαν και φέτος -μέσα από τα πρωτότυπα ενημερωτικά φυλλάδια και τις ευχές τους- να πληροφορούν τους οδηγούς για τους κινδύνους που εγκυμονούνται στην ασφαλτο.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Ε.Δ. ΚΑΙ Σ.Α.

Διεξήχθησαν πρόσφατα στο Εθνικό Σκοπευτήριο στο Βύρωνα και στο Πεδίο Βολής της Σ.Σ.Ε. στη Βάρη, με τη διοργάνωση της Σχολής Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, οι **Σκοπευτικοί Αγώνες μεταξύ των παραγωγικών Σχολών Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.**

Συνολικά έγιναν οκτώ αγωνίσματα και η Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας έλαβε μέρος με δεκατρείς σκοπευτές - Δοκίμους Υπαστυνόμους, οι οποίοι σημείωσαν σημαντική επιτυχία, αφού κατέκτησαν σε ατομική και ομαδική κατάταξη έξι πρώτες νίκες, οκτώ δεύτερες και τέσσερες τρίτες, κατακτώντας στην τελική κατάταξη τη δεύτερη θέση.

Συγκεκριμένα, στην Ατομική Κατάταξη κατακτήθηκαν:

α. Τρεις πρώτες νίκες, με τους σκοπευτές Δ.Υ. Εμμανουήλ Δασκαλάκη στα αγωνίσματα καραμπίνας 0,22 χιλιοστών ορθίως και πολεμικού τυφεκίου (ταχεία βολή), και Σταύρο Μαντάκο στο αγώνισμα αεροβόλου πιστολίου.

β. Τρεις δεύτερες νίκες, με τους σκοπευτές Δ.Υ. Παναγιώτη Κανέλλη στο αγώνισμα πιστολίου 0,22 χιλιοστών 30+30, Ανδρέα Σταυρίδη στο αγώνισμα αεροβόλου πιστολίου, και Πέτρο Τζεφέρη στο αγώνισμα πολεμικού τυφεκίου (ταχεία βολή) και

γ. Τέσσερες τρίτες νίκες, με τους σκοπευτές Δ.Υ. Εμμανουήλ Δασκαλάκη στο αγώνισμα καραμπίνας 0,22 χιλιοστών γονυπετώ, Σταύρο Τουφεξή στο αγώνισμα πολεμικού τυφεκίου (βολή ακριβείας), Παναγιώτη Κανέλλη στο αγώνισμα αεροβόλου πιστολίου, και Αθανάσιο Παπανικο-

λάου στο αγώνισμα πιστολίου 0,22 χιλιοστών 30+30.

Στην Ομαδική Κατάταξη κατακτήθηκαν:

α. Τρεις πρώτες νίκες, στα αγωνίσματα: Αεροβόλο Πιστόλι, Πιστόλι 0,22 χιλιοστών 30+30 και Πολεμικό Τυφέκιο (ταχεία βολή) και

β. Πέντε δεύτερες νίκες, στα αγωνίσματα: Καραμπίνα 0,22 πρηνηδόν, Καραμπίνα 0,22 ορθίως, Καραμπίνα 0,22 γονυπετώ, Αεροβόλο Τυφέκιο και Πολεμικό Τυφέκιο (βολή ακριβείας).

Επίσης, στους **Πανελλήνιους Αγώνες Σκοποβολής**, που διεξήχθησαν στο Εθνικό Σκοπευτήριο Βύρωνα, έλαβαν μέρος και οι σκοπευτές - Δόκιμοι Υπαστυνόμοι Ανδρέας Σταυρίδης, που κατέλαβε την 6η θέση στο αεροβόλο πιστόλι και την 7η θέση στο ελεύθερο πιστόλι, και Σταύρος Μα-

ντάκος στο αεροβόλο πιστόλι. Οι δύο αυτοί σκοπευτές, στην Ομαδική Κατάταξη κατέλαβαν τη 2η θέση στο αεροβόλο πιστόλι.

Θα ήταν παράλειψη αν, για τις επιτυχίες των σκοπευτών της Σ.Α.Ε.Α. στους αγώνες αυτούς, πέρα από την προθυμία, την προσπάθεια, την αγωνιστική διάθεση και τις φυσικές ικανότητες των ιδίων, δεν επαινούσαμε και τη συμβολή των προπονητών τους Υπαστυνόμων Α' Αντώνιου Ανδριόπουλου και Αλέξιου Μπιτζή και Αρχιφυλάκων Βασιλείου Κουλάκου και Χρήστου Τραγουδάρα.

Η Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας συμμετείχε,

επίσης, και στους **Αγώνες Στίβου**, που διεξήχθησαν στο Στάδιο Καραϊσκάκη στις 9 και 10 Απριλίου, με τη συμμετοχή των παραγωγικών Σχολών Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Στους αγώνες αυτούς, η ομάδα της Σχολής μας διακρίθηκε στο αγώνισμα της Δισκοβολίας, όπου κατέκτησε την πρώτη και τρίτη θέση με τους αθλητές - Δοκίμους Υπαστυνόμους Δημήτριο Κουτσούκη και Εμμανουήλ Λυδάκη αντίστοιχα, και στο αγώνισμα της Σφαιροβολίας, όπου κατέκτησε και πάλι την πρώτη θέση με το Δ.Υ. Δημήτριο Κουτσούκη. Αξίζει να σημειωθεί ότι τους

αθλητές προετοίμασε με ιδιαίτερη επιτυχία, όπως αποδεικνύεται και από τα μετάλλια που κατακτήθηκαν, ο Αρχιφύλακας Εμμανουήλ Σουβλάκης.

Τέλος, η Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας πήρε μέρος και στους **Αγώνες Πετοσφαίρισης των παραγωγικών Σχολών Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας**, που διεξήχθησαν από 30 Μαρτίου έως 3 Απριλίου. Στη διοργάνωση αυτή, η Ομάδα της Σχολής επέτυχε δύο νίκες σε σύνολο πέντε αγώνων. Την Ομάδα προετοίμασε ο Αρχιφύλακας Αρχοντέλης Σωτήρχος.

ΝΕΟΙ ΠΥΡΟΤΕΧΝΟΥΡΓΟΙ ΣΤΟ Τ.Ε.Ε.Μ.

Με 11 νέους πυροτεχνουργούς επανδρώθηκε πρόσφατα το Τμήμα Εξουδετέρωσης Εκρηκτικών Μηχανισμών της Ελληνικής Αστυνομίας.

Οι νέοι Πυροτεχνουργοί (11 Αστυνομικοί και 4 Λιμενικοί), εκπαιδεύτηκαν για πέντε μήνες από αξιωματικούς του Τ.Ε.Ε.Μ. και του Στρατού. Κατά την διάρκεια της εκπαίδευσής τους επισκέφθηκαν πολλές στρατιωτικές μονάδες της χώρας όπου διδάχθηκαν πάνω σε θέματα αναγνώρισης στρατιωτικού υλικού.

Οι εκπαιδευθέντες επισκέφθηκαν επίσης, τα πεδία βολής όπου υπεβλήθησαν σε πρακτική εξάσκηση σε θέματα εκτοξεύσεως ρουκετών και εξουδετέρωσης πραγματικών εκρηκτικών μηχανισμών.

Στη συνέχεια οι νέοι Πυροτεχνουργοί επισκέφθηκαν τις εγκαταστάσεις της ΠΥΡΚΑΛ, της ΕΛΒΙΕΜΕΚ και άλλες επιχειρήσεις κατασκευής εκρηκτικών και πυροτεχνημάτων και ενημερώθηκαν

απο ειδικούς υπαλλήλους για θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Οι Αστυνομικοί του Τ.Ε.Ε.Μ., γιόρτασαν την ένταξη των νέων Πυροτεχνουργών στο Τμήμα τους με εκδήλωση που οργάνωσαν προς τιμήν τους σε κοσμικό κέντρο της Αθήνας, όπου ο Δ/της του τμήματος Αστυνόμος Α' Γεώργιος Μπαλίκας απένειμε στους νέους Πυροτεχνουργούς τα διακριτικά σήματα της ειδικότητάς τους.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι Πυροτεχνουργοί Αστυνομικοί ασκούν πράγματι στις μέρες μας, ένα επικίνδυνο επάγγελμα, αφού καλούνται καθημερινά και όλες τις ώρες του 24ώρου, να αντιμετωπίσουν πραγματικές καταστάσεις εκρήξεων ή να εξουδετερώσουν εκρηκτικούς μηχανισμούς. Όλα αυτά εκτός από τις ειδικές γνώσεις, απαιτούν επιπλέον θάρρος, προσοχή και αυτοσυγκέντρωση.

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

ΣΧΟΛΗ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

Μαθήματα Αγγλικής παρακολούθησαν 53 Αστυνομικοί, στην Σχολή Ξένων Γλωσσών από τον Οκτώβριο μέχρι τα τέλη Μαρτίου.

Συγκεκριμένα τα μαθήματα πα-

ρακολούθησαν δύο Αστυνόμοι Β', έντεκα Υπαστυνόμοι Α', δώδεκα Υπαστυνόμοι Β', δύο Ανθυπαστυνόμοι, δέκα Αρχιφύλακες και δεκαέξι Αστυφύλακες.

Στην αποχαιρετιστήρια ομιλία

του, ο Διοικητής της Σχολής Αστυνόμος Α' Νικόλαος Καλαράς τόνισε τη σπουδαιότητα της γνώσεως των ξένων γλωσσών και τη χρησιμότητά τους για τον Αστυνομικό.

Εκ μέρους των εκπαιδευθέντων μίλησε ο αρχηγός της τάξεως Αστυνόμος Β' Γρηγόριος Παπαγιάννης εξαίροντας την προσφορά της Σχολής και των καθηγητών.

Η απονομή των διπλωμάτων έγινε από τον Διευθυντή της Αστυνομικής Ακαδημίας Ταξίαρχο Μιχάλη Τσιγκουνάκη.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο προϊστάμενος της θρησκευτικής υπηρεσίας της Αστυνομίας Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής, και ο Διευθυντής της Σχολής Αξιωματικών Αστυνομικός Διευθυντής Δημήτριος Μαντζαβάς.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Σχολείο Τροχαίας παρακολούθησαν πρόσφατα τριάντα Αρχιφύλακες, δύο Υπαξιωματικοί του Λιμενικού Σώματος και τρεις Υπαξιωματικοί του Πολεμικού Ναυτικού.

Το Σχολείο Τροχαίας είχε διάρκεια τεσσάρων εβδομάδων, από τις οποίες η τελευταία διατέθηκε για επισκέψεις στο κέντρο σηματοδότησης Αθηνών και στην Αμεση Δράση Αττικής και σε πρακτική εκπαίδευση στα Τμήματα Τροχαίας, Τ.Ο.Τ.Α.

Τα μαθήματα που διδάχθηκαν αφορούσαν: Νομοθεσία αυτοκινήτων, Κ.Ο.Κ., Κυκλοφοριακή τεχνική, Ρύθμιση κυκλοφορίας, Τροχονομικό έλεγχο, Τεχνική Αστυνόμευσης οδών, Τεχνικά και επιστημονικά μέσα τροχαίας,

Ερευνα τροχαίου ατυχήματος, Δίκαιο Ε.Ο.Κ. περί μεταφορών και κυκλοφορίας

Το στιγμιότυπο από την επίσκεψη των Αρχιφυλάκων στο κέντρο σηματοδότησης Αθηνών.

ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

*Επιθυμία μας είναι η αποκέντρωση,
με μία άμεση δυνατότητα λειτουργίας.
Επειδή εκτιμάται ότι με την αποκέντρωση
των αστυνομικών υπηρεσιών
μπορεί να υπάρχει μία άμεση λειτουργικότητα,
ξεκινάμε με αυτή τη μορφή και στην πορεία,
αν χρειαστεί,
θα αποκεντρωθούν και άλλες υπηρεσίες,
ώστε να βελτιωθεί η παρεχόμενη αστυνόμευση.*
Υπουργός Δημοσίας Τάξεως Θεόδωρος Αναγνωστόπουλος

Με σχετική διαταγή του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, συγκροτήθηκε επιτροπή με έργο τη μελέτη του οργανωτικού και λειτουργικού σχήματος των Υπηρεσιών της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής και την υποβολή προτάσεων προς την κατεύθυνση της βελτίωσής του. Από την Επιτροπή μελετήθηκε διεξοδικά το θέμα, αναλύθηκαν και εκτιμήθηκαν σε βάθος, βάσει και της μέχρι τώρα εμπειρίας, τα αποτελέσματα από τη λειτουργία του όλου οργανωτικού και διαρθρωτικού σχήματος της Γ.Α.Δ.Α.

Η επιτροπή κατέληξε στην κοινή διαπίστωση ότι υπάρχει η αναγκαιότητα και η δυνατότητα διορθωτικών - βελτιωτικών παρεμβάσεων με στόχο τη διαμόρφωση ορθολογικότερου οργανωτικού σχήματος και διατύπωσε προτάσεις, η υλοποίηση των οποίων εκτιμάται ότι εξασφαλίζει:

- α. Μεγαλύτερη λειτουργική ευελιξία και αποτελεσματικότητα.
 - β. Ταχύτητα αστυνομικής δράσης.
 - γ. Καλύτερο συντονισμό.
 - δ. Αποτελεσματικότερο έλεγχο.
 - ε. Εξοικονόμηση αστυνομικών δυνάμεων και ενίσχυση μάχιμων αστυνομικών μονάδων, με συνέπεια την καλύτερη αστυνόμευση ορισμένων νευραλγικών τομέων.
 - στ. Καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών.
- Ετσι, αποφασίστηκαν οι εξής αλλαγές:

ΤΡΟΧΑΙΑ

Καταργείται η Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής και συστήνονται τέσσερες ευέλικτες Υποδιευθύνσεις Τροχαίας με έργο συντονιστικό, εποπτικό, ελεγκτικό και μελέτης των τοπικών τροχονομικών προβλημάτων για εισήγηση λύσεων.

Οι Υποδιευθύνσεις θα εδρεύουν στις Διευθύνσεις Αστυνομίας Αθηνών, Πειραιά, Ανατολικής Αττικής και Δυτικής Αττικής, όπου θα υπάγονται διοικητικά κατά λόγο τοπικής αρμοδιότητας.

Κάθε Υποδιεύθυνση θα συντονίζει και ελέγχει το έργο των Τμημάτων Τροχαίας και των Τ.Ο.Τ.Α. που λειτουργούν στην περιοχή της οικείας Διεύθυνσης Αστυνομίας, καθώς και των Αστυν. Τμημάτων που ασκούν καθήκοντα τροχαίας.

Τι επιδιώκεται

α. Αποκέντρωση αρμοδιοτήτων, καλύτερος συντονισμός και έλεγχος του τροχονομικού έργου, με παράλληλη ενίσχυση του ρόλου των Διευθύνσεων Αστυνομίας, που είναι επιφορτισμένες με τον κύριο κορμό του αστυνομικού έργου, αφού ενισχύεται η ενότητα της αποστολής τους και εξασφαλίζεται ενιαία κατεύθυνση, προϋποθέσεις βασικές για άμεσο και μακροπρόθεσμο αποτελεσματικό αστυνομικό σχεδιασμό. Εξ άλλου, ο τομέας της τροχαίας είναι μέρος της δημόσιας τάξης και τα μέτρα τάξης και τροχαίας πρέπει να συνυπάρχουν και αλληλοσυμπληρώνονται.

β. Δραστηριοποίηση των Υπηρεσιών Τροχαίας και αύξηση της απόδοσης του προσωπικού.

γ. Μείωση οικονομικών δαπανών λόγω της ορθολογικότερης κίνησης των οχημάτων.

δ. Ταχύτερη και καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, αναφορικά με τη διεκπεραίωση των τροχονομικής φύσης υποθέσεων τους.

ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Καταργείται η Διεύθυνση Αγορανομίας Αττικής και συστήνονται Τμήματα Αγορανομίας στις έδρες των Διευθύνσεων Αστυνομίας.

Καταργείται η Διεύθυνση Τουριστικής Αστυ-

νομίας Αττικής. Το Α' Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Αθηνών μετονομάζεται σε Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Αθηνών. Το Β' Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Αθηνών μετονομάζεται σε Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Αιγάλεω, με έδρα εκείνη της Διεύθυνσης Αστυνομίας Δυτικής Αττικής, στην οποία υπάγεται διοικητικά. Το Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Ελληνικού μετονομάζεται σε Τμήμα Τουριστικής Αστυνομίας Αερολιμένα Αθηνών και υπάγεται διοικητικά στην Υπηρεσία Αστυνόμευσης Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών.

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ

α. Ενισχύεται ο ρόλος και η ενότητα της αποστολής των Διευθύνσεων Αστυνομίας και εξασφαλίζεται ενιαία κατεύθυνση στον προγραμματισμό και την εκτέλεση του έργου τους, αφού το αντικείμενο της αγορανομίας και της τουριστικής αστυνομίας εντάσσεται απόλυτα στα πλαίσια της γενικής αστυνόμευσης.

β. Ενισχύονται με προσωπικό τα Τμήματα Αγορανομίας και Τουρισμού, με συνέπεια την αύξηση της απόδοσής τους.

γ. Επιτυγχάνεται ο καλύτερος συντονισμός αφού εξασφαλίζεται ο άμεσος έλεγχός τους από τις Διευθύνσεις Αστυνομίας, στις οποίες εδρεύουν και υπάγονται.

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

Διατηρείται η Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής και παράλληλα εφαρμόζεται μερική αποκέντρωσή της. Συστήνονται, δηλαδή, τέσσερα Τμήματα Αμεσης Δράσης στις έδρες των Διευθύνσεων Αστυνομίας Αττικής, με περιφέρεια εκείνη των Διευθύνσεων. Τα τμήματα Αμεσης Δράσης θα υπάγονται διοικητικά στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης, η οποία θα συντονίζει και κατευθύνει το έργο τους και την κίνηση των οχημάτων από το Τμήμα Κέντρου Επιχειρήσεων. Σε κάθε Τμήμα Αμεσης Δράσης θα προΐσταται Αστυνομικός Υποδιευθυντής και θα είναι επίσης στελεχωμένο με τέσσερες ακόμα αξιωματικούς, που θα καλύπτουν τις τέσσερες αλλαγές (βάρδιες).

Οι αλλαγές αυτές θεωρήθηκαν αναγκαίες γιατί είχε επισημανθεί ότι κατά τη λήξη ή εναρξη υπηρεσίας κάθε αλλαγής δημιουργείτο αναπόφευκτα πραγματικό κενό αστυνόμευσης, για σημαντικό μεγάλο χρονικό διάστημα και για το μεγαλύτερο μέρος των αστυνομευομένων περιοχών, αφού λόγω των μεγάλων αποστάσεων, αυτοί των οποίων το ωράριο έληγε αποχωρούσαν πολύ ενωρίτερα από τον τομέα ευθύνης τους, με σκοπό την έγκαιρη προσέλευσή τους στη Διεύθυνση για παράδοση υπηρεσίας στην επόμενη αλλαγή. Παράλληλα, οι αστυνομικοί που επρόκειτο να αναλάβουν υπηρεσία, λόγω της συνηθισμένης διαδικασίας (επι-

θεώρηση, οδηγίες, κλπ.) και της απόστασης που έπρεπε να διανύσουν, ώστε να καταλήξουν στον τομέα τους, αναλάμβαναν πραγματική υπηρεσία με σημαντική καθυστέρηση. Ετσι δημιουργείτο κενό αστυνόμευσης, που μπορούσαν να εκμεταλλευτούν μεμονωμένοι ή οργανωμένες ομάδες κοκοπιών. Εξ άλλου, δεν πρέπει να αγνοείται και το γεγονός ότι οι μεγάλες αποστάσεις συνεπάγονται σημαντική σπατάλη καυσίμων, φθορές οχημάτων και οικονομικές δαπάνες.

Τι επιδιώκεται

α. Διατηρείται η ενότητα της αποστολής και του κεντρικού συντονισμού στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής καθώς και το πνεύμα της ειδικής αυτής υπηρεσίας (πνεύμα μονάδας) και το ενιαίο της ειδικής εκπαίδευσης του προσωπικού της, που ήδη ανανεώνεται και εκπαιδεύεται. Παράλληλα, θα υπάρξει και μεγαλύτερη άμιλλα.

β. Τονίζεται η αστυνόμευση, αφού σε συνδυασμό και με την ενίσχυση της Διεύθυνσης Αμεσης Δράσης, που διατάχθηκε πρόσφατα, επιμερίζεται τοπικά η εκτεταμένη περιφέρεια, σμικρύνονται σημαντικά οι αποστάσεις, εξασφαλίζεται καλύτερος συντονισμός και αμεσότερος και αποτελεσματικότερος έλεγχος, δεν παρακωλύεται η συνεργασία και η κοινή δράση, εξασφαλίζεται πύκνωση περιπολών, εντονότερη αστυνομική παρουσία και αυξημένη ετοιμότητα για άμεση επέμβαση.

γ. Αντιμετωπίζεται ικανοποιητικά το κενό αστυνόμευσης και όσα αυτό συνεπάγεται και εκτιμάται ότι θα εκλείψουν ή θα ελαχιστοποιηθούν τα ατυχή περιστατικά του παρελθόντος, που οφείλονταν και στην έλλειψη αποτελεσματικού συντονισμού.

δ. Περιορίζονται οι δαπάνες με την εξοικονόμηση καυσίμων και τις λιγότερες ζημιές και βλάβες των μεταφορικών μέσων.

ε. Επιτυγχάνεται ταχύτερη και καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, αφού θα εξυπηρετούνται στα κατά τόπους Τμήματα Αμεσης Δράσης και δε θα είναι αναγκασμένοι να μεταβαίνουν από τα πιο απομακρυσμένα σημεία στο κέντρο.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Η Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, που αποτελεί τη βάση για την επιστημονική διερεύνηση των εγκλημάτων και είναι στελεχωμένη με προσωπικό ειδικών γνώσεων και εμπειριών και εξοπλισμένη με σύγχρονα υλικοτεχνικά μέσα, σημαντικότερης αξίας, λειτουργεί υπό διττό καθεστώς: αποτελεί εσωτερική διάρθρωση της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής και παράλληλα, σε σχέση με τις άλλες περιφερειακές αστυνομικές υπηρεσίες, λογίζεται ως κεντρική υπηρεσία. Αποτέλεσμα της λειτουργίας του συστήματος αυτού ήταν η ανεπαρκής καθοδήγηση των περιφερειακών

υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, που επέφερε την αδρανοποίησή τους και την πλημμελή τήρηση των εγκληματολογικών αρχείων, αφού ατόνισε η εφαρμογή των σχετικών διαδικασιών. Ετσι, κρίθηκαν αναγκαίες οι εξής μεταβολές:

α. Η Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής προάγεται σε Διεύθυνση, καθίσταται αυτοτελής κεντρική υπηρεσία, με έδρα την Αθήνα, και υπάγεται απ'ευθείας στο Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως.

β. Η Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, καθίσταται αυτοτελής υπηρεσία με έδρα τη Θεσσαλονίκη, μετονομάζεται σε Υποδιεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών Βόρειας Ελλάδας και υπάγεται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών. Η τοπική της αρμοδιότητα εκτείνεται στην περιφέρεια των Αστυνομικών Διευθύνσεων της Θράκης και της Μακεδονίας.

Ακόμα, συστήνεται Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών, με αρμοδιότητα το χειρισμό των θεμάτων αλλοδαπών και ανάληψη του συντονισμού του έργου όλων των Τμημάτων Αλλοδαπών Αττικής από την Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, διότι η ταυτότητα του αντικείμενου επιβάλλει ενιαίο χειρισμό και συντονισμό. Η ρύθμιση αυτή εξασφαλίζει ταυτότητα κατεύθυνσης και ενότητα δράσης των Τμημάτων Αλλοδαπών Αττικής και αποτελεσματικότερη παρακολούθηση των συναφών θεμάτων, εν όψει μάλιστα και των εξελίξεων που διαμορφώνονται (ανακατατάξεις στις γειτονικές χώρες, ολοκλήρωση ευρωπαϊκής ενοποίησης κλπ.).

Τι επιδιώκεται

α. Αποδεσμεύεται ο Διευθυντής Ασφάλειας Αττικής από το βάρος της εποπτείας μιας επιπλέον ειδικής υπηρεσίας προς όφελος άλλων καθηκόντων του, χωρίς παράλληλα να δυσχεραίνεται η συνεργασία της Διεύθυνσης Ασφάλειας με τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών.

β. Επιτυγχάνεται αποτελεσματικότερη καθοδήγηση, δραστηριοποίηση και ο έλεγχος των περιφερειακών υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών. Ακόμα, αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και ταχύτητα ενεργειών, συνεπεία της λειτουργίας της ως αυτοτελούς υπηρεσίας.

γ. Αξιοποιείται αποτελεσματικά το Α.Σ.Α.Δ.Α., για την προμήθεια του οποίου διατέθηκαν πεντακόσια εκατομύρια δραχμές, αφού με την αποτελεσματικότερη λειτουργία των υπηρεσιών εγκληματολογικών ερευνών, τα αρχεία θα εμπλουτίζονται με τα συναφή στοιχεία και έτσι θα δημιουργηθεί ασύγκριτα καλύτερη υποδομή για την εξιχνίαση των εγκλημάτων.

Εμπέδεια: Ανθ/μος Κωνσταντίνος Καραγιάννης

NS ΕΒΜΕΕ Α.Ε.

**ΣΑΛΟΝΙΑ
ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΕΣ
ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ
ΣΥΝΘΕΤΑ**

**ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ
ΜΕ ΕΚΠΤΩΣΗ 15 - 20%**

ΕΚΘΕΣΗ:

ΑΧΑΡΝΩΝ 107, ΑΘΗΝΑ

Τηλ. 8215 181, 8227 48

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ:

ΘΡΑΚΟΜΑΚΕΔΟΝΩΝ 230, ΑΧΑΡΝΑΙ

Τηλ. 2432 890

ΕΚΔΡΟΜΕΣ

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΑΤΜΟΠΛΟΤΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΕΣ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΩΝ - ΒΙΖΕΣ

αμεση εξυπηρέτηση

**για γκρουπ και για μεμονωμενους
παραδοση στο γραφειο η το σπιτι**

24 ΩΡΕΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ - ΤΑΞΙΔΙΑ Α.Ε.

Καραγεώργη Σερβίας 4

Πλ. Συντάγματος, 105 62 Αθήνα,

Τηλ. (01) 3244220, 221, 243,

Fax: (01) 3244002 - Τlx: 210831

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Η συμβολή των αστυνομικών δυνάμεων

Του Υκαστ. Β' Κώστα Δανούση

Η στερνή μάχη της Ελλάδας εναντίον της επιδρομής του ναζιστικού ολοκληρωτισμού δόθηκε στην Κρήτη, όπου από τις 23 Απριλίου 1941 είχε εγκαταστήσει ο Γεώργιος Β' με την κυβέρνηση.

Η επιχείρηση "Ερμής"

Η επιχείρηση κατά της Κρήτης ήταν μια από τις πιο ξεχωριστές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τόσο από πλευράς σκοπιμότητας όσο και από πλευράς υλοποίησης. Συνέπεσε με μια περίοδο που ο Χίτλερ είχε εγκαταλείψει τα σχέδιά του για μεταφορά του πολέμου στην Ανατολική Μεσόγειο, ενώ ετοιμαζόταν πυρετωδώς για την εισβολή στη Σοβιετική Ένωση.

Ο πιθανότεροι λόγοι που τον οδήγησαν να διατάξει την επίθεση είναι δύο: (1) Η σημασία του νησιού για την ασφάλεια των θαλασσίων μεταφορών του Άξονα στη Μεσόγειο (μεταφορά πετρελαίου από Ρουμανία στην Ιταλία, κ.ά.) και (2) Η προσπάθεια του Αρχηγού της Γερμανικής Αεροπορίας Goring να ενισχύσει τη θέση του με μια θεαματική νίκη μετά την αποτυχία του να εμποδίσει την εκκένωση της Δουνκέρκης από τους Αγγλους (καλοκαίρι 1940) και το φιάσκο των βομβαρδισμών της Αγγλίας (Φθινόπωρο 1940). Στην προσπάθειά του αυτή είχε ένθερμο υποστηρικτή του το Διοικητή της επίλεκτης 7ης Μεραρχίας Αλεξιπτωτιστών Kurt Student.

Στις 25 Απριλίου 1941 ο Χίτλερ διάταξε την εφαρμογή του σχεδίου "Ερμής", στόχος του οποίου ήταν "η απόκτηση μιας βάσης για αεροπορικές επιθέσεις κατά της Αγγλίας στην Ανατολική Μεσόγειο", στόχος που ποτέ δεν επιτεύχθηκε παρά

την κατάληψη του νησιού. Έναρξη επιχειρήσεων η 20η Μαΐου 1941.

Οι γερμανικές δυνάμεις με φοβερή ισχύ πυρός αποτελούνταν από την 7η Μεραρχία Αλεξιπτωτιστών, την 5η Ορεινή Μεραρχία και ένα Σύνταγμα της 5ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας, που θα μεταφέρονταν στο νησί με τα αεροπλάνα του 11ου Αεροπορικού Σώματος και μικρά πλοία. Άμεσοι στόχοι τα αεροδρόμια του Μάλεμε, του Ρεθύμνου και του Ηρακλείου.

Απέναντι σ' αυτή τη σιδερένια γερμανική πυγμή παρατάχθηκαν υπολείμματα του Βρετανικού Εκστρατευτικού Σώματος, έφεδροι κάτοικοι του νησιού που κλήθηκαν στα όπλα, οι δυνάμεις Χωροφυλακής και οι Κρητικοί κάθε φύλου και ηλικίας με ελαφρό, πλημμελή έως ανύπαρκτο, οπλισμό και εφόδια. Και όμως αυτό το ετερόκλητο αμυντικό σώμα έδωσε ένα ηχηρό ράπισμα στη ναζιστική αλαζονεία, διαψεύδοντας τις περί τριήμερου περιπάτου διαβεβαιώσεις των Goring και Student.

Η θέση δράση των αστυνομικών δυνάμεων

Οι δυνάμεις της Χωροφυλακής στην Κρήτη ανερχόνταν σε 2.500 περίπου άνδρες από τους οποίους 1.558 ανήκαν στο Τάγμα της Σχολής Χωροφυλακής Ρεθύμνου

Οι 11 Λόχοι των Δοκίμων Χωροφυλάκων ήταν οπλισμένοι με σύγχρονα βραχύκανα Μάνλιχερ και 150 φυσίγγια ο καθένας, ενώ κάθε Λόχος διέθετε από 4 οπλοπολυβόλα Στάγερ. Οι άνδρες των στατικών Υπηρεσιών Χωροφυλακής ήταν οπλισμένοι με ποικίλους τύπους τυφεκίων, κυρίως

όμως με Γκρα και Μάουζερ του προηγούμενου αιώνα και με ελάχιστα φυσίγγια.

Αρχηγός Χωροφυλακής στην Κρήτη είχε ορισθεί ο 70χρονος Υποστράτηγος Ιωάννης Βουράκης, ο οποίος πέθανε όμηρος στη Γερμανία, ενώ Διοικητής του Τάγματος της Σχολής ήταν ο Ταγματάρχης Ιάκωβος Χανιώτης.

Το Τάγμα της Σχολής πήρε μέρος στην άμυνα του Ρεθύμνου ως συντεταγμένο στρατιωτικό τμήμα, ενώ σύμφωνα με τα συμμαχικά σχέδια οι υπόλοιπες αστυνομικές δυνάμεις δε θα λάμβαναν μέρος σε επιχειρήσεις αλλά θα εξασφάλιζαν την τάξη στα μετόπισθεν, θα φρόντιζαν για τον επισιτισμό του πληθυσμού και την εξουδετέρωση κατασκοπευτικών ενεργειών του εχθρού. Σε περίπτωση οδομαχιών σε πόλεις θα τίθεντο υπό τις διαταγές των στρατιωτικών Διοικήτων.

Η ένταση της γερμανικής επίθεσης ανέτρεψε τους σχεδιασμούς. Οι επικοινωνίες διακόπησαν και οι βαθμοφόροι έκαναν το καθήκον τους. Στάθηκαν μαζί με τους άνδρες τους πλάι-πλάι με τους Κρητικούς στο μετερίζι της ιστορίας και έδωσαν δείγματα υπέρτατου ηρωϊσμού και αυτοθυσίας. Απ' την άλλη μεριά το Τάγμα της Σχολής για 10 ολόκληρες μέρες -με ελάχιστα εφόδια- υπεράσπισε την πόλη του Ρεθύμνου (20-29 Μαΐου 1941)

Ο φόρος αίματος της Χωροφυλακής υπήρξε μεγάλος. Είχε στην Κρήτη 137 νεκρούς σε σύνολο 468, που είχαν όλες οι άλλες ελληνικές μονάδες.

Για την τιτανομαχία αυτή έχουν γραφεί πολλά. Εμείς θα προσθέσουμε κάποιες έγγραφες μαρτυρίες, που αναδιφίσαμε από τα αρχεία του Σώματος και οι οποίες δίνουν ανάγλυφα το στίγμα των φοβερών εκείνων ημερών.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

ΚΡΗΤΕΣ!

Όποιος έκ του άμαχου πληθυσμού εύρεθῇ φέρων και χρησιμοποιών όπλα και συνεπώς ενεργεί έναντιόν των διατάξεων του διεθνούς δικαίου, όποιος επίσης συμμετέχει εις ενεργείας στρεφόμενας καθ οιονδήποτε τρόπον έναντιόν των μαχομένων γερμανικών στρατευμάτων, όποιος καταστρέφει τηλεγραφικάς, τηλεφωνικάς εγκαταστάσεις, ή εγκαταστάσεις άσυρμάτου, όποιος κλέπτει ή μεταχειρίζεται ή καταστρέφει έντικείμενα άνήκοντα εις τόν γερμανικόν στοατόν, όποιος οικειοποιείται είδη άνήκοντα εις νεκρούς ή τραυματίας Γερμανούς στρατιώτας ΘΑ ΤΥΦΕΚΙΖΕΤΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Χωρία ή συνοικισμοί, τών όποιών οι κάτοικοι λαμβάνουν μέρος εις τόν άγώνα, θά πυρπολούνται άνευ έπιεικείας ή θά μεταβάλλωνται εις έρειπια.

Προκήρυξη Γερμανικών δυνάμεων προς τους κρητικούς. Ρίχτηκε κατά τη διάρκεια των αεροπορικών επιδρομών (Αρχείο Κ. Δανούση).

ΟΠΤΙΚΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΥΦΤΟΚΩΣΤΑΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΟΠΤΙΚΟΣ

- Δεχόμαστε συνταγές όλων των Ταμείων.
- Σκελετοί & Ηλίου όλων των Ευρωπαϊκών εργοστασίων.
- Οι συνταγές εκτελούνται με τα τελειότερα αυτόματα μηχανήματα

ΦΑΚΟΙ
ΕΠΑΦΗΣ

ΕΚΠΤΩΣΗ ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ 20-25%

ΓΚΥΖΗ 14, ΤΗΛ. 6422758 Τ.Κ. 114 74 ΑΘΗΝΑ

Μαρτυρίες

Από αναφορά του ταγματάρχη Π. Καραμπε-λόπουλου (12 Φεβρουαρίου 1947) επισημαίνουμε το ακόλουθο απόσπασμα:

Κατά την μάχην της Κρήτης, ο Υπομοίραρχος Υφαντής Περικλής, υπηρέτει εις το Επιτελείον της Α.Δ.Χ. Κρήτης (εν Χανίοις). Την 20ην Μαΐου 1941, ήρξατο η πτώσις Γερμανών αλεξιπτωτιστών εις την περιοχήν του νόμου Χανίων, ως και εις ολόκληρον την περιοχήν της Νήσου Κρήτης. Επί μίαν ολόκληρον εβδομάδα, ήτοι μέχρι της 26-5-41 εγένοντο σκληραί μάχαι μεταξύ Γερμανών Στρατιωτικών (Αλεξιπτωτιστών) αφενός και Ελλήνων και Αγγλικών Στρατιωτικών δυνάμεων ως εκ τούτων της Χωροφυλακής αφ' ετέρου. Ούτος επικεφαλής ανδρών Χωροφυλακής, εξήλθεν κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα επανειλημμένως εις περιπολίαν προς Κραδιοσόν ποταμόν και προς το Νεκροταφείον και περιήλθε εις συμπλοκάς μετά των εχθρικών Στρατευμάτων, κινδυνεύσας πλειστάκις να φονευθεί.

Η μάχη εις την περιοχήν εκείνην, εμαίνετο κυριολεκτικώς, διότι οι Γερμανοί, καταλαβόντες την λοιπήν ηπειρωτικήν Ελλάδα, έρριψαν όλο το βάρος των αεροπορικών των δυναμεών των εις την Κρήτην. Βομβαρδισμοί εντονώτατοι και πολυβο-

λισμοί ακατάπαυστοι, εκ μέρους των Γερμανικών αεροπλάνων καλυπτόντων τον Κρητικόν ουρανόν κατέστρεψαν ολοσχερώς τόσον την Πόλιν των Χανίων, όσον και τα χωρία της περιοχής.

Τα πρώτα Τμήματα των Γερμανών αλεξιπτωτιστών εξοντώνοντο από τας Στρατιωτικές μας δυνάμεις, ενισχυμένα αποτελεσματικώτατα από τους κατοίκους της Κρήτης, οι οποίοι εμάχοντο υπερόχως υπερ βωμών και εστιών. Ο αείμνηστος Ανθ/ρχος Καρακατσάνης Γεώργιος του Νικολάου, εκ Κάτω Παλαιοξαρίου Δωρίδος, καταγόμενος, διαταχθείς ίνα μεταβή εκ Χανίων εις το Προάστειον Περιβολία μετά 10 οπλιτών, δια μέσου μαχομένων αλεξιπτωτιστών, δια να εξασφαλίσει την φυγήν της Α.Μ. του βασιλέως μας, διαμένοντος εκεί και απειλουμένου να κυκλωθή και συλληφθή παρά των Γερμανών αλεξιπτωτιστών, εφονεύθη καθ' οδόν υπό του εχθρού ηρωϊκώς μαχόμενος.

Εκ βομβαρδισμών και πολυβολισμών των Γερμανικών αεροπλάνων εφονεύθησαν τότε εκεί πολλοί Υπαξιωματικοί και Χωροφύλακες, τα ονοματεπώνυμα των οποίων δεν ενθυμούμαι.

Συνεχιζόμενης εντονώτατα της εχθρικής επιθέσεως, η προβαλλόμενη σθεναρά αντίστασις, ήρchiσε να κάμπτεται. Την 26-5-41, η πόλις των Χανίων εγκατελείφθη υπό των ημετέρων ενόπλων δυνάμεων, τραπέντων προς τα πέριξ, όρη. Οι Γερμανοί εισήλθον και κατέλαβον τα Χανιά την 27-5-41...“.

Ο Διοικητής του Τάγματος Σχολής Χωροφυλακής Ρεθύμνου Ταγματάρχης Ιάκωβος Χανιώτης, αναφερόμενος στην τελευταία μέρα των επιχειρήσεων, γράφει σε σχετική με τα γεγονότα έκθεσή του:

“Μέχρι της πρωΐας της 29 Μαΐου ηγνούνουν παντελώς τα συμβαίνοντα, όποτε κατέφθασεν αγγελιοφόρος αποσταλείς από τον στρατιωτικόν διοικητήν κ. Ποθουλάκην, μακράν του Ρεθύμνου ευρισκόμενον, όστις μοι ανεκοίνωσεν ότι τα Χανιά κατελήφθησαν υπό των Γερμανών, ότι γερμανικαί φάλαγγες εβάδιζον προς κατάληψιν της Ρεθύμνης, ότι κατόπιν τούτου, ο περαιτέρω αγών εκρίνετο άσκοπος, ότι διαταγή της Κυβερνήσεως έδει να σταματήση η αιματοχυσία και τέλος ότι με εξουσιοδότηι να παραδώσω την πόλιν εις τους Γερμανούς.

Διέταξα την παύσιν του πυρός, ευθύς ως τα πρώτα γερμανικά τμήματα εφάνησαν εις τα πρόθυρα της πόλεως.

Απαντες οι ξένοι προς το Τάγμα μου συμπολεμισταί μου ανεχώρησαν δια τα χωρία των, πλην ελαχίστων αξιωματικών του Πεζικού οίτινες παρέμειναν.

Με παρώτρυναν να αναχωρήσω και εγώ και

Ο Ανθ/ρχος Γεώργιος Καρακατσάνης, ο πρώτος νεκρός αξιωματικός στη Μάχη της Κρήτης.

προσέθετον ότι ανελάμβαναν να με αποκρύψουν. Ηρνήθην μετά αγανακτήσεως να το πράξω, μη επιθυμών επ' ουδενί λόγω να εγκαταλείψω τους γενναίους άνδρας μου, τους οποίους ήμην αποφασισμένος να προστατεύσω και την τύχην των οποίων θα συμμεριζόμην οπωσδήποτε. Ηρνήθην επίσης να παραδώσω την πόλιν εις τον εχθρόν...

Μετά την κατάπαυσιν του πυρός και την είσοδον των Γερμανών εις την πόλιν, αξιωματικοί και οπλίται συνελήφθημεν αιχμάλωτοι και ενεκλείσθημεν εις το γυμνάσιον της πόλεως, το οποίον εχρησίμευεν ως προσωρινόν στρατόπεδον συγκεντρώσεως. Κατάπληξιν επροξένησεν εις τους Γερμανούς το γεγονός ότι ευρέθησαν ενώπιον τμημάτων Χωροφυλακής, και όχι τακτικού στρατού. Κατ' αυτούς η Χωροφυλακή ως Αστυνομία, δεν έπρεπε να λάβη μέρος εις πολεμικάς επιχειρήσεις, δι' ο και μας παρέπεμψαν όλους εις Στρατοδικείον. Το Διεθνές Δικαστήριον της Χάγης, όμως, απεφάνθη επί του θέματος, ότι η Χωροφυλακή, καθ' ο ένοπλον στρατιωτικόν σώμα ασφαλείας, ηδύνατο να συμμετέχη εις πολεμικάς επιχειρήσεις, ως συνέβη και με τους Ιταλούς Καραβινοφόρους, ούτω δε απεφύγαμεν τον βέβαιον τυφεκισμόν...”

Προκύπτει εδώ το ερώτημα: “Γιατί το Τάγμα Χωροφυλακής παραδόθηκε στους Γερμανούς αντί να βγει στα βουνά;” Η απάντηση δίνεται από έκθεση του Γ.Ε.Σ. στον τόμο της έκδοσής του “Η Μάχη της Κρήτης”:

“...απεφασίσθη ίνα η Σχολή Χωροφυλακής, της

Ρέθυμνο. Ο χώρος του εργοστασίου της ΒΙΟ, όπου διεξήχθησαν σκληρές μάχες σώμα με σώμα.

οποίας οι άνδρες κατήγοντο κατά το μέγιστον μέρος εξ ηπειρωτικής Ελλάδος, παραδοθή, δεδομένου ότι η διάλυσις και διασπορά αυτών θα καθίστα προβληματικήν την συντήρησίν των. Ως προς το Τάγμα Εμπέδου, απαρτιζόμενον κυρίως εξ εντοπίων, απεφασίσθη όπως τα Τμήματά του συγκεντρωθούν εις Βρύσινα και διαλυθούν, των ανδρών μεταβαινόντων εις τα χωρία των...".

Επίμετρο

Η μάχη της Κρήτης, η τελευταία μεγάλη μάχη Ελλήνων σ' ελληνικό έδαφος κατά των δυνάμεων του Αξονα, υπήρξε μοιραία για το σχέδιο "Μπαρμπαρόσα". Και μόνο αυτό αποδεικνύει την τεράστια συμβολή της στον αγώνα ενάντια στις δυνάμεις του σκότους.

Μετά 10ήμερο τιτάνιο αλλ' άνισο αγώνα η Κρήτη κατακτήθηκε αλλά δεν υπέκυψε. Τα βουνά της έγιναν τα νέα μετερίζια της λευτεριάς. Οι χωροφύλακες του νησιού στελέχωσαν την αντίσταση και η συμμετοχή τους στην απαγωγή του Στρατηγού Κράιπε ήταν μια από τις πολλές πράξεις αυτοθυσίας και ηρωισμού, που έδειξαν οι έλληνες αστυνομικοί κατά τη διάρκεια της μεγάλης εκείνης νύχτας, που ευχόμαστε ολόψυχα να μην ξαναζήσει η ανθρωπότητα.-

Σημείωση:

Για τη συμμετοχή της Χωροφυλακής στη μάχη της Κρήτης βλέπετε:

(1) Αντωνίου Κων/νου, *Ιστορία της Ελληνικής Βασιλικής Χωροφυλακής*, τόμος Γ', Αθήνα 1965, σελ. 1557-1590.

(2) Δασκαλάκη Αποστόλου, *Ιστορία της Ελληνικής Χωροφυλακής*, τόμος Α', Αθήνα 1973, σελ. 115-166

(3) Πετρουλάκη Αγγελου, *Η Χωροφυλακή στη μάχη της Κρήτης*, περιοδικό "Επιθεώρηση Χωροφυλακής", 1979, σελ. 414-415, και

(4) Διαμάντη Σωτηρίου, *Η Χωροφυλακή στη μάχη της Κρήτης*, ό.π., 1983, σελ. 413-424

ΤΣΙΣΜΕΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΣΤΟΛΕΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ

ΕΙΔΗ ΙΠΠΑΣΙΑΣ

Τώρα στα καταστήματά μας θα βρείτε εκτός της παραγγελίας και **έτοιμες στολές** Αστυνομίας - Στρατού - Αεροπορίας και Ναυτικού με ή χωρίς δικό σας ύφασμα και όλα τα παρελκόμενα στολής.

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 32 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ. 3612651

ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 105

(έναντι σχολής αστυνομίας)

ΤΗΛ. 6931419

Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Το μήνυμα της μεγάλης θυσίας

Του Αστυνομού Α' Βασιλείου Κ. Αποστολάκη

“Διατί η Κρήτη αντέχει ακόμη, ενώ η Γαλλία έπεσεν εντός 15 ημερών;” τηλεγραφούσε ο αιμοσταγής και παρανοϊκός δικτάτορας Αδόλφος Χίτλερ στο Γερμανικό Στρατηγείο, που είχε έδρα την Αθήνα, το τελευταίο δεκαήμερο του Μαΐου 1941. Και το Στρατηγείο απαντούσε: “Οι υπερασπισταί της μάχονται γενναίως”.

20 Μαΐου 1941. Ημέρα Τρίτη. Παραμονή των Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης. Η Κρήτη είναι και πάλι με φλόγες ζωσμένη. Η Κρήτη και πάλι θα φορέσει το μαύρο κεφαλομάντηλο. Η φασιστική Γερμανία ορμά στο πολύπαθο νησί, για να κατασπαράξει το αγνό του κορμί. Τα Γερμανικά αεροπλάνα, πέρα από τις οβίδες, ξερνούν και χιτλερικά τέρατα, έτοιμα να πιούν το αίμα της μεγαλονήσου.

Φαίνεται, πως οι αλαζόνες δεν έχουν ακούσει και πολλά για τη Ρήγισσα της λευτεριάς, που από την πρώτη μέρα της “επίσκεψης” αυτής παίρνει το τουφέκι και σέρνει το χορό του θανάτου, τραγουδώντας: “Η Κρήτη Αρκάδι (ολοκαύτωμα) γίνεται, στα σίδερα δε μπαίνει”. Σύσσωμος ο Λαός της Κρήτης ξαναζωντάνεψε τις τιμημένες του παραδόσεις και είπε ουσιαστικά και αυτοπρόσωπα το ΟΧΙ του, στο στυγνό Ναζί εισβολέα. Αυτός ο άγιος λαός μπήκε στη δίνη του πιο φοβερού μακελειού και ορθώθηκε περήφανα, με το γνώριμο εκείνο ενθουσιασμό, που κυριεύει τους Έλληνες στις πολύ μεγάλες ώρες του Έθνους.

Αυτή η εκδικήτρια λαϊκή νεροσυρμή ανέτρεψε τους οραματισμούς και τα επιτελικά σχέδια του Γερμανού “Αυτοκράτορα” και εξευτέλισε το επίλεκτο σώμα των Αλεξιπτωτιστών. Γαλουχημένος ο λαός μας με τα ίδια ιδανικά, από τότε που προμάχησε η χώρα μας για να στεριώσει σε τούτο τον ξερόβραχο, έκαμε πάλι τη Γη να υποκλιθεί μπροστά στη γαλανόλευκη.

Εκείνες τις δύσκολες και ανταριασμένες ώρες, ο θρυλικός άρχοντας του νησιού, ο Διγενής, θα βγει και πάλι στο γέρο - Ψηλορείτη και θα βροντοφωνάξει, για να ακούσει όλη η Κρήτη: “απού 'χει άρματα ας βαστά κι απού δεν έχει ας βρίσκει”. Και τότε θα επικρατήσει πολεμική ατμόσφαιρα από την Κίσσαμο μέχρι τη Σητεία. Αδερφωμένοι και πιασμένοι χέρι - χέρι, με θαυμαστή ομοψυχία, που προκαλεί σε μας τους νεότερους ρίγη συγκίνησης, παίρνουν μέρος σ' αυτό το “πανηγύρι” νέοι, γέροι, γυναίκες και παιδιά και “υποδέχονται” τον ακάλεστο “μουσαφίρη”, όπως του αξίζει.

Ανάμεσα στους υπερασπιστές του νησιού, ανάμεσα στους αγγελόσχημους μαχητές της λευτεριάς, ανάμεσα στους υπερασπιστές του νησιού, ανάμεσα στο “Τάγμα Ιπποτών της Κρήτης”, ανάμεσα στους σεμνούς Κρητομάχους, ξεχωριστή θέση κατέχει η Σχολή Χωροφυλακής Κρήτης, που δε μένει ασυγκίνητη στο προσκλητήριο αυτό της μοίρας και δίδει το παρόν, από την πρώτη - πρώτη στιγμή, όσο μπορεί πιο έντονα.

Εκατόν ένδεκα άνδρες, από το φυτώριο εκείνο του ιστορικού, υπερήφανου και τιμωμένου Σώματος, θα πέσουν ηρωικά, μαχόμενοι στο πεδίο της τιμής και του υπέρτατου καθήκοντος, από τα ναζιστικά στρατεύματα στην Κρήτη. Και η αδέκαστη ιστορία, ψευδής μάρτυρας, που άναυδη παρακολουθούσε, από ψηλά, τούτο το παράξενο “ξεφάντωμα” κατέγραψε με χρυσά γράμματα τη γιγαντομαχία των αμούστακων, απειροπόλεμων, μα λιονταρόκαρδων Χωροφυλάκων.

Η θυσία τους θα μένει, για πάντα χαραγμένη βαθειά στη συνειδήσή μας. Τα ιερά τους κόκκαλα αναπαύονται στο μαυσωλείο της Σχολής, στο Ρέθυμνο. Στη μνήμη τους ανάβουμε χρυσά λιβανιστήρια...

Το μυριόστομο ΟΧΙ του αδούλωτου Λαού μας στη ναζιστική θηριωδία, είναι επίκαιρο για τη θολή τούτη εποχή, που περνά το ανθρώπινο γένος από την απειλή ενός θερμοπυρηνικού αφανισμού μας, που τον κλωθογυρίζουν στο νου τους και για δικά τους οφέλη, οι σκοτεινές δυνάμεις των λογής - λογής πολεμοκάπηλων και ισχυρών της γης.

Οι πύρινες γλώσσες που ξεπηδούν, κάθε μέρα στόν κόσμο, τροφοδοτούνται έντεχνα από τους ιδιοτελείς υποκριτές του παγκόσμιου φαρισαϊσμού. Γι' αυτό η συνείδηση πρέπει ν' αγρυπνά ακούραστα και προσεκτικά. “Πάντ' ανοιχτά, πάντ' αγρυπνα τα μάτια της ψυχής μας”, όπως λέει ο εθνικός μας ποιητής. Φτάνει η μυρωδιά του μπαρουτιού μέχρις εδώ...

Κι ένα μήνυμα που βγαίνει μέσα από τους καπνούς της Μάχης της Κρήτης. Αδερφωμένοι και μονιασμένοι, με τη σκέψη μας συνεχώς στους Ακρίτες μας, στα σύνορά μας, στην ιερή μας γη, να μην ξεχνούμε τις ρίζες μας και να μη μας διασπούν οι έμποροι του πολέμου. Για την ελευθερία, για την ακεραιότητα της πατρίδας μας, για την ειρήνη, όλες μας τις δυνάμεις.

Η Ειρήνη, μόνο, θωρακίζει τη ζωή μας...

ΕΦΥΓΕ ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΜΑΝΟΛΗΣ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ

του Αστυφ. Κων/νου Κούρου

Όλοι οι Έλληνες θρήνησαν τον παγκοσμίου βεληνεκούς επιστήμονα, τον γιγαντισμόν ανοστήματος αρχαιολόγο, που φωτίσε την εθνική μας ταυτότητα κατά τρόπο ανήκλωνιστικό και αποστομοτικό για τους εχθρούς των ελληνικών εθνούς και τους παραχαράκτες της Ιστορίας

Υπέκυψε πρόσφατα, ηλικίας 73 ετών, ο καθηγητής Μανόλης Ανδρονίκος, ο οποίος επέσχε από καιρό από την έκρηκτη νόσο. Είναι ο δεύτερος έγκαιτος αρχαιολόγος - είχε προηγηθεί ο θάνατος του διακεκριμένου καθηγητού της Προϊστορικής αρχαιολογίας Νικολάου Πλάτωνος - που απεβίωσε εντός βραχίστου χρονικού διαστήματος.

Ο Μανόλης Ανδρονίκος γεννήθηκε στην Προύσα της Μικράς Ασίας αλλά μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη όπου η οικογένειά του εγκαταστάθηκε μετά την Μικρασιατική καταστροφή.

Τελειώνοντας τα γυμνάσια εισήχθη στην Φιλοσοφική Σχολή της Θεσσαλονίκης. Σπούδασε κοντά στον καθηγητή αρχαιολόγο Κων. Ρωμαίο και πολύ αργότερα στην Θεσσορόν σε έναν άλλο μεγάλο αρχαιολόγο τον J. D. Beazley.

Από την πρώτη κιόλας χρονιά στο Πανεπιστήμιο, ο Κων. Ρωμαίος πήρε μαζί του στην ανασκαφή της Βεργίνας το νεαρό φατμάκι Ανδρόνικη, ο οποίος στο εξής έγινε ο αγαπημένος του μαθητής.

Ο νεαρός και ανήσυχος φοιτητής μνήθηκε από τα πρώτα του φοιτητικά χρόνια στα μυστικά της αρχαιολογίας. Ο πρώτος του δάσκαλος, του μετέδωσε το πάθος για την επιστήμη και ο δεύτερος, στην Αγγλία, του φανέρωσε τη μεθοδική και λεπτομερειακή παρατήρηση της αρχαίας Τέχνης και των κανόνων της.

Με το πέρας των πανεπιστημιακών του σπουδών, διορίστηκε σε σχολείο της Θράκης, απ' όπου και διέφυγε στη Μέση Ανατολή κατά την περίοδο της Κατοχής.

Μετά τον πόλεμο, επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη όπου και δίδαξε σε ιδιωτικό εκπαιδευτήριο ως το 1949, οπότε άρχισε τη σταδιοδρομία του στην Αρχαιολογική Υπηρεσία.

Από την περίοδο αυτή και έπειτα πραγματοποίησε πολλές ανασκαφές στη Βεργία, το Καλλίς, τη Νάουσα, και τη Θεσσαλονίκη.

Το γεγονός όμως που τον ανέβασε στο πάνθεον των μεγάλων αρχαιολόγων ήταν η αποκάλυψη του Βασιλικού Τάφου του Φιλίππου του Β'. Η πρώτη δοκιμαστική ανασκαφή άρχισε το 1952 στη Μεγάλη Τούμπα της Βεργίνας, μέρος γνωστό από τα φοιτητικά του χρόνια. Την ίδια χρονιά είχε αναγορευθεί διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εννέα ολόκληρα χρόνια ήρπασε με επιμονή και υπομονή, ώσπου στο τέλος κατάφερε να βρεί τις πρώτες επιτύμβιες στήλες με τα ελληνικά ονόματα. Από τότε πέρασαν άλλα δεκατρία χρόνια ώσπου τελικά κατόρθωσε να εξασφαλίσει τις οικονομικές προϋποθέσεις από την πολιτεία, για μια συστηματικότερη ανασκαφή στον πλησίον της Βεργίνας χώρο.

Το πρώτο ενθαρρυντικό μήνυμα ήρθε το 1977, όταν ανακάλυψε τους δύο πρώτους Βασιλικούς Τάφους.

Ο ένας -συλημένος- είχε την τοιχογραφία της αρπαγής της Περσεφόνης. Ο δεύτερος -ασύλητος- περιείχε τεράστιο πλούτο κτερισμάτων: χρυσά στεφάνια, λάρνακες χρυσές με τα οστά του Φιλίππου και της Βασίλισσας,

το βασιλικό διάδημα, και εκπληκτικά ασημένια και χάλκινα αγγεία. Βρέθηκαν επίσης ανάγλυφα από ελεφαντοστόν, φύλλα χρυσού, πορτραίτα ιστορικών προσώπων ανάμεσα στα οποία του Αλεξάνδρου και του Φιλίππου και ο χάλκινος θώρακας του νεκρού.

Όλα τα ευρήματα, μπορεί να τα δει κανείς σήμερα στο Μουσείο της Θεσσαλονίκης.

Η ανακάλυψη αυτή που έφερε στο φώς πλήθος εκθαμβωτικών ευρημάτων τεράστιας αξίας για την ιστορία, συγκίνησε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

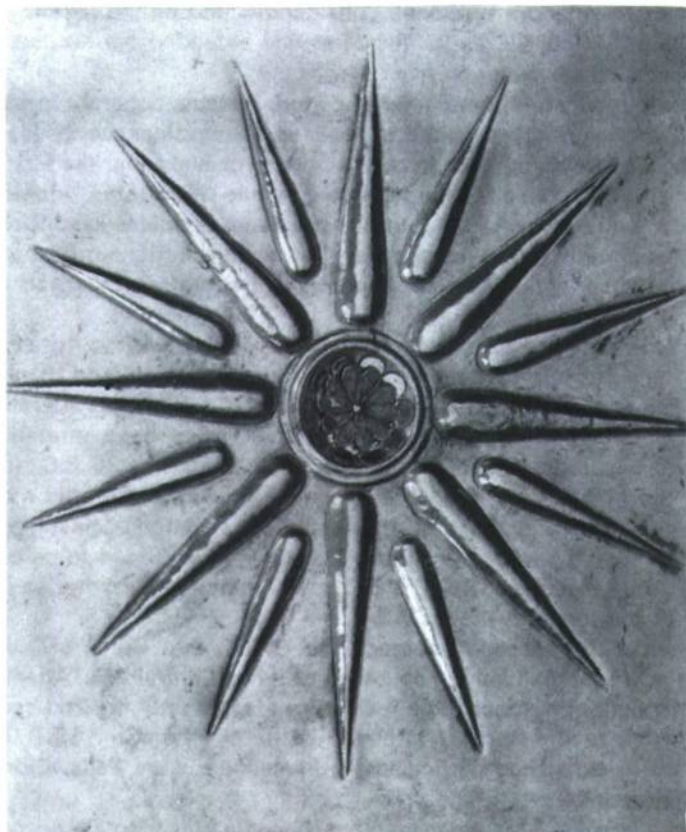
Η άποψη του Ανδρόνικου ότι στο σημείο που βρέθηκαν οι Βασιλικοί τάφοι ήταν οι αρχαίες Αιγές και πως ο ένας τάφος -ο πλουσιώτερος- ανήκει στο Φίλιππο Β', ξεσήκωσαν στην αρχή σάλο αντιρρήσεων, οι οποίες όμως πολύ γρήγορα κάμφθηκαν.

Οι Βασιλικοί τάφοι της Μεγάλης Τούμπας στη Βεργίνα είχαν ανακαλυφθεί. Δεν ήταν δυνατόν, κανείς πλέον, να παραβλέψει τα αρχαιολογικά και ιστορικά στοιχεία που θεμέλιωσαν τις απόψεις Ελλήνων και ξένων ιστορικών για την πανάρχαια Ελληνικότητα της Μακεδονίας.

Υψίστης σπουδαιότητας και σημασίας επίσης είναι και οι επιτύμβιες ενεπίγραφες στήλες που χρονολογούνται στο δεύτερο μισό του 5ου και στις αρχές του 4ου π. Χρ. αιώνα. Οι επιγραφές αυτές παρουσιάζουν μια μεγάλη συλλογή απο κοινά ανδρικά και γυναικεία Μακεδονικά ονόματα, εβδομηνταπέντε τον αριθμό. Τα εβδομηνταδύο απο τα ονόματα αυτά είναι ελληνικά, όπως Αλκέτας, Αλκιμος, Δρύλακος, Ξενοκράτης, Πευκόλαος, Πιερίων κ.α.

Και μόνο η ονοματολογία αυτή των αρχαίων Μακεδόνων αρκεί για να αντικρούσει την θεωρία που θέλει μόνο την άρχουσα τάξη των Μακεδόνων εξελληνισμένη. Τα ονόματα αυτά ανήκουν σε απλούς πολίτες. Επομένως, όπως πολύ εύστοχα επισημαίνει ο καθηγητής Ανδρόνικος, έχουμε ενεπίγραφη μαρτυρία, πως στα τέλη του 5ου π.Χρ. αιώνα οι Μακεδόνες είχαν Ελληνικά ονόματα. Κατά συνέπεια και απο τη μαρτυρία των πηγών και απο την μελέτη του γλωσσικού υλικού συνάγεται αβίαστα οτι οι αρχαίοι Μακεδόνες ήταν αμιγές Ελληνικό φύλο.

Η θεωρία των Νοτιοσλαύων ότι πρόκειται για μη Ελληνικό πληθυσμό, του οποίου η άρχουσα

τάξη εξελληνίστηκε είναι παντελώς αστήρικτη. Ο λαός της Μακεδονίας μιλούσε Ελληνικά, γι' αυτό και αργότερα, κατά την Ρωμαϊκή κατάκτηση η ελληνική γλώσσα διατηρήθηκε στην περιοχή, παρά την ξένη κυριαρχία. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι επιγραφές της Ρωμαϊκής περιόδου και της πρώιμης Βυζαντινής εποχής που βρέθηκαν στη Μακεδονία είναι Ελληνικές.

Η Ελληνική γλώσσα ήταν βαθειά ριζωμένη στον μακεδονικό χώρο γιατί ήταν η μητρική γλώσσα των Μακεδόνων.

Η συμβολή του καθηγητή Μανόλη Αν-

δρόνικου στην εδραίωση διεθνώς της υπερτρισεχιλιετούς -επιστημονικά εξακριβωμένης- ελληνικότητας του Μακεδονικού χώρου υπήρξε καταλυτική. Ο δρόμος του καθηγητού όμως, δεν ήταν στρωμένος με άνθη καθ' όλη την διάρκεια των ανασκαφών. Αντιμετώπισε και πολλά προβλήματα. Γι' αυτά τα προβλήματα όμως ας αφήσουμε τον ίδιο να μας διηγηθεί μέσα απο μια συνέντευξη που είχε δώσει στον δημοσιογράφο Κώστα Σερέζη:

" Ωσπου να βρώ τους Τάφους, τα μέσα που είχα ήταν πάρα πολύ λίγα. Το Πανεπιστήμιο είχε μικρές πιστώσεις. Ο Γιάννης ο Κακριδής όταν ήταν πρότανης, τις αύξησε κάπως, αλλά ήταν περιορισμένες γιατί τις μοιραζόμασταν όλοι οι αρχαιολόγοι. Τη χρονιά που βρήκα τους Τάφους, το 1977, προσπαθώντας να εξηγήσω πως βρέθηκαν εκεί, έκανα μια ολόκληρη θεωρία. Ο τότε πρότανης του ΑΠΘ, καθηγητής των μαθηματικών, Γιάννης Αναστασιάδης, μου είπε επί λέξη - Εγώ ως μαθηματικός βλέπω οτι η θεωρία σου είναι τελείως άψογη μαθηματικά. Επομένως πρέπει να σου δώσουμε κάτι παραπάνω - και μου έδωσε ένα εκατομμύριο που με βοήθησε πάρα πολύ. Με αυτό δούλεψα. Ο μετέπειτα πρότανης Χριστοδούλου, κτηνίατρος, μούλεγε οτι δεν μας ξαναδίνουν αυτή την πίστωση. Θα ξαναγυρίσουμε στις 200.000 δραχμές, εκτός αν έβρισκα κάτι.

Η αγωνία μου ήταν να βρούμε έστω την άκρη του Τάφου. Όταν το πετύχαμε πρωθυπουργός ήταν τότε ο Καραμανλής, ο οποίος χωρίς να ζητήσω εγώ, μόνος του ενδιαφέρθηκε και ήρθε να τα δει. Μου είπε τότε - *Μπορείται να απορροφήσεται τον άλλο χρόνο δέκα εκατομμύρια*; Του απάντησα ότι θα τα μοιραστώ με την ανασκαφή του Δίου. Απο κεί και πέρα είχα τα ποσά που χρειαζόνταν."

Εκτός από την αρχαιολογία ο Ανδρόνικος ενδιαφέρθηκε και για τα πράγματα του καιρού του, επάνω στα οποία διατύπωσε τις σκέψεις του. Συμμετείχε στα γενικότερα κοινωνικοπολιτικά θέματα της χώρας όχι μόνο στον στενό επαγγελματικό κύκλο αλλά και στον ευρύτερο κοινωνικό χώρο.

Πάντοτε με ενδιέφεραν και άλλα πράγματα εκτός από την αρχαιολογία - σημειώνει ο ίδιος στον Κ. Σερέζη - άλλωστε η διδακτορική μου διατριβή ήταν "ο Πλάτων και η Τέχνη", περισσότερο φιλολογική και λιγότερο αρχαιολογική.

Και συνεχίζει:

"Τον Ιανουάριο του 1967 μου ζήτησαν από το ΒΗΜΑ, που ήταν τότε ημερήσια εφημερίδα και είχε λαμπρά ονόματα στις επιφυλλίδες του όπως τον Βενέζη, τον Παπανούτσο, τον Δημαρά και τον Φτέρη, να αρχίσω συνεργασία. Πέθανε ο Φτέρης και μου τηλεφώνησε ο Δημάκος ότι θα ήθελαν να αναλάβω εγώ την στήλη. Κολακεύτικά, ομολογώ, και έτσι άρχισα τη συνεργασία αυτή που συνεχίστηκε, (ως τις τελευταίες μέρες της ζωής του)".

Όλη του η πνευματική δράση μαρτυρά έναν ΔΑΣΚΑΛΟ, και ο Μανόλης Ανδρόνικος υπήρξε πραγματικά δάσκαλος.

Δίδαξε όχι μόνο τους μαθητές και τους φοιτητές του, αλλά με τα κείμενα και τις διαλέξεις του ένα ευρύτερο κοινό, μεταφέροντας με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο το επιστημονικό του έργο στους τελικούς αποδέκτες.

Υπήρξε άριστος φιλόλογος αλλά και γνώστης της σύγχρονης ελληνικής πραγματικότητας. Πάλεψε ως την τελευταία στιγμή με γενναιότητα και επιστημονική συνέπεια. Πήρε στα χέρια του τα λίγα στοιχεία των αρχαίων κειμέ-

νων για την Μακεδονία και την ιστορία της και τα έκανε χειροπιαστές αποδείξεις, τους έδωσε μορφή και υλική υπόσταση.

Εγγραψε πλήθος μελετών και λίγο πριν αποβιώσει του απονεμήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας το παράσημο του Μεγαλόσταυρου του Φοίνικος.

Ο Μανόλης Ανδρόνικος, υπήρξε ίσως από τους τελευταίους εκπροσώπους μιας ξεχωριστής πνευματικής γενιάς στην Ελλάδα, που υπηρέτησαν τον ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟ με πραγματική αφοσίωση και πάθος.

Η προσφορά του στο Ελληνικό Έθνος, υπήρξε τεράστια. Το επιστημονικό του έργο στάθηκε η ασπίδα και η αιχμή του δόρατος κατά των υβριστών της Ελλάδος, σε μια περίοδο που αμφισβητείται η Ελληνικότητα της Μακεδονίας, φέρνοντας στο φως τις επιτύμβιες στήλες και τους Βασιλικούς Τάφους, αποστομώνοντας έτσι την πολεμική των ανθελλήνων.

Η προσφορά του ήταν καθαρά Εθνική, αυτό τόνισε σύσσωμη η πνευματική και πολιτική ηγεσία της χώρας.

Το όνομά του ταυτίστηκε με τα έξοχα ευρήματα της Βεργίνας, που απέδειξαν περίτρανα την Ελληνικότητα της Μακεδονίας. Όλο του γενικά το έργο, αποκρούει με τρόπο συντριπτικό και περικόλλο τους πλαστογράφους της Ελληνικής Ιστορίας.

Ο ακούραστος ερευνητής, φώτισε ιδιαίτερα την ιστορική αλήθεια, απομονώνοντας κάθε αντίθετη φωνή.

Κανένα πένθος λοιπόν δεν μπορεί να σκιάσει τη λάμψη της προσφοράς του προς την πατρίδα.

Εκεί που βρίσκεται τώρα είναι βέβαιο πως θα συνομιλεί με τον Φίλιππο τον Β', τον Μέγα Αλέξανδρο, την Ολυμπιάδα και καθισμένος στα πόδια του Διός (πατρός του Μακεδόνας), θα ακούει την γλυκιά μουσική των Πιερίδων Μουσών και θα ευφραίνεται η ψυχή του.

Μανόλη Ανδρόνικε, ελπίζουμε να ρίχνεις από κεί ψηλά - στα δώματα του Ολύμπου - κάποια ματιά στους Έλληνες. Εμείς, υπόσχεση σου δίνουμε, πως το έργο της ζωής σου, θα είναι οδηγός μας.

Καλό κατευόδιο ΔΑΣΚΑΛΕ

Πολύ θερμός ο μήνας που μας πέρασε.
Ετσι, εκτός από το θερμόμετρο που συνεχώς ανεβαίνει,
τον τελευταίο καιρό έχουν αυξηθεί κατακόρυφα
και οι επιτυχίες των αστυνομικών μας υπηρεσιών,
τόσο στο λεκανοπέδιο της Αττικής, όσο και στην υπόλοιπη χώρα.
Αλλά ας δούμε από κοντά τα πραγματικά γεγονότα.

Χασίς

ανάμεσα στα καλαμπόκια

Εμπλεξε το καλαμπόκι με το χασίς... ο 46χρονος Γιάννης Αντώνογλου, ο οποίος είχε συστήσει σπείρα και τροφοδοτούσε με μεγάλες ποσότητες χασίς τη Θεσσαλονίκη, τη Χαλκίδα και τον Πειραιά.

Το χασίς ο Αντώνογλου το καλλιεργούσε σε χωράφια με καλαμπόκι στη Νέα Απολλωνία Λαγκαδά Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια το έδινε στον 46χρονο Χρήστο Μπαϊμπάκη και τον 45χρονο Γιάννη Μαγειρόπουλο, οι οποίοι το πουλούσαν. Το δικτυο είχε εξαπλωθεί αρκετά και με τα χρήματα που κέρδιζαν από την πώληση του χασίς, ο Μπαϊμπάκης και ο Μαγειρόπουλος αγόραζαν τις δόσεις ηρωίνης που χρειάζονταν, γιατί εκτός από έμποροι ήσαν και τοξικομανείς.

Το Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών της Ασφάλειας Αττικής μπήκε στα ίχνη της σπείρας, ύστερα από πληροφορίες που έλεγαν ότι ο Μαγειρόπουλος διακινεί χασίς στον Πειραιά. Υστερα από έρευνα που έκαναν αστυνομικοί, εντοπίστηκε στο σπίτι του, όπου

είχε κρυμμένη ποσότητα 7 κιλών χασίς, 18 γραμμαρίων ηρωίνης καθώς και 230.000 δραχμές και 100 δολάρια, που προέρχονταν από τη διακίνηση των ναρκωτικών. Λίγο πριν από τη σύλληψή του, είχε βγει από το σπίτι του ο Μπαϊμπάκης, ο οποίος του είχε φέρει ποσότητα χασίς για διακίνηση.

Σε έρευνα που ακολούθησε στο σπίτι του Μπαϊμπάκη βρέθηκαν άλλα δύο κιλά χασίς.

Βυζαντινός θησαυρός σε αποθήκη

Μιά Βυζαντινή εκκλησία μπορούσε να στηθεί από τις εικόνες και τα ξυλόγλυπτα τέμπλα που κατείχε ο 57χρονος έμπορος Αλέξανδρος Ευσταθιάδης.

Στο σπίτι του στην Πολιτεία και σε μιά αποθήκη στην Ανοιξη

Αττικής βρέθηκαν, εκτός από τις θρησκευτικές εικόνες και τα τέμπλα, 132 μικρά πήλινα, που χρονολογούνται στους 4ο και 5ο π.Χ. αιώνες.

Ο Ευσταθιάδης συνελήφθη από αστυνομικούς του Τμήματος Αρχαιοκαπηλίας της Ασφάλειας Αττικής, ύστερα από αιφνιδιαστική έρευνα που πραγματοποιήθηκε στο σπίτι του. Προμηθευτής του ήταν ο τσιγγάνος Κωνσταντίνος Λιακόπουλος, γνωστός στους αστυνομικούς αρχαιοκάπηλος.

Η προέλευση των εικόνων των τέμπλων και των αρχαίων δεν εξακριβώθηκε. Είναι όμως ανυπολόγιστης αξίας, σύμφωνα με τη γνώμη ειδικών.

Ο Ευσταθιάδης τα είχε συσκευάσει με επιμέλεια και ήταν έτοιμος να τα μεταπωλήσει, πιθανόν σε αλλοδαπό αγοραστή.

Αναλυτικά βρέθηκαν: 31 κομμάτια από ξυλόγλυπτα τέμπλα, 10 κολώνες τέμπλων, 5 ξυλόγλυπτα περιστέρια, ένας ξύλινος αγιογραφημένος σταυρός και 4 εικόνες. Επίσης, 106 πήλινα δοχεία κλασικών χρόνων και ένα μεταλλικό ξίφος με τη θήκη του.

ΠΥΡΓΟΣ

Μετά από πολυήμερη και κοπιαστική προσπάθεια των ανδρών του Τμήματος Ασφάλειας Πύργου, εντοπίστηκε φυτεία με 3.150 δενδρύλλια ινδικής κάνναβης, που καλλιεργούνταν μέσα σε δύσβατη και δασώδη περιοχή τρία άτομα από τον Πύργο Ηλείας.

να εξαρθρώσει σπείρα κακοποιών που έκλεβαν φορτηγά αυτοκίνητα φορτωμένα με εμπορεύματα διαφόρων ειδών, τα οποία οδηγούσαν στον Πύργο Ηλείας, έκρυβαν τα κλοπιμαία και στη συνέχεια εγκατέλειπαν τα κλεμμένα αυτοκίνητα.

Πρόκειται για τους: Αρέστη Ιωάννη του Γεωργίου, 29 ετών, άνεργο, κάτοικο Λατζών Πύργου, Πανταζόπουλο Παναγιώτη του Γεωργίου, 35 ετών, κάτοικο Πύργου, ανθοπαραγωγό και Μιχαλόπουλο Βασίλειο του Κωνσταντίνου, 33 ετών, ξυλουργό, κάτοικο Κολυρίου Ηλείας.

Οι δύο πρώτοι είχαν συστήσει

τηγό γεμάτο με μελαμίνες, το οδήγησαν στον Πύργο και πούλησαν το εμπόρευμα στον τρίτο κατηγορούμενο, που είναι ξυλουργός, αντί του ποσού των 500.000 δραχμών.

Τέλος, είχαν κλέψει φορτηγό φορτωμένο με ποδήλατα, στερεοφωνικά, παιχνίδια και διάφορα άλλα είδη συνολικής αξίας 5 εκατομμυρίων δραχμών από τη Νέα Ζωή Περιστερίου.

Ανώμαλη προσγείωση

Ο 23χρονος Αλβανός Χυσά Τζέτζερ -που αυτοονομάστηκε Σπύρος Κιούσης για να θεωρηθεί Βορειοηπειρώτης- δεν έπεσε τελικά από την ταρατσα της πολυκατοικίας στην Τρούμπα. Παρέμενε εκεί περιμένοντας κάτι που μόνον ο ίδιος γνώριζε.

Μέχρι που, αποφασισμένοι να βάλουν τέρμα στην επικίνδυνη περιπέτειά του, ο αστυφύλακας Γιάννης Λιάτσος και ο αρχιφύλακας Νίκος Τσαούσης μεθόδευσαν τρόπο διάσωσης.

Ο Τσαούσης τον απασχολούσε μιλώντας του από τη σκάλα της πολυκατοικίας, και ο Λιάτσος από ένα διπλανό κτίριο, χρησιμοποιώντας ένα μαδέρι, βρέθηκε κοντά του και τον άρπαξε από τα πόδια. Μετά όλα ήταν εύκολα. Του φόρεσαν τις χειροπέδες και τον οδήγησαν στο Β' Α.Τ. Πειραιά, από όπου πήρε το δρόμο της επιστροφής για τη χώρα του.

Συγκεκριμένα, οι: Παυλόπουλος Παναγιώτης του Δημητρίου, 24 ετών, οικοδόμος, Φουφόπουλος Αθανάσιος του Κωνσταντίνου, 24 ετών, αγρότης και Νικολακόπουλος Χρήστος του Κωνσταντίνου, 26 ετών, υδραυλικός, στην περιοχή "Χωραφάκια" είχαν διαμορφώσει ειδικό χώρο σε θερμοκήπιο και μέσα καλλιεργούσαν τα φυτά.

Οπως έγινε γνωστό ο Παυλόπουλος είχε καταδικαστεί και παλιότερα για κλοπές.

Εξ άλλου, άλλη μιά επιτυχία σημειώθηκε στο ενεργητικό της Ασφάλειας Πύργου. Κατόρθωσε

συμμορία και είχαν διαπράξει κλοπές φορτωμένων με εμπορεύματα φορτηγών αυτοκινήτων.

Ειδικότερα, είχαν κλέψει από το Περιστέρι Αττικής φορτηγό με έπιπλα συνολικής αξίας 1,5 εκατομμυρίου δραχμών, το οποίο στη συνέχεια οδήγησαν στο σπίτι του Πανταζόπουλου στον Πύργο, όπου και αποθήκευσαν τα κλοπιμαία. Κατόπιν εγκατέλειψαν το αυτοκίνητο αφού του αφήρεσαν τις πινακίδες κυκλοφορίας, έγγραφα, εργαλεία και μιά φορητή τηλεόραση.

Επίσης, είχαν κλέψει από την περιοχή Βοτανικού Αθηνών φορ-

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Πολλές και σημαντικές ήταν οι επιτυχίες των ανδρών της Α.Δ. Κορινθίας τον τελευταίο καιρό.

Κατ' αρχήν κατόρθωσε να εξαρθρώσει σπείρα αλλοδαπών που εξαργύρωνε πλαστά τράβελ - τσεκ των 100 δολλαρίων σε τράπεζες της περιοχής. Ετσι, αξιοποιήθηκαν πληροφορίες που περιήλθαν στις υπηρεσίες της Α.Δ. Κορινθίας και έλεγαν ότι ένας ασυνήθιστα μεγάλος αριθμός τράβελ - τσεκ διαφόρων τραπεζών των ΗΠΑ, εξαργυρωνόταν σε Ταχυδρομεία και τράπεζες της ευρύτερης περιοχής.

Το αποτέλεσμα ήταν να συλληφθεί ένα ζευγάρι Ρουμάνων, στον Ισθμό Κορίνθου, που επιχειρούσε να εξαργυρώσει πλαστά τράβελ - τσεκ των 100 δολλαρίων.

Επρόκειτο για τους Αρμεάνα Ράι, 36 ετών και Λαπαντάτου Γκαμπριέλα, 24 ετών, οι οποίοι αποτελούσαν μέλη μεγαλύτερης σπείρας, μαζί με τους Ιταλούς, Βέσπα Τζιουζέπε, 38 ετών, Μουλιέρε Φελίτσε, 40 ετών, Ριντόλφι Φάουστο, 39 ετών και τον Χιλιανό Πιζάρο Σέρτζιο, 47 ετών, κάτοικο Πειραιά, οι οποίοι συνελήφθησαν σε διάφορα σημεία της Αθήνας και του Πειραιά.

Όπως ομολόγησαν, είχαν εισαγάγει στη χώρα μας μέσα σε ελαστικά αυτοκινήτων, τράβελ - τσεκ συνολικού ύψους 155.000 δολλαρίων Η.Π.Α.

Το ζευγάρι των Ρουμάνων έπαιρνε προμήθεια το 25% της αξίας των εξαργυρωθέντων τράβελ - τσεκ.

Εξ άλλου, με αστραπιαίες κινήσεις και σχεδιασμούς κατόρθωσαν να συλλάβουν τους ληστές της τράπεζας στο Κιάτο.

Ποτέ δεν είχαν φανταστεί, οι δύο δράστες της ένοπλης ληστείας, στην Εθνική τράπεζα του Κιά-

του, ότι η σύλληψή τους, και μάλιστα μέσα στο σπίτι τους, θα ήταν μία εύκολη υπόθεση για την Ασφάλεια της Κορίνθου.

Οι δύο δράστες είναι οι Κωνσταντίνος Μαργέλης, 30 ετών, εστιάτορας από το Μεγάλο Βάλτο Κορινθίας και Δημήτριος Χάντης, 23 ετών, χρυσοχόος από το Κιάτο.

Η αστυνομικοί ήταν στα ίχνη των δραστών και μετά από συνεχή παρακολούθηση τους συνέλαβαν στα σπίτια τους. Μετά τη σύλληψη, οι αστυνομικοί βρήκαν και τα 75 εκατομμύρια που τα είχαν κρύψει στο πατάρι εξοχικού σπιτιού στο Βασιλικό Κορινθίας. Επίσης βρέθηκαν ένα πιστόλι αναισθητικού, κουκούλες, κράνη, γυαλιά και διάφορα άλλα σύνεργα για ληστείες.

Βενετσιάνικο λιοντάρι "κοιμότανε" σε... γιαπί

Σε ένα σκοτεινό γιαπί είχε λουφάξει ακίνητο το λιοντάρι που ποιος ξέρει τι πέρασε πέντε αιώνες τώρα για να καταλήξει στα χέρια ενός τοιγγάνου.

Το πανέμορφο λιοντάρι από πωρόλιθο χρονολογείται στον 15ο αιώνα μ.Χ. και οι αρχαιολόγοι το χαρακτήρισαν "Βενετσιάνικο". Το καταπληκτικό αυτό έργο τέχνης βρέθηκε στα χέρια του Κωνσταντίνου Λιακόπουλου, 41 ετών, ο οποίος ετομαζόταν να το πουλήσει σε γνωστό αγοραστή και σε τιμή που θα ξεπερνούσε τα πέντε εκατομμύρια δραχμές.

Οι αστυνομικοί του Τμήματος Αρχαιοκαπηλίας της Ασφάλειας Αττικής το εντόπισαν κατόπιν σχετικών πληροφοριών, σε ανεγειρόμενη οικοδομή στην οδό Χέυδεν 48, στη Νέα Ζωή Περιστερίου και στη συνέχεια συνέλαβαν και τον Λιακόπουλο.

Ο Λιακόπουλος προφασίστηκε

ότι του το είχε δώσει κάποιος γνωστός του για να του επισκευάσει ένα μικρό ελάττωμα στο πίσω άκρο του. Επίσης είπε ότι δεν γνώριζε την αξία του.

Οι αστυνομικοί όμως γνώριζαν ότι ο Λιακόπουλος είχε ξανακατηγορηθεί στο παρελθόν για υπόθεση αρχαιοκαπηλίας με εικόνες, αλλά και ότι σε βάρος του εκκρεμούν και άλλες καταδικαστικές αποφάσεις για ακάλυπτες επιταγές.

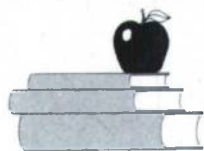
ΑΡΓΟΣ

Νεαρός Γιουγκοσλάβος έμπορος ναρκωτικών συνελήφθη από την Ασφάλεια Αργους ενώ διαπραγματευόταν την πώληση μισού κιλού ακατέργαστης ινδικής κάνναβης σε... αστυνομικό.

Οι πληροφορίες που είχαν φθάσει στην Ασφάλεια Αργους έλεγαν ότι αλλοδαπός διακινεί μεγάλες ποσότητες ινδικής κάνναβης στην περιοχή.

Ετσι ύστερα από συντονισμένες προσπάθειες κλείστηκε το παντεβού με τον Γιουγκοσλάβο υπήκοο Ντούσιτς Σάιμον, 21 ετών, από τη Λιουμπλιάνα, αλλά σαν αγοραστής παρουσιάστηκε αστυνομικός.

Στην κατοχή του Γιουγκοσλάβου, που συνελήφθη, βρέθηκε και κατασχέθηκε μισό κιλό ακατέργαστης ινδικής κάνναβης, που όπως ισχυρίστηκε είχε εισαγάγει από τη χώρα του.

Η ΑΘΕΑΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Χαράλαμπος Α. Ζιανίκας

Σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα στην αίθουσα τελετών της Ε.Σ.Η.Ε.Α ο υποστράτηγος ε.α. Χαράλαμπος Ζιανίκας παρουσίασε το δεύτερο βιβλίο του με αντικείμενο το θεσμικό πλαίσιο της Αστυνομίας και με τον τίτλο: "Η αθέατη πλευρά της Αστυνομίας".

Μέσα από το καταστάλαγμα των εμπειριών, που διαπερνούν την ύλη του βιβλίου σαν μαρτυρίες του συγγραφέα και, συνάμα, αποτελούν ένα δείγμα γραφής αυτόνομης έκφρασης, επιχειρείται να δοθεί μια προοπτική ρεαλιστική ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης των αστυνομικών μας πραγμάτων.

Θα περιορισθούμε στην παράθεση κάποιων περικοπών από τα διάφορα θέματα του βιβλίου, απ' όπου βλέπει κανείς τις θέσεις του συγγραφέα:

Μέχρι τώρα μας έλεγαν την αλήθεια μισή όσοι συχνά διατείνονται, ότι η ελληνική κοινωνία νοσεί, επειδή οι νόμοι δεν εφαρμόζονται. Όλη η άλλη αλήθεια αποτελεί αντικείμενο αυτού του βιβλίου. (σελ. 69).

Αφότου αποκαταστάθηκε για τελευταία φορά η δημοκρατία, απολαύσαμε μεν για πολύ την ελευθερία, ήταν όμως φυσικό να μην έχουμε στην αρχή την αίσθηση του μέτρου. Επρεπε στη συνέχεια, να στηρίζουμε όλους τους αναγκαίους θεσμούς, οι οποίοι διασφαλίζουν σ' αυτά τα υπέρτατα αγαθά τη διάρκεια. (σελ. 110).

Δεν θα ήταν υπερβολή να λεχθεί πως το μέλλον ανήκει στους λαούς οι οποίοι, μετά τη θωράκιση των δημοκρατικών θεσμών, μπορούν να δείξουν αυτοσυγκράτηση, να τεθούν αλληλέγγυοι με ό,τι εκφράζει το μέτρο (σελ. 180).

Ο σεβασμός προς το νόμο προϋποθέτει κοινωνική αγωγή, η αταλάντευτη εφαρμογή των κανόνων δικαίου προϋποθέτει όργανα καταξιωμένα στη συνείδηση του λαού και η σύννομη δράση της πολιτείας αποτελεί, κυρίως, συνάρτηση των δύο άλλων προαπαιτούμενων. Αρα το πρόβλημα που είναι και πρόβλημα εδραίωσης της δημοκρατίας- έχει ρίζες βαθιές, στη νοοτροπία και στο επίπεδο των λαών... (σελ. 181).

Μας χρειάζεται κάτι σαν αυτονόμηση από τον ίδιο τον εαυτό μας, από απωθημένα του παρελθόντος, από την αρνητική μας διάθεση για κοινωνική προσφορά, από την τάση να τα περιμένουμε όλα από τους άλλους. (σελ. 203).

...Μένει στον καθένα μας να συμβάλει, ώστε να καταστεί συνείδηση στο λαό η βαρύτητα της αστυνομίας σαν της συνιστώσας, που χωρίς αυτήν δεν μπορεί να εμπεδωθεί η έννομη τάξη και πως όσο αφήνεται η Αστυνομία χωρίς εγγυήσεις, σ' αυτήν κυρίως αντανακλούν οι κοινωνικές αντιδράσεις, για να εμφανίζεται σήμερα η έννομη τάξη σαν η απωθημένη παράμετρος στα ελληνικά αδιέξοδα. (σελ. 207).

Το βιβλίο πωλείται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία στην τιμή των 1.400 δραχμών ενώ στους αστυνομικούς διατίθεται και σε ειδική προσφορά από τις Εκδόσεις "ΓΝΩΣΗ", Ιπποκράτους 31, Αθήνα 106 80, τηλ. 3620941 και 3621194.

ΟΔΗΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥ

Απόστολου Σαμψώνη

Στο Πταισματοδικείο, όπως είναι γνωστό, κινεί και ασκεί την ποινική δίωξη στο όνομα της πολιτείας, ο Δημόσιος Κατήγορος που για τα κοινά πταίσματα είναι Αξιωματικός της Αστυνομίας, από το βαθμό του υπαστυνόμου Β' και πάνω, ή πολιτικός υπάλληλος του Υ.Δ.Τ. πτυχιούχος ανωτάτης σχολής, και σε ορισμένες περιπτώσεις ανθυπαστυνόμος ή αρχιφύλακας.

Η σπουδαιότητα του έργου του Δημοσίου Κατηγόρου είναι μεγάλη και απαιτείται απόλυτη προσοχή και σοβαρότητα κατά την εξάσκησή του. Απαιτείται ακόμη μεγάλη εξειδίκευση, ώστε όλες οι ενεργούμενες πράξεις να είναι νομικά άψογες και να κατατείνουν στην απόδοση ουσιαστικής δικαιοσύνης. Το σκοπό αυτό εξυπηρετεί και η συνοπτική εργασία του Ταξιάρχου ε.α. Απόστολου Σαμψώνη, η οποία σκοπεύει κυρίως στη μεθοδική παροχή των γνώσεων εκείνων που έχουν μεγαλύτερη χρησιμότητα για το έργο του Δημοσίου Κατηγόρου. Από την άποψη αυτή, πιστεύουμε ότι θα αποδειχθεί χρήσιμη σε όσους έχει ανατεθεί η άσκηση καθηκόντων Δημοσίου Κατηγόρου και μάλιστα σ' αυτούς που τα ασκούν πρώτη φορά.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ως γλώσσα δεν χρησιμοποιήθηκε η απλή δημοτική, αλλά η απλή καθαρεύουσα, γιατί τόσο ο Ποινικός Κώδικας όσο και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας δεν έχουν αποδοθεί ακόμα στη δημοτική.

Το βιβλίο διατίθεται στην τιμή των 1.050 δραχμών (συμπεριλαμβανομένων των εξόδων αποστολής) από τις Εκδόσεις Γιαχούδη-Γιαπούλη, Κων. Μελενίκου 15, 546 35, Θεσσαλονίκη, τηλ. 216.779.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΔΩΔΩΝΗΣ

Οι Εκδόσεις "Δωδώνη" σε συνεργασία με το δημοσιογράφο Χρήστο Χαλαζιά, εξέδωσαν ένα πρωτότυπο Βιβλίο - Ημερολόγιο.

Το ημερολόγιο περιέχει χρήσιμες πληροφορίες για το χρήστη, όπως αναλυτικό εορτολόγιο, δημόσιες υπηρεσίες και υπουργεία, συγκοινωνίες, Μ.Μ.Ε., στατιστικά δημογραφικά στοιχεία και ένα ιστορικό ημερολόγιο με τα κυριότερα γεγονότα των ετών 1990 - 1991, δοσμένα με συνοπτική γραφή, χρήσιμα για να υπενθυμίζουν στον κάτοχο για το τί συνέβη στον τόπο μας και στο διεθνές χώρο. Ετσι οι εκδότες έχουν την πεποίθηση ότι προσφέρουν μια χρήσιμη έκδοση, η οποία δεν καταργείται και δεν αχρηστεύεται με την πάρελωση του χρόνου.

Η προσπάθεια αυτή ομολογουμένως αποτελεί κάτι διαφορετικό από τα μέχρι σήμερα κυκλοφορούντα ημερολόγια και θα συνεχισθεί και τα επόμενα χρόνια.

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΝΤΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Στέργιου Αλεξιάδη

Κυκλοφόρησε από τον Εκδοτικό Οίκο Σάκουλα, το νέο βιβλίο του καθηγητή Στέργιου Αλεξιάδη "Κείμενα Αντεγκληματικής πολιτικής", στο οποίο εμπεριέχονται οι συναφείς αποφάσεις και συστάσεις της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Μια από τις κατευθύνσεις προς τις οποίες στράφηκε το ενδιαφέρον της Επιτροπής αυτής είναι η χάραξη κοινής αντεγκληματικής πολιτικής στον Ευρωπαϊκό χώρο. Η προσπάθεια αυτή άρχισε πριν τριάντα χρόνια, με την ίδρυση της "Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα προβλήματα της εγκληματικότητας" και κατά το διάστημα αυτό εξέδωσε ένα σημαντικό αριθμό "Αποφάσεων - Συστάσεων", αναφορικά με την αντιμετώπιση των εγκλημάτων και των εγκληματιών, τη μεταχείριση των κρατούμενων και γενικά όλων των τομέων που μπορεί να εκδηλωθεί αντεγκληματική πολιτική.

Ο μεγάλος αριθμός των συστάσεων και το ευρύ δίκτυο συμβάσεων για τη διεθνή συνεργασία σε ποινικά θέματα, που έχει επεξεργασθεί το Συμβούλιο της Ευρώπης και τα οποία εμπεριέχονται κατά αυστηρή χρονολογική σειρά στο βιβλίο του συγγραφέα, μπορεί με πεποίθηση να θεωρηθεί ότι σχηματίζουν στο σύνολό τους, ένα κορμό Ευρωπαϊκού Δικαίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Κυκλοφόρησε πρόσφατα το 3ο και 4ο τεύχος του περιοδικού Ελληνική Επιθεώρηση Εγκληματολογίας, που εκδίδει η ομώνυμη Εταιρεία (Λυκαβηττού 1, Αθήνα). Το περιοδικό εκδίδεται δύο φορές το χρόνο και περιέχει πληροφορίες για τη σχετική με το εγκληματικό φαινόμενο επιστημονική κίνηση, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Δημοσιεύει επίσης τις διάφορες εκδηλώσεις της Εταιρείας, διαλέξεις, μελέτες Ελλήνων και αλλοδαπών εγκληματολόγων, καθώς και κριτική πληροφόρηση για ορισμένες νομοθετικές ή δικαστικές λύσεις που αφορούν σοβαρά σημεία του εγκληματικού προβληματισμού.

Η έκδοση του διπλού αυτού τεύχους που συνέπεσε με τα 200 χρόνια από τη Γαλλική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη, εκτός από τις βιβλιοκριτικές και βιβλιοπαρουσιάσεις, περιλαμβάνει πολλά άρθρα Ελλήνων και ξένων εγκληματολόγων, ορισμένα από τα οποία αναφέρονται άμεσα ή έμμεσα στα Δικαιώματα του Ανθρώπου και καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων και παρέχουν την ευκαιρία σε όλους μας για ένα γόνιμο προβληματισμό.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Δημήτρη Σταμέλου

Το έργο τούτο φιλοδοξεί να ρίξει φως σε μια από τις συγκλονιστικότερες και οριακότερες στιγμές της Επανάστασης του 1821, το θάνατο του Γεωργίου Καραϊσκάκη. Ο συγγραφέας, καταξιωμένος δημοσιογράφος και λογοτέχνης βραβευμένος με το Α' Κρατικό Βραβείο Λογοτεχνίας, έχει από χρόνια ασχοληθεί με τον Καραϊσκάκη.

Θεώρησε, όμως, σκόπιμο να διερευνήσει ξεχωριστά και λεπτομερειακά το τραγικό ιστορικό γεγονός του θανάτου του, γιατί πιστεύει ότι αποτελεί ένα σταθμό για την ιστορία του νέου Ελληνισμού, που έσβησε το όραμα της εθνικής ανεξαρτησίας, όπως την είχαν φανταστεί οι ξεσηκωμένοι ραγιάδες, και έδωσε την ευκαιρία σε ξένους και ξενοκίνητους να διαμορφώσουν το μέλλον της πατρίδας μας, με προοπτικές αντίθετες με το πνεύμα και την ουσία του επαναστατικού κινήματος.

Το βιβλίο πωλείται στο Βιβλιοπωλείο της Εστίας, Σόλωνος 60, Αθήνα, 106 72 (από την οποία και εκδόθηκε) αλλά και σε άλλα βιβλιοπωλεία.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με το από 23-3-92 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 56/23-3-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Γ)', προήχθησαν αναδρομικά στο βαθμό του Αστυνομικού Διευθυντού από 31-5-89 και στο βαθμό του Ταξίαρχου Αστυνομίας από 10-3-92, οι Αστυνομικοί Υποδιευθυντές Κωνσταντίνος Κελέσης, Δήμος Σκοπλάκης και Ευάγγελος Παπανίκος.

Με διάφορα Π.Δ. προήχθησαν οι παρακάτω αξιωματικοί:

Αστυνομικοί Α' στο βαθμό του Ασ/κού Υποδιευθυντή:

Κατ' εκλογή: Χρήστος Δεκίδης, Γεώργιος Φριτζαλάς, Κωνσταντίνος Ζιανίκας, Τραϊανός Παπαχρήστου, Βασίλειος Καλαμπούρας, Αντώνιος Κορώνης, Αλέξανδρος Βλάχος, Δημήτριος Πραβίτας, Σωτήριος Ηλιόπουλος, Δημήτριος Κοντέας, Γεώργιος Σκαλτσάς, Μιχαήλ Καμπίτσας, Νικόλαος Μαθιουδάκης, Γεώργιος Τσόγκας, Παναγιώτης Κουρούσης, Ιωάννης Σεργιάννης, Χρήστος Γαρδίκας, Βασίλειος Φιλιππίδης, Διονύσιος Καρυώτης, Παύλος Μόσχος, Ιωάννης Μπαρπαγιάννης, Παναγιώτης Τριάντης, Παναγιώτης Καρυώτης, Δημήτριος Στρίκος, Κωνσταντίνος Λιανός, Νικόλαος Κόκκαρης, Ηρακλής Τσαπάκης, Παναγιώτης Δελφάκης, Θωμάς Ζαρκάδας, Χρήστος Χαραλαμπίδης, Θεόδωρος Παπαφίλης, Λεωνίδας Παπαδάκης, Παύλος Ρουμπής, Ιωάννης Στράντζος, Παύλος Δουκιάτσης, Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος, Απόστολος Κουτσοσπύρος, Νικήτας Τζιούβελης, Νικόλαος Βαβούρας και Υγειονομικός Αντώνιος Αϊβατζίδης.

Κατ' αρχαιότητα: Χαράλαμπος Βλαχόπουλος, Θεόδωρος Κοντογιαννίδης, Αναστάσιος Καρυπίδης, Σταύρος Φωτάκης, Αθανάσιος Τριανταφύλλου, Νικόλαος

Γαλατιανός, Στυλιανός Κλώνος, Γεώργιος Ζαφειρόπουλος, Βασίλειος Πασχάλης, Νικόλαος Γάτσιος, Ευάγγελος Ζώης, Διονύσιος Αναγνωστάτος, Θεόδωρος Βλάχος, Πλαστήρας Αντωνοβαρδάκης, Ευστράτιος Ανδριανάκης, Βασίλειος Παπαδόπουλος και Δημήτριος Αλμπάνης.

Αστυνομικοί Β' στο βαθμό του Αστυνομικού Α':

Κατ' εκλογή: Αχιλλέας Λάγιος, Γεώργιος Πλαγιαννάκος, Δημήτριος Ρούμπος, Πρόδρομος Καρράς, Βασίλειος Θάνος, Αντώνιος Μπαγιαρτάκης, Βασίλειος Φλώρος, Δημήτριος Μπατσαούρας, Ευθύμιος Δημητρόπουλος, Νικόλαος Κοσκερίδης, Κωνσταντίνος Ματζούκας, Νικόλαος Κανατάς, Γρηγόριος Νικητόπουλος, Αθανάσιος Γεωργαντάς, Γεώργιος Μπινιέρης, Χρήστος Ασπρούδης, Γεώργιος Πάσιος, Νικόλαος Τριανταφύλλου, Σπυρίδων Ζώμπος, Γεώργιος Μητρόπουλος, Αλέξανδρος Γεωργατσώνας, Δημήτριος Ιντος, Δημήτριος Γεωργόπουλος, Αχιλλέας Μανιφάβας, Αντώνιος Μπελσεμεδάκης, Σωτήριος Στύλιος, Νικόλαος Στρατάκης, Αθανάσιος Καρυδάκος, Αργύριος Αργυρόπουλος, Ιωάννης Καπράλος, Νικόλαος Τσουκάλης, Παναγιώτης Μπαρούνης, Νικόλαος Λάμπας, Παρασκευάς Κούλης, Δημήτριος Μπυρμπάκος, Χαράλαμπος Μανάρης, Συμεών Παπαδόπουλος, Νικόλαος Τσεντούρος, Γεώργιος Παπαδάκης, Παναγιώτης Δημητρόπουλος, Διονύσιος Πανταζόπουλος, Παναγιώτης Μούρσιος, Παναγιώτης Τσιριγώτης, Θωμάς Ντόβας, Παναγιώτης Δημανόπουλος, Βασίλειος Αποστολάκης, Λεωνίδας Παπαδημητρίου, Παναγιώτης Κατσάς, Δημήτριος Νικολακόπουλος, Παναγιώτης Πίκλας, Δημήτριος Παππάς, Κωνσταντίνος Αγγελάκης, Βασίλειος Μάλ-

λιος, Χρήστος Χρήστου, Σωτήριος Τσενές, Γεώργιος Πιτσογιάννης, Δημήτριος Γκολφινόπουλος, Γεώργιος Νικολόπουλος, Νικόλαος Καπετανάκης, Δημήτριος Καραγιώτης, Δημήτριος Ζώτος, Μιχάλης Μαυρουλέας, Γρηγόριος Μαργώνης, Αθανάσιος Καραμπούλης, Χρήστος Μπραντζουκάκης, Αθανάσιος Δημάκας, Παναγιώτης Πρέντζας, Παναγιώτης Μπρέκης, Αντώνιος Μπέλλας, Βασίλειος Σμυρνάκος, Νικόλαος Βαθειάς, Ηλίας Μουρίκης, Παναγιώτης Κάσσαρης, Αθανάσιος Μαργαριτούδης, Κων/τίνος Αθανασόπουλος, Αθανάσιος Κατσάρας, Θωμάς Βογιαντζόγλου, Κων/τίνος Μοσχανδρέου, Παναγιώτης Σκαρπαλέζος, Δημήτριος Τσιτσές, Δημήτριος Τσιουβάρας, Βασίλειος Τσιατούρας, Κων/τίνος Μαυρίδης, Ιωάννης Δάβουλος, Χρήστος Δρακόπουλος, Δημήτριος Μανωλιάδης, Παντελής Μήτσος, Λάμπρος Χλέτσης, Ασημάκης Γκόλφης, Απόστολος Βούρτσας, Παναγιώτης Πολίτης, Κων/τίνος Κολιάκης, Γεώργιος Τριανταφύλλου, Αθανάσιος Μάκρας, Νικόλαος Ζήσιμος, Χαρίλαος Κατσιαβός, Χρήστος Κυρίτης, Γεώργιος Γιουβρής, Δημήτριος Σωτηρόπουλος, Δημήτριος Λάμπου, Κων/τίνος Μπαλάσης, Αντώνιος Σκουμπόπουλος, Εμμανουήλ Κουναλάκης, Σπυρίδων Παπατρέχας, Γεώργιος Κόντζογλου, Μιχαήλ Σπυριδάκης, Κων/τίνος Γιαννούλης, Σπυρίδων Κόρκος, Αντώνιος Κατσάς, Στυλιανός Λυκοτσέτας, Χρήστος Μαντζούκης, Ευάγγελος Πύλης, Γεώργιος Σιατήρας, Εμμανουήλ Διαβαδιανάκης, Λεωνίδας Θεοχάρης, Αριστείδης Κυριακούδης, Δημήτριος Καραλής, Εμμανουήλ Στρατάκης, Βασίλειος Τραντάφυλλος, Στυλιανός Τσούφης, Χρήστος Τραγουλιάς, Νικόλαος

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

Βώβος, Γεώργιος Κarioφυλλίδης, Γεώργιος Σκλαβούνος, Δημήτριος Κόλλιας, Ευθύμιος Σχοινάς, Κων/τίνος Βλαχάβας, Ευάγγελος Κυλάφας, Σοφοκλής Γώγος, Βασίλειος Τραούσης, Νικόλαος Σιάτος, Ιωάννης Μουτεβελής, Αναστάσιος Κατσαρός, Αλέξανδρος Λιακόπουλος, Παναγιώτης Γόγουλος, Γεώργιος Αρμύρος, Δημήτριος Τσατσαρώνης, Λάμπρος Ράϊκος, Γρηγόριος Μούκας, Ανδρέας Ρήγας, Αγγελία Τασιάς, Αθανάσιος Βασιλάρας, Ηλίας Σαββάκης, Στυλιανός Χριστοδουλόπουλος, Παναγιώτης Ανδρικόπουλος, Χαράλαμπος Δημητρακόπουλος, Δημήτριος Λάβδης, Ανδρέας Μίχας, Γεώργιος Νικηφορίδης, Νικόλαος Καλογερόπουλος, Δημήτριος Βασιλκαρίδης, Ιωάννης Τσιρώνης, Ηλίας Κακάβας, Δημήτριος Πεταχτής, Μενέλαος Παναγιωτουνάκος, Φώτιος Ρήγας, Γεώργιος Καραγκούνης, Κων/τίνος Μπαλατσός, Ιωάννης Ρότσος, Ανέστης Πετρακόπουλος, Νικόλαος Ασημακόπουλος, Μιχάλης Αβραμάκης, Νικόλαος Λουλούδης, Κων/τίνος Ψαθάς, Κων/τίνος Μαρατσόλας, Ιωσήφ Σίνης, Ευάγγελος Τσέργας, Ιωάννης Μόσχοβος, Κων/τίνος Τσιάμης, Γεώργιος Καββαθάς, Δημήτριος Σακκάς, Κων/τίνος Γκαζινός, Θεόδωρος Λαγκαδινός, Πέτρος Παπαγεωργίου, Δημήτριος Καρράς, Στέφανος Δημόπουλος, Δημήτριος Ντάσκας, Παναγιώτης Κανελλόπουλος, Παναγιώτης Μπαμπίλης, Κων/τίνος Γρύλλιας, Βασίλειος Ολπασαλής, Νικόλαος Ζωγράφος, Γεώργιος Θεοδωρακόπουλος, Μιχαήλ Τσικρίκης, Δημήτριος Δελημάρης, Γεώργιος Φράγκος, Δημήτριος Κτενάς, Ιάκωβος Θεοδώρου, Νικηφόρος Πλακούτσας, Νικόλαος Κουτσούκος, Περικλής Πασχαλίδης, Γεώργιος Μαγκαφάς, Ανδρέας

Λυμπερης, Ιωάννης Ξενάκης, Σωτήριος Καραλής, Νικόλαος Γουϊδάς, Δημήτριος Καψής, Γεώργιος Αθανασόπουλος, Ιωάννης Μεγάλος, Κων/τίνος Βορνιωτάκης, Ευστάθιος Λάμπας, Αργύριος Νέζης, Νικόλαος Μπίμπος, Αλέξανδρος Καμμένος, Κων/τίνος Κολοκύθας, Πέτρος Καλκούκος, Ευρυπίδης Πλακιάς, Θωμάς Γιαννούλης, Ιωάννης Παπαχρήστος, Χριστίνα Ζέρβα, Γεώργιος Καββαδίας και Ευδοκία Κωνσταντάκου.

Κατ' αρχαιότητα: Κων/τίνος Σταυρινός, Χριστόφορος Μπούκας, Ανδρέας Σουλτάτος, Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Καϊτσιώτης, Δημήτριος Πυλαρινός, Διονύσιος Κοντόπουλος, Αντώνιος Μαργαρίτης, Δημήτριος Μάντης, Γεώργιος Καραγιαννίδης, Γεώργιος Τσιάμης, Πρόδρομος Ιωσηφίδης, Δημήτριος Κουσαξίδης, Ευάγγελος Γαλιώτης, Χαρίλαος Χαριζόπουλος και Ανάργυρος Ζάννος.

Υπαστυνόμοι Α' στο βαθμό του Αστυνόμου Β':

Χαράλαμπος Ουρλάκης, Αντώνιος Λενακάκης, Παναγιώτης Παναγόπουλος, Κωνσταντίνος Καλτσής, Ναπολέων Λιόλιος, Βασίλειος Μαρκάτος, Νικόλαος Αλεξίου, Βασίλειος Δασκαλάκης, Πάυλος Θωμαΐδης, Κωνσταντίνος Λειβαδίτης, Λάμπρος Μπιρμπίλης, Γεώργιος Ντάβαλης, Παναγιώτης Γιάννινας, Νικόλαος Πολύμερος, Αδαμάντιος Σταματάκης, Νικόλαος Χατζής, Κωνσταντίνος Τούζος, Κωνσταντίνος Δημητρόπουλος, Διαμαντής Στογιαννίδης, Ανδρέας Καραβαλάκης, Στέφανος Κιουρτίδης, Φώτιος Ραματιάς, Ευάγγελος Τσόλης, Βασίλειος Κιτσάκης, Εμμανουήλ Πετρόπουλος, Αλέξανδρος Μπιτζής, Μηνάς Αποστολόπουλος, Κωνσταντίνος

Τρικαλιάρης, Ναπολέων Βλάσσης, Κωνσταντίνος Δρόσος, Αρσένιος Γαστεράτος, Στέφανος Μπάρλας, Πασχάλης Κουπαρελούδης, Στυλιανός Αναστόπουλος, Σπυρίδων Κλωνάρης, Χρήστος Καλομπάτσιος, Θεόδωρος Τσαμπής, Νικόλαος Τσαπικούνης, Γεώργιος Μπαλάγκας, Δημήτριος Αντωνόπουλος, Νικόλαος Δαργάκης, Νικόλαος Καρέλος, Ιορδάνης Χριστοφορίδης, Χρήστος Δημαρτίκας, Ζαχαρίας Δαϊλάκης, Ανδρέας Ανδρικός, Αλέξανδρος Χρονόπουλος, Πάυλος Νικολαΐδης, Ευάγγελος Κόσβυρας, Γεώργιος Μπουτσάκης, Κωνσταντίνος Κωτσόπουλος, Μιχάλης Βατσολάκης, Αθανάσιος Γιαννούδης, Δημήτριος Γεωργίου, Κοσμάς Σαμουρκασιδής, Χρήστος Λυμπερέας, Γεώργιος Γιοξάς, Ευστάθιος Πουλίδης, Παναγιώτης Τάσος, Παναγιώτης Γιαννακόπουλος και Χριστόφορος Χριστοδούλης (Χημικός).

Υπαστυνόμοι Β' στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α':

Νικόλαος Μάρκου, Ηλίας Ηλιόπουλος, Ιωάννης Τσιαμπούρης, Αδάμ Δαλάκας, Γεώργιος Καφούκας και Κων/τίνος Μπαδάς.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Με το από 31-3-92 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 66/8-3-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Γ'), αποστρατεύθηκε, ύστερα από αίτησή του, με το βαθμό του Υποστρατήγου ο Ταξίαρχος Χρήστος Σταυριανόπουλος.

Με το από 3-3-92 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 44/4-3-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Γ'), αποστρατεύθηκαν ύστερα από αίτησή τους ο Ταξίαρχος Απόστολος Κωνσταντάρας, ο Αστυνόμος Α' Ζαφείριος Αποστολόπουλος και ο Αστυνόμος Α' Αλέξανδρος Ρεντίφης, λόγω σωματικής ανικανότητας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

Με το από 26-3-92 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 60/1-4-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Γ'), αποστρατεύθηκε, λόγω συμπληρώσεως τριακονταπενταετίας, ο Αστυνομικός Υποδιευθυντής Αθανάσιος Κουρμπέτης.

Με το από 31-3-92 Προεδρικό Διάταγμα, που δημοσιεύθηκε στο 60/1-4-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Γ'), αποστρατεύθηκαν οι Αστυνόμοι Α' Γεώργιος Βάρδας και Γεώργιος Βενεκάς, προαχθέντες εν αποστρατεία στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντού.

Με διάφορες αποφάσεις του κ. Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας αποστρατεύθηκαν οι παρακάτω **Ανθυπαστυνόμοι**, προαχθέντες εν αποστρατεία στο βαθμό του Υπαστυνόμου Β': Νικόλαος Καράλης, Βασίλειος Κακούρης, Αθανάσιος Παλληκαρώ-

νας, Γεώργιος Δαράβαλης, Αριστοτέλης Παπανικολάου, Κωνσταντίνος Λαμπράκης, Δημήτριος Γκότσης, Ιωάννης Δημόπουλος, Βασίλειος Πλωμαρίτης και Πάνος Μαρκόπουλος.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Με την 6001/2/456 από 14-4-92 Διαταγή του κ. Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, τοποθετήθηκαν - μετατέθηκαν οι παρακάτω Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας, για λόγους υπηρεσιακούς, ως εξής:

Αστυνομικοί Υποδιευθυντές:
Σπυρίδων Αγγελάκης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Δημήτριος Αλμπάνης στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης / Υ.Δ.Τ., Θεολόγος Αμαξόπουλος στην Α' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονί-

κης ως Διευθυντής, Διονύσιος Αναγνωστάτος στην Α.Δ. Αρκαδίας ως Υποδιευθυντής, Χαράλαμπος Αναστασόπουλος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Ευστράτιος Ανδριανάκης στη Δ.Τ.Ε.Ν.Ε., Πλαστήρας Αντωνοβαρδάκης στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α. / Υ.Δ.Τ., Νικόλαος Βαβούρας στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., Δημήτριος Βαρελάς στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής, Κωνσταντίνος Βασιλακόπουλος στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Γλυφάδας ως Διευθυντής, Παύλος Βασταρούχας στη Β' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Χαράλαμπος Βλαχόπουλος στην Α.Δ. Σάμου ως Υποδιευθυντής, Αλέξανδρος Βλάχος στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΖΑΝΤΕΣ - ΕΛΑΣΤΙΚΑ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 15, ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ - ΑΙΓΑΛΕΩ, ΤΗΛ. 5441.488, 5617.556

**ΕΙΔΙΚΗ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ!**

(ΣΕ PIRELLI ΚΑΙ
GOOD YEAR)

Για αγορά
μετρητοίς,
στα τέσσερα
λάστιχα
**ΤΟ ΕΝΑ
ΔΩΡΟ**

ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ

Αργοσαρωνικού ως Διευθυντής, Θεόδωρος Βλάχος στη Διεύθυνση Πληροφορικής / Υ.Δ.Τ., Ιωάννης Βογιατζής στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης, Νικόλαος Γαλατιανός στο Τ.Α.Α.Χ. ως Υποδιευθυντής, Χρήστος Γαρδίκας στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Κυψέλης ως Διευθυντής, Νικόλαος Γάτσιος στην Αστυνομική Υποδιεύθυνση Ελασσόνας ως Διευθυντής, Γεώργιος Γορανίτης στη Διεύθυνση Οικονομικών / Υ.Δ.Τ., Ελευθέριος Γρίβας στην Α.Δ. Λέσβου ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Δακούρας στην Α.Δ. Ζακύνθου ως Υποδιευθυντής, Χρήστος Δεκίδης στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Αιγάλεω ως Διευθυντής, Παναγιώτης Δελφάκης στη Δ' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Νικόλαος Δήμος στην Α.Δ. Ιωαννίνων ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Δούκας στην Α.Δ. Πρέβεζας ως Υποδιευθυντής, Παύλος Δουκιάτζακης στην Α.Δ. Ηρακλείου ως Υποδιευθυντής, Ιωάννης Δουλάμης στη Διεύθυνση Μελετών / Υ.Δ.Τ., Ιωάννης Εργαζάκης στη Δ.Τ.Ε.Ν.Ε., Παναγιώτης Ευθυμιόπουλος στην Α.Δ. Αχαΐας ως Υποδιευθυντής, Θωμάς Ζαρκάδας στη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης / Υ.Δ.Τ., Γεώργιος Ζαφειρόπουλος στην Α.Δ. Ροδόπης ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Ζιανίκας στη Β' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Διευθυντής, Ευάγγελος Ζώης στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ως Υποδιευθυντής, Σωτήριος Ηλιόπουλος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Ιωσήφ Καββαδίας στη Διεύθυνση Διαχείρισης Υλικού / Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Σωτήριος Καλαμάκης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, Βασίλειος Καλαμπούρας στο Τμήμα Τροχαίας

Καλλιθέας ως Διοικητής, Μιχαήλ Καμπίτσας στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Βασίλειος Καραγκούνης στην Α.Δ. Πιερίας ως Υποδιευθυντής, Αναστάσιος Καρυπίδης στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α./Υ.Δ.Τ., Διονύσιος Καρυώτης στην Α.Δ. Κορινθίας ως Υποδιευθυντής, Παναγιώτης Καρυώτης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Σωτήριος Κατσαρίδης στην Α.Δ. Χαλκιδικής ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Κέφης στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής ως Υποδιευθυντής, Στυλιανός Κλώνος στη Σχολή Αστυφυλάκων Ελληνικής Αστυνομίας ως Υποδιοικητής, Νικόλαος Κόκκαρης στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Πειραιά ως Διευθυντής, Παναγιώτης Κόλλιας στην Α.Δ. Σάμου ως Υποδιευθυντής, Δημήτριος Κοντέας στο Τμήμα Τροχαίας Πατρών ως Διοικητής, Θεόδωρος Κοντογιαννίδης στην Α.Δ. Αλεξανδρουπόλεως ως Υποδιευθυντής, Αντώνιος Κορώνης στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Λαρίσης ως Διευθυντής, Μιχαήλ Κούβαρης στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Πειραιά ως Διευθυντής, Αναστάσιος Κουμούτσος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Παναγιώτης Κουρούσης στη Διεύθυνση Οικονομικών / Υ.Δ.Τ., Απόστολος Κουτσοσπύρος στη Διεύθυνση Οικονομικών / Υ.Δ.Τ., Γεώργιος Κράβαρης στην Ε' Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Νικόλαος Κωνστανταρόπουλος στην Α.Δ. Ηλείας ως Υποδιευθυντής, Λεωνίδας Κωνσταντινίδης στην Α.Δ. Ξάνθης ως Υποδιευθυντής, Ιωάννης Κωνσταντίνου στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Λιανός στην Α.Δ. Ακαρνανίας ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Μαθιουδάκης στη Διεύθυνση

Κρατικής Ασφάλειας / Υ.Δ.Τ., Σωτήριος Μάνδαλος στην Α.Δ. Αιτωλίας ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Μανούσος στη Σχολή Αρχιφυλάκων Ελληνικής Αστυνομίας ως Υποδιοικητής, Παύλος Μόσχος στη Διεύθυνση Τεχνικών / Υ.Δ.Τ., Γεράσιμος Μουρελάτος στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού / Υ.Δ.Τ., Γεώργιος Μπαϊραμάκης στην Α.Δ. Δράμας ως Υποδιευθυντής, Ιωάννης Μπαρμπαγιάννης στην Α.Δ. Καβάλας ως Υποδιευθυντής, Παντελής Μπατίλας στο Τμήμα Ασφάλειας Αερολιμένα Αθηνών ως Διοικητής, Σπυρίδων Μπορότης στην Α.Δ. Κεφαλληνίας ως Υποδιευθυντής, Θεόδωρος Μπούντας στη Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης / Υ.Δ.Τ., Ηλίας Παλαιολόγος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Πειραιά ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Παναγιωτόπουλος στη Διεύθυνση Ελεγκτηρίου Δαπανών / Υ.Δ.Τ., Αλέξανδρος Παπαδάκης στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Νικαίας ως Διευθυντής, Ιωάννης Παπαδάκης στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α. / Υ.Δ.Τ., Λεωνίδας Παπαδάκης στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Παπαδημητρόπουλος στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας / Υ.Δ.Τ., Βασίλειος Παπαδόπουλος στην Α.Δ. Φλώρινας ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος στην Α.Δ. Κιλκίς ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Παπαζαφειρίου στη Διεύθυνση Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας / Υ.Δ.Τ., Διογένης Παπανικολάου στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Χαλανδρίου ως Διευθυντής, Θεόδωρος Παπαφίλης στην Α.Δ. Αργολίδας ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Παπαχριστόπουλος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Δυτικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Τραϊανός Παπαχρίστου στη

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑ ΝΕΑ

Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, Βασίλειος Πασχάλης στην Αστυνομική Υποδιεύθυνση Γιαννιτσών ως Διευθυντής, Ευτύχιος Πεντάρης στην Α.Δ. Αρτας ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Περιμένης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Δημήτριος Πραβίτας στο Ζ' Τμήμα Ασφαλείας Αθηνών ως Διοικητής, Ιωάννης Πράνταλος στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Αγίων Αναργύρων ως Διευθυντής, Δημήτριος Πριόβολος στη Γενική Εποπτεία Αγορανομίας / Υπουργείου Εμπορίου, Παύλος Ρουμπής στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Ροδου ως Διευθυντής, Νικόλαος Ρούσαλης στην Α.Δ. Κυκλάδων ως Υποδιευθυντής, Ιωάννης Σεργιάννης στην Υπηρεσία Ασφάλειας Βουλής των Ελλήνων, Γεώργιος Σκαλτσάς στην Α' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Διευθυντής, Κωνσταντίνος Στέλιος στην Α.Δ. Ορεστιάδας ως Υποδιευθυντής, Ιωάννης Στράντζος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, Δημήτριος Στρίκος στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Ηρακλείου ως Διευθυντής, Ιωάννης Συκιώτης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Δημήτριος Τεμπέλης στην Α.Δ. Χανίων ως Υποδιευθυντής, Νικήτας Τζιούβελης στη Γ' Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Γεώργιος Τζωρτζάκης στην Α.Δ. Λασιθίου ως Υποδιευθυντής, Αθανάσιος Τριανταφύλλου στο Τμήμα Μεταγωγών Δικαστηρίων Πειραιά, Γεώργιος Τριανταφύλλου στη Σχολή Αξιωματικών Ελληνικής Αστυνομίας ως Υποδιοικητής, Παναγιώτης Τριάντης στη Διεύθυνση Δημόσιας Ασφάλειας / Υ.Δ.Τ., Ηρακλής Τσαπάκης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Περικλής Τσελέπης στην Α.Δ. Ροδόπης ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Τσέλιος στην

Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Αμπελοκήπων ως Διευθυντής, Διονύσιος Τσερεγγούνης στην Αστυνομική Υποδιεύθυνση Κω ως Διευθυντής, Γεώργιος Τσόγκας στην Α.Δ. Καρδίτσας ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Φιλιπάκης στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Παλαιού Φαλήρου ως Διευθυντής, Βασίλειος Φιλιππίδης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης, Γεώργιος Φριντζάλας στην Αστυνομική Υποδιεύθυνση Ναούσης ως Διευθυντής, Σταύρος Φωτάκης στη Δ.Τ.Ε.Ν.Ε., Γεώργιος Φωτεινός στη Δ.Τ.Ε.Ν.Ε., Κωνσταντίνος Χαλκιαδάκης στην Α.Δ. Χίου ως Υποδιευθυντής, Χρήστος Χαραλαμπόπουλος στη Διεύθυνση

Διαχείρισης Χρηματικού / Υ.Δ.Τ., Νικόλαος Χασιώτης στην Α.Δ. Τρικάλων ως Υποδιευθυντής, Ελευθέριος - Ευάγγελος Χατζηρόδος στην Υποδιεύθυνση Μεταγωγών Δικαστηρίων Θεσσαλονίκης και Παναγιώτης Χονδρός στην Υποδιεύθυνση Αστυνομίας Νέας Ιωνίας ως Διευθυντής.

Αστυνομικοί Α':

Θωμάς Γκάτζης στο Αστυνομικό Τμήμα Κατερίνης ως Διοικητής, Χρήστος Γκολφινόπουλος στην Α.Δ. Ιωαννίνων ως Υποδιευθυντής, Αλέξανδρος Ζουμπούλης στην Α.Δ. Θεσπρωτίας ως Υποδιευθυντής, Ευάγγελος Καλλαντζής στην Α.Δ. Γρεβενών ως Υποδιευθυντής, Ηλίας Κροκίδης στην Α.Δ. Κερκύρας ως Υποδι-

Μ.Δ.ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ

αυτοκίνητα
όλων των τύπων

ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ - ΕΜΠΟΡΙΑ - ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ - ΑΠΟΣΥΡΣΕΙΣ

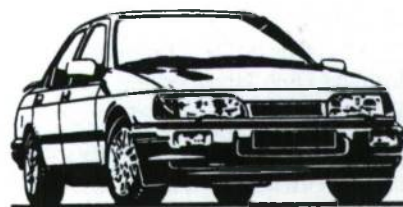
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ:

***MITSUBISHI**

***HONDA**

***VOLVO**

**ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΓΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ**

**ΕΚΘΕΣΗ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 232, ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 9587.031, 9595.002, 9595.024, FAX. 9595.046**

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚ. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ευθυντής, Δημήτριος Κωστόπουλος στην Α.Δ. Μεσσηνίας ως Υποδιευθυντής, Δημήτριος Μανωλάκος στην Α.Δ. Αρκαδίας ως Υποδιευθυντής, Μιχαήλ Μαυρούλεας στο Τμήμα Ασφαλείας Σάμου ως Διοικητής, Νικόλαος Μπέτσιος στο Αστυνομικό Τμήμα Ελασσόνας ως Διοικητής, Ηλίας Μποζίκας στην Α.Δ. Κοζάνης ως Υποδιευθυντής, Χρήστος Μποζινάκης στην Αστυνομική Υποδιεύθυνση Αιγίου ως Διευθυντής, Βασίλειος Μπολομύτης στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνος Οικονόμου στη διάθεση της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνος Παπακώστας στην Α.Δ. Καστοριάς ως Υποδιευθυντής και Νικόλαος Σαργιώτης στο Τμήμα Τροχαίας Βόλου ως Διοικητής.

Αστυνόμοι Β':

Γεώργιος Καραμπούτης στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού / Υ.Δ.Τ. και Αντώνιος Μπαμιάτζης στο Τμήμα Ασφάλειας Κιλκίς ως Διοικητής.

ΑΜΟΙΒΑΙΕΣ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ο Αρχιφύλακας Βασίλειος Σιούρτος, που υπηρετεί στο Α.Σ. Φισκάρδου Κεφαλληνίας (τηλ. 0674-51.339), επιθυμεί να μετατεθεί αμοιβαία με συνάδελφό του από οποιαδήποτε υπηρεσία της Γ.Α.Δ. Αττικής.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

* Αστυνόμος Α' (εν ενεργεία) Δημήτριος Αντωνόπουλος. Απεβίωσε στις 13-4-92.

* Αστυνόμος Β' (μόνιμης διαθεσιμότητας) Ευάγγελος Καμπέρης. Απεβίωσε στις 25-3-92.

* Υπαστυνόμος Α' (εν ενεργεία) Βασίλειος Παππός. Απεβίωσε στις 12-3-92.

* Υπαστυνόμος Β' (μόνιμης διαθεσιμότητας) Δημήτριος Μάρκου. Απεβίωσε στις 20-3-92.

* Στο άρθρο 16 του Ν. 2018/27, που δημοσιεύθηκε στο 33/27-2-92 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α'), ορίζονται τα εξής: Στο άρθρο 20 του ν. 1481/1984 (Φ.Ε.Κ. 152 Α') **Οργανισμός Υπουργείου Δημόσιας Τάξης** προστίθεται παράγραφος 6, ως ακολούθως: *Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης εγγράφονται πιστώσεις για την κάλυψη των εξόδων του αστυνομικού και πυροσβεστικού προσωπικού, στα οποία υποβάλλεται προς υπεράσπιση του ενόπιον των δικαστηρίων για ενέργειές του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του στην πρόληψη και καταστολή του εγκλήματος. Οι προϋποθέσεις χορήγησης των παραπάνω εξόδων, καθώς και η δικαιολόγησή τους σε βάρος του Δημοσίου, καθορίζονται με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.*

* Με το νόμο 1897 περί απονομής συντάξεως και παροχής βοήθειας σε θύματα τρομοκρατίας, που δημοσιεύθηκε στο 120/11-9-90 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α'), ορίζεται -μεταξύ άλλων- ότι:

Εμμισθοί και άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί και υπάλληλοι, πολιτικοί ή στρατιωτικοί, που καθίστανται πλήρως ανίκανοι για την εκτέλεση των καθηκόντων τους εξ αιτίας ή εξ αφορμής τρομοκρατικής πράξης, που έγινε σε βάρος τους λόγω της ιδιότητάς τους, δικαιούνται, ανεξάρτητα από το βαθμό και τα έτη υπηρεσίας τους, συντάξεως από τον οικείο συνταξιοδοτικό φορέα, που αντιστοιχεί στο καταληκτικό κλιμάκιο ή τον καταληκτικό βαθμό του κλάδου που ανήκαν και μέχρι του οποίου θα εξελίσσοντο εν ενεργεία, βάσει των διατάξεων που ίσχυαν κατά το χρόνο του παθήματος με πλήρη συντάξιμη υπηρεσία και πλήρες χρονοπείδομα...

Αν από τρομοκρατική πράξη επήλθε ο θάνατος προσώπου κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω, η χήρα του φονεθέντος καθώς και τα τέκνα του, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του οικείου φορέα, ή αν είναι ανίκανα κατά τις κείμενες περί ανικάνων τέκνων διατάξεις εκάστου φορέα, δικαιούνται συντάξεως, μερίσματος ή περιοδικού βοηθήματος, ίσων με αυτά που θα καταβάλλονταν στο φονευθέντα, αν είχε καταστεί από την τρομοκρατική πράξη τελείως ανίκανος για την εκτέλεση των καθηκόντων του ή της εργασίας του ή για την άσκηση του επαγγέλματός του...

Μετά το θάνατο του συνταξιοδο-

τηθέντος κατά τα ανωτέρω, η χήρα του καθώς και τα τέκνα του, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις του οικείου φορέα, δικαιούνται να παίρνουν ολόκληρη τη σύνταξη που θα έπαιρνε ο αποβιώσας, αν ζούσε...

Όσοι συνταξιοδοτούνται κατά τις ανωτέρω διατάξεις, δικαιούνται διπλάσιου εφ' άπαξ βοηθήματος από τα οικεία ασφαλιστικά ταμεία, εφόσον ο παθών από την τρομοκρατική πράξη ήταν ασφαλισμένος σε κάποιο ταμείο. Το ποσό του βοηθήματος υπολογίζεται βάσει των αποδοχών του μισθολογικού κλιμακίου ή του βαθμού, καθώς και των ετών υπηρεσίας, εργασίας ή ασκήσεως επαγγέλματος, που λαμβάνονται υπ' όψη για τον καθορισμό της συντάξεως.

* Με το νόμο 1977 περί προστασίας παθόντων από βίαιο συμβάν και θυμάτων τρομοκρατών, που δημοσιεύθηκε στο 185/5-12-91 Φ.Ε.Κ. (τεύχος Α'), ορίζεται -μεταξύ άλλων- ότι:

Στο τέλος του άρθρου 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 17, που έχει ως εξής: *Ως μισθός για τον κανονισμό της σύνταξης του στρατιωτικού, ο οποίος κατά την εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο, καθίσταται πλήρως ανίκανος για εργασία και δεν μετατάσσεται για την αιτία αυτή σε ειδικές καταστάσεις διαθεσιμότητας, αποστρατείας ή υπηρεσίας γραφείου, λαμβάνεται υπόψη ο μισθός του προκαταληκτικού βαθμού, στον οποίο θα εξελίσσονταν μισθολογικά ή βαθμολογικά, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο του παθήματος, προσαυξημένος με το επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν ευδόκιμης παραμονής, που αντιστοιχεί σε τρικονταπενταετή πραγματική υπηρεσία.*

Στο τέλος του άρθρου 48 του ίδιου Κώδικα προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής: *Ως απονεμητέα σύνταξη στο στρατιωτικό, που πεθαίνει κατά την εκτέλεση υπηρεσίας, που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο ή δολοφονείται ή τραυματίζεται θανάσιμα από μεμονωμένο άτομο ή ομάδα κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή λόγω της ιδιότητάς του ως εν ενεργεία ή εν συντάξει στρατιωτικού, λογίζεται αυτή που ανήκει στο μισθό του βαθμού που ορίζεται στην παραπάνω παράγραφο, προσαυξημένο με επίδομα χρόνου υπηρεσίας και τυχόν επίδομα ευδοκίμου παραμονής, που αντιστοιχεί σε τρικονταπενταετή πραγματική υπηρεσία.*

Επιμέλεια: Κων/νος Καραγιάννης

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Εργασία μεσίτη.
2. Βασιλιάς των Βανδάλων - Αηχος μήνας.
3. Αραιό (δημ.) - Παρεμποδίσεις (δημ.).
4. Γυναικείο χαϊδευτικό - Οπτικά δοκάρια.
5. Λουλούδι - Γνωστό άλσος της Αθήνας (καθ.).
6. Πασάς που τίμησε τον Παπαφλέσσα.
7. Ασθένεια του στόματος.
8. Ομοια φωνήεντα - Μάρκα φορτηγών - Αφιερωμένα στην εκκλησία.
9. Πρόθεση με άρθρο - Απασα - Μέρος πλοίου.

10. Αρχή όρκου - Ατέλειωτοι (δημ.) - Πρόθεση πριν από φωνήεν.

11. Τέλμα, τέναγος - Καλοκαιρινά φρούτα.

12. Βρεγμένος - Θυγατέρα.

13. Πεινασμένα, νηστικά - Μαθηματική πράξη.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Νευριασμένα, εκτός εαυτού.
2. Διακοσμητικό φυτό - Από χώρα της Μεσογείου αυτός.
3. Αρχαία πόλη της Μακεδονίας - Ειδικός σύνδεσμος.
4. Το 110 με γράμματα - Δεικτική αντωνυμία (ουδ.) - Γαλλικός εκδοτικός οίκος.

5. Κάμα με δύο όψεις (καθ.) - Θεός των Αιγυπτίων.

6. Τοπικό επίρρημα - Συνόδευαν βασιλιάδες - Χαζό (ιδιωμ.).

7. Υποδιαίρεση του χρόνου - Πολύτιμο πετράδι - Προσωπική ανωνυμία.

8. Καμπυλότητα - Τίθενται σε θέση σγραγίδας.

9. Νησί... χωρίς αρχή - Χρήσιμο σε καπνιστή.

10. Δοτική πτώση προσωπικής ανωνυμίας - Είδος συνδέσμου.

11. Ταιριάζει στη Σούμακ - Ελέγχω (συνεκδ.) - Οργώνω (καθ.).

12. Χαιρετισμός - Σοφία Ελληνίδα κολυμβήτρια - Κατάληξη αρσενικών ονομάτων.

13. Μεταφορικά οι έξυπνοι άνθρωποι - Μια χώρα υπερδύναμη.
Αστ/κας Πέτρος Λαμπράκης

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Εξόριστος - Ααρ 2. Ξεροστάλιασμα 3. Ηρα - Αίμα - Ντοκ 4. Νάμα - Λεκάνη 5. Τιάρα - Ιερά - Ον 6. Αλ - Αμπάρι - Αρα 7. Βάσκοι - Ασπρος 8. Τάκος - Ταπί 9. Λάος - Νοτερά 10. ΟΣΕ - Λιπαρό - ΜΙ 11. Νύστα - Εκούσια 12. Ηλ - Ελένη - Σεντ 13. Σαχλοί - Σκαριά.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Εξηνταβελόνης 2. Ξεραϊλα - Ασυλα 3. Οραμα - Στοές 4. Ρο - Αρακάς - Τελ 5. Ισα - Αμόκ - Λάλο 6. Στιλ - Πιόνι - Ει 7. Ταμεία - Σοπέν 8. Ολάκερα - Τάκης 9. Σι - Αριστερό 10. Αννα - Παρούσα 11. Αστή - Αρπα - Σερ 12. Αμο - Οροί - Μίνι 13. Ρακίνας - Νιάτα.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Θα ήθελα να με γράψετε συνδρομητή
στο μηνιαίο περιοδικό
Αστυνομική Επιθεώρηση
(Αριστοτέλους 175, 112 51, Αθήνα)
για ένα χρόνο (δώδεκα τεύχη).
Εστέιλα ή εσωκλείω την ταχυδρομική επιταγή
υπ' αριθμόν

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 1.500 δραχμές

Η αποστολή του περιοδικού
επιθυμώ να αρχίσει από το τεύχος

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ:.....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ:.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ - Τ.Κ.:.....

ΤΗΛΕΦΩΝΟ:..... ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ...../...../.....

Υπογραφή

* Για άμεση αποστολή επικοινωνήστε με το τηλέφωνο: 8677.074

ΟΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η Αστυνομική Επιθεώρηση δέχεται για δημοσίευση άρθρα, μελέτες και επισημάνσεις που είναι πρωτότυπες, προέρχονται από μετάφραση ή αποτελούν διασκευή πάνω σε θέματα που απασχολούν ιδιαίτερα σήμερα την Αστυνομία και την Κοινωνία μας γενικότερα. Απόψεις και σχόλια πάνω σε δημοσιεύματα του περιοδικού καθώς και σε εκδιδόμενα βιβλία, θα παρουσιάζονται επίσης στις στήλες του Περιοδικού, διότι η ανταλλαγή ιδεών και σκέψεων είναι απαραίτητη και αμοιβαία ωφέλιμη.

Οι υποβαλλόμενες εργασίες, που δεν πρέπει να ξεπερνούν τις οκτώ δακτυλογραφημένες σελίδες, συνοδεύονται από ανάλογο φωτογραφικό υλικό και υπογράφονται από το συγγραφέα, ο οποίος έχει και την ευθύνη για το περιεχόμενο.

Οι διατυπούμενες γνώμες απηχούν τις απόψεις του συγγραφέα και όχι της Υπηρεσίας.

Για τη δημοσίευση της ύλης αποφασίζει η Διοικούσα Επιτροπή του Περιοδικού, ύστερα από εισήγηση του Αρχισυντάκτη.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Μηνιαίο περιοδικό
Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως

Διευθυντής
Αστ/μος Α' Αλέξ. Βλάχος

Αρχισυντάκτης
Υπαστ/μος Α' Νικ. Πολύμερος

Βοηθός Αρχισυντάκτη
Π.Υ. Ελισσαίος Αρτόπουλος

Σύνταξη
Ανθ/μος Κων. Καραγιάννης
Π.Υ. Μαρία Πίσχου
Π.Υ. Αφροδίτη Κοκκίνου
Αστ/κας Κων. Κούρος

Desktop Publishing
Π.Υ. Κων/νος Πλευριτάκης

Διαχείριση
Π.Υ. Αναστασία Καραμεσίνη

Γραμματεία
Υπαστ/μος Β' Κων. Δανούσης
Π.Υ. Θεοδώρα Δερδελάκου
Π.Υ. Μαρ. Κωνσταντοπούλου

Διαφημίσεις
Π.Υ. Φωτ. Μακροζαχόπουλος

Διεκπεραίωση
Αρχ/κας Ελευθ. Μουτσώκος
Π.Υ. Γεώργιος Βόλης

Φωτογραφική κάλυψη
Φωτογραφικό Συνεργείο
Διεύθυνσης Δημ. Σχέσεων/ΥΔΤ

Ταχυδρομική Διεύθυνση
Αριστοτέλους 175,
11251 Αθήνα

Τηλέφωνα περιοδικού
Διευθυντής: 6916383
Αρχισυντάκτης: 8655505
Διαχείριση: 8677074
Διαφημίσεις: 8654.654 8674.230

Φίλμς - Μοντάζ
Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
Α.Ε. ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ
(Αθήνα, Β. Ηρακλείου 145)

ΠΑΣΧΑ ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

